N:r 1. ÅRG. 32. 5 JANUARI 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

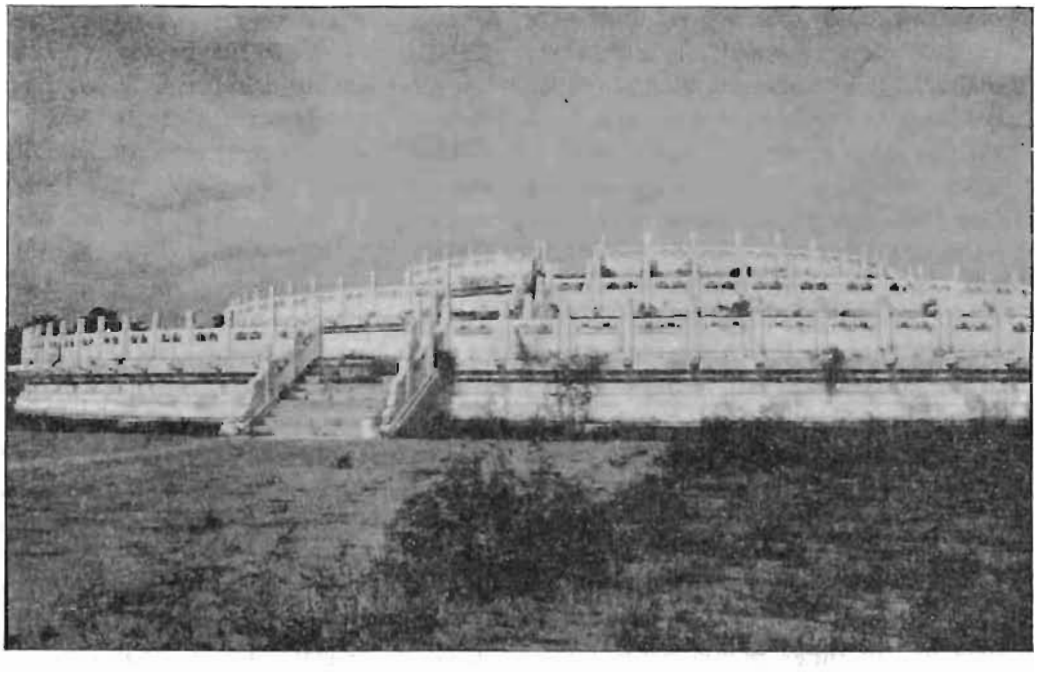

»Himmelens altare» i Peking, där kejsaren fordom varje år frambar offer vid tiden för vintersolståndet.

"ETT NÅDENS ÅR IFRÅN HERREN".

Luk. 4: 19.

Över det år, som gått, lysa med himmelskt sken nåd och barmhärtighet. Nåd och barmhärtighet är Guds stora gåva till oss jordens barn, vi som leva i en syndfull värld, vi som med smärta känna, att vår själs klädnad ej sällan blir besmittad, vi som djupt känna vår egen svaghet och otillräcklighet. Vi ha ofta fått styra våra trötta steg till nådens källa och vi ha alltid funnit dess åder lika stark och flödande. Vi ha där mötts av överflödande nåd.

Det är ljuvligt att tänka på Guds underbara nåd i vårt vardagsliv. Vardagslivet, som ofta kännes mest prövande, mest störande, vardagslivet med sina missräkningar, med sin möda och sina bekymmer, vi ha i allt detta fått se upp i vår Frälsares ansikte, möta hans blick, känna hans förståelse, fått stilla oss i hans famn, och alltid ha vi där fått pröva hans trofasta kärlek. Han har varit trofast, då vänner svikit, han har ej övergivit den sorgsna själen i ensamhetens bittra dagar, och alltid har det varit nåd aldrig annat än nåd i överflödande mått. Ljuvliga lycka att få vara föremål för nåd, som utflödar av kärlek, ej överlägsen, nedlåtande nåd utan kärlekens varma, livgivande nåd.

Och det har varit nåd, som trängt djupt in i själen, in i det djupaste av vårt liv, dit ingen människoblick sett, dit, där intet människoöra förmått avlyssna hjärtats trängtan och suckan, dess glädje och sorg, dess hopp, dess tro, dess kärlek. Det var nåd, som gjorde, att det nya livet därinne kunde få kraft att stärkas och utvecklas. Det var nåd, som banade vägen till himmelen. Det var nåd, som gjorde, att målet kunde hållas klart i sikte. Och ibland hände det, att himmelens pärleportar öppnades för någon medvandrare och vi fingo vara vittne till att den trötte pilgrimmen möttes av nådens fullkomning, härligheten. Sådant har det år, som gått, varit, därför att det varit ett nådens år ifrån vår Gud.

Vi ha därför fått under lov och tack till vår Gud passera gränsen till det nya året. Och om än dess dagar och tider höljas i dunkel för vår blick, så ha vi dock fått den förvissningen ifrån vår Gud, att även detta år är ett nådens år ifrån Herren. Och då taga vi blicken bort ifrån året med allt vad vi ana och tänka, att det skall bära i sitt sköte, och i stället fästa den på vår trofaste Frälsare, som vi prövat under tider, som gått och som vi på den vägen lärt att känna och älska. Även detta år är han densamme. Han är lika rik i nåd mot alla fattiga, fångna, blinda, förtryckta och förkrossade. Hans nåd räcker till för all längtan, all törst och hunger. Hans nåd är alltid nu som förut vida mer överflödande än all synd och all brist. Det är ett nådens år ifrån Herren, vi ingått uti.

Och varje Herrens tjänare, som under detta år står inför sina heliga uppgifter, sin kallelses krävande plikter, får gå till nådens källa. Där gives frimodighet, där finnes kraft att hämta, där överflödar hugsvalelse i stunder av

Herren kommer folken att bäva.*

Ebr. 12: 26—29.

De ord, som vi just hava läst, leda våra tankar i första hand till Herrens Jesu återkomst. Men det uppenbarar också för oss en princip, efter vilken Gud under alla tider verkar. Gud kommer nationer att bäva, han skakar också individer, så att de bäva. Han gör detta för att skaffa bort sådana förhållanden, som behöva komma bort, och för att sådant, som icke kan bäva, skall förbliva. Om vi komma ihåg detta, så blir mycket, som annars är hemlighetsfullt för oss, förklarat. Svårigheter och sorger, motgångar av olika slag möta oss i livet. Det synes ofta t. o. m. som om bönen vore förgäves och som om räddningen icke komme till oss. Här ha vi förklaringen till detta hemlighetsfulla. Gud skakar oss. Han gör det för att sådana förhållanden och saker i våra liv, som äro oriktiga skola bli ställda till rätta. Det kan också hända, att förhållanden, som icke i sig själva äro oriktiga, dock hava tjänat det ändamål, för vilket de äro avsedda, och därför behöva avlägsnas. På så sätt kunna vi lära oss förstå Guds handlingssätt med oss. Detta gäller också ifråga om Guds handlingssätt med nationerna.

I sanning har det i hela världen under de senaste 12 åren varit en sådan där tidsperiod av skakning, utav bävan. Det gives intet folk, som icke i större eller mindre mån har haft erfarenhet härav. Central-Afrika känner denna oro och de mest avlägsna byar i Kina ha också erfarenhet härav. Låt oss aldrig frestas till att tro, att Gud har förlorat kontrollen över det hela. Må vi i stället få nåd till att se, att Gud står bakom alla dessa händelser. Han leder det hela. Om vi icke i våra liv hava erfarit detta Guds handlingssätt, kunna vi frestas att tro på ett öde. Men vi, som tro, var tro vilar på Guds uppenbarelse av sig själv i bibelordet och ingenting i bibeln är så klart, som just den sanningen, att Gud leder människornas liv, och att även nationernas förhållanden äro under hans kontroll, som är konungars konung. Jag önskar nu att giva illustrationer till dessa sanningar genom händelser, som hava timat därute i Kina.

Vi känna alla till, vilken fruktansvärd oro, som är rådande därute just nu. I Central-Kina mötas med varandra kämpande arméer för att strida om makt och inflytande, och även på platser, där det inte direkt råder krigstillstånd, äro ändå sinnena mycket upprörda. Det tinas också i många distrikt massor av rövare. Under de senaste 3 à 4 månaderna har ett sådant rövarband grasserat i provinsen Honan. Somliga av eder följa sannolikt med intresse det missionsarbete, som utföres i den provinsen. Vi veta, att missionärer tillhörande Svenska Missionen i Kina verka i nordvästra delen av provinsen. Det rövarband, jag nu tänker på, har dock huvudsakligast hemsökt östra delen av provinsen.

En gång blev en stad, Taikang, plundrad och ett tusen människor blevo vid det tillfället dödade. Missionsstationen var också utsatt för stora skador och en hel del av missionärernas ägodelar blevo bortrövade. Den kinesiske intödde pastorn såväl som församlingens äldste blevo båda

*) Föredrag i Betlehemskyrkan Stockholm den 12 dec. av Kina Inlandsmissionens sekreterare J. B. Martin.

---

nedslagenhet. Där gives vederkvickelse, då hjärta och kropp tyngas av trötthet. De maktlösa få där starkhet nog.

Välsignade nådekälla! Vi vilja vila ut hos dig, ty där möta vi nu som alltid Frälsaren själv, och han är nog för vår själ. Da äro vi förvissade om att även detta vårt nya år skall bliva ett nådens år ifrån Herren.

E. Folke.

slagna och misshandlade av rövarna. I en annan stad belägen omkring två dagsresor därifrån, Chou-kia-k'ou, ha ännu fruktansvärdare händelser inträffat. Rövarna lyckades komma in i staden och brände ned en stor del av densamma. Hundratals människor blevo dödade och tusentals bortfördes för att utpressa penningar av dem för lösen. I de händelser, som där inträffat, se vi beträffande de infödda kristna, den princip vi nyss talade om belyst. Somliga hava blivit underbart hjälpta och räddade, andra åter ha blivit skakade.

När rövarna kommo in i staden sökte den vårdhavande missionären där, gömma undan flickorna i flickskolan. Rövarna funno emellertid reda på dem och förde bort dem. En gammal trogen kristen kvinna, som var deras föreståndarinna, följde med för att om möjligt hjälpa dem. Da de kommit utanför stadspartarna ansågo rövarna, att de inte kommo framat fort nog, och började därför skjuta med sina revolvrar över flickornas huvuden. Ingen av flickorna blev skadad, men den gamla trogna kvinnan, som följde med, träffades av en kula och föll ned död. Rövarna togo också en evangelist och förde ut honom för att skjuta honom. Man började sikta på honom och sköt av skottet. Men skottet brann icke av. Tre gånger försökte man att avlossa skottet, men alla tre gångerna gick det inte att få skottet att gå. Då lät man evangelisten gå utan att göra honom illa. Han fick alltså erfara, hur Guds hand var över honom för att skydda och bevara honom. Han måste väl hela återstoden av sitt liv hava en känsla av att han liksom blivit uppväckt ifrån de döda.

Missionären gömde också undan sin hustru och en annan kvinnlig missionär i ett tomt skjul på bakgården av missionsstationen. Själv stannade han för att taga emot rövarna, då de kommo. De kvinnliga missionärerna måste stanna två dagar i skjulet, där de lågo gömda. Dörren var stängd, men rövarna kommo åtskilliga gånger dit och försökte komma in. Varje gång gingo de bort, efter att en stund ha försökt att komma in. En av rövarna stack in huvudet genom ett fönster just över den plats, där de kvinnliga missionärerna lago gömda. Han såg en tom låda, som han sköt undan. Lådan föll ned över de två missionärerna, så att de blevo gömda under den. Herren bredde i sanning sin hand över dem och lät dem förnimma sin räddande makt.

Den kinesiske pastorn där har studerat till läkare. Han är en förmögen man och mycket älskad av folket. Under den tid, som rövarna voro i staden, sökte han hjälpa de sårade, både de som tillhörde rövarna och de som tillhörde folket i staden. En dag skickade rövarehövdingen efter honom sägande, att det var någon som var sjuk i det tält, där rövarhövdingen bodde. Han kände sig viss om, att det var en fälla utlagd för honom, men han vågade icke vägra att lyda. Han gick. De tillfångatogo honom, bundo hans händer på ryggen och hissade upp honom i taket. De slogo honom och använde brinnande rökelse för att såra honom under armarna. De fortsatte därmed, tills han lovade att ge dem en summa penningar. Rövarna ha nu fortsatt sin väg till andra distrikt, men staden ligger där utplundrad. Huru väl behöva vi icke bedja Gud giva de kristna där nåd till att verkligen lära något av dessa fruktansvärda erfarenheter, som de fått göra.

Så se vi, att Gud skakar folket, kommer det att bäva. Men detta bibelord talar också om för oss, att det finns ting, som icke kunna bäva och som skola bli bestående. Det finns många olika ting, som icke kunna bäva utan som skola bestå. Jag vill påminna om några sådana.

Gå vi in i dessa erfarenheter i förtröstan på Guds hjälp, kunna vi genomgå dem och genom dem erhålla nya prov på Guds trofasthet. För två år sedan reste jag ut till Kina och jag träffade då en gammal kinesisk vän, som jag inte träffat på sjutton år. Jag fann, att han hade växt i nåden under dessa år. Han berättade också för mig de händelser, som han genomlevat. Han hade varit i mycken nöd och lidande och han hade också

ÅTERBLICK.

År 1926 har i Kinamissionens historia varit fullt av mångfaldig nöd. Krigets äskor hava oavbrutet dånat i det olyckliga landet. Också Svenska Missionens i Kina fält har haft stark känning av oron. Särskilt gäller detta de delar av fältet, som ligga inom provinserna Shensi och Honan. Där har faktiskt rått ständigt krigstillstånd. Härar ha gått endast för att lämna rum för nya härar. Och alla ha de plundrat, mördat och bränt. De lidanden, de arma inbyggarne i dessa landsändar fått utstå, kunna ej beskrivas. Hunger, sjukdom och all därmed förbunden nöd har varit daglig gäst i varje hem. En starkt utbredd förvildning i sinnena har varit följden, och vilka makter skulle väl vara starka nog att verka återhållande under sådana tider? Man kan emellertid häpna över att laglösheten ej verkat mera nedbrytande än den gjort. Detta vittnar om att det finnes mera hälsokraft i den kinesiska folksjälen än man kunnat ana och ger oss hopp för framtiden.

Vad vår missionsverksamhet angår, har den trots alla störningar och svårigheter kunnat fortgå. Evangelium har predikats i stad och på land på allt vidsträcktare områden. Skolverksamheten har kunnat fortgå utan att hinder ställts i vägen av myndigheterna eller av strejklystna mngdomar. Barmhärtighetens gärningar har det givits rika tillfällen att utöva bland sårade och lemlästade krigsmän, bland utplundrade människor, bland hemlösa och ensamma lidande, bland utkastade barn och bland opielastens trälar. Det har varit ett mångsidigt missionsarbete och det har ställt stora krav på den fåtalige arbetsstyrkan av de svenska missionärerna och deras infödda medhjälpare. Vi tacka Gud, att de hållit ut.

Vid detta årsskifte gå ock våra tankar till våra hemförlovade medkämpar. De ha fullbordat loppet, de äro nu vittnen till vårt löpande, de vinka oss från härligheten med ett: varen trogna! — Vi tacka Gud för deras umgängelse och livsverk, och vi vilja efterfölja deras tro.

Vi ha ock fått glädja oss åt en trofast kärlek och offervillighet från missionens vänner i hemlandet. Vi ha nog ej sällan blivit klena i tron och fragat: Kan Gud? — Men han har aldrig svikit i trofasthet.

---

klagat mycket på grund av Guds handlingssätt med honom. Då läste han en dag i profeten Jesaja 1: 25: »Jag vill vända min hand emot dig och bortrensa ditt slagg såsom med lutsalt och skaffa bort all din oädla malm», och han sade: »Sedan jag läst det bibelordet, har jag aldrig mera knotat på grund av Guds handlingssätt med mig.»

En annan sak, som vi icke behöva tvivla på är, att Herren genom att skaka folken skapar nya tillfällen att predika evangelium. . Satan försöker att stänga dörrarna för evangelium i Kina. Det är vår plikt som kristna att bedja Gud, att Satan må bli övervunnen i detta hänseende. Det kan mycket väl hända, att de utländska missionärerna icke längre komma att få behålla sin rörelsefrihet, men även om så skulle vara fallet, skall Gud förvisso se till, att det skall bli nya tillfällen till evangelie predikan än på ett än på ett annat sätt. År 1900 under boxarupproret, då kineserna försökte att döda oss alla missionärer, var det många, som sade: Dörrarna äro stängda. Men sedan dess har arbetet utvecklats på ett sätt, som vi aldrig förut kunnat ana.

Slutligen kunna vi vara vissa om att det som alltid kommer att bestå och aldrig skall bäva, det är Guds rike. Vi läste ju, att vi skola undfå ett rike, som icke kan bäva, och om vi kunna taga emot detta rike, som icke kan bäva, da behöva icke heller vi längre bäva. Gud behöver just nu personer, som stå stadigt, som icke kunna skakas, som icke kunna bäva, icke sådana som följa med varje vindkast i läran, men vilande i fast tillit på Guds ord och Guds eviga karaktär. Amen.

Ett kärt besök.

D. E. Hoste.

Den 11—16 dec. hade vi i Stockholm glädjen fa ha Kina Inlandsmissionens direktor, *D. E. Hoste*, och en av samma missions sekreterare, *J. B. Martin*, pa besök. De kommo från Oslo, där de varit för att samrada med ledarne för Nordiska Missionen i Kina. Från Stockholm fortsatte de till Linköping och Jönköping för att på dessa platser sammanträffa med ledarne inom Helgelseförbundet och Svenska Alliansmissionen.

Våra vördade gästers första dag i Stockholm blev för dem nog så ansträngande. Det var söndag och genom vänligt tillmötesgående från de ledande inom Betlehemskyrkan och Betesdakyrkan hade tillfälle beretts missionsvännerna i Stockholm att fa lyssna till det budskap våra gäster fått att frambära. Båda talade nämligen både vid förmiddagens möte i Betlehemskyrkan och vid mötet kl. 6 e. m. i Betesdakyrkan.

Sekreterare J. B. Martins föredrag i Betlehemskyrkan innehöll så mycket av just nu aktuella sanningar, att det ansetts lämpligt intaga ett utförligare referat därav på annat ställe i detta nummer av vår tidning. Missionsdirektor D. E. Hoste uppehöll sig vid detta tillfälle huvudsakligast vid hågkomster från samarbetet med svenska missionärer och framhöll sedan sasom böneämnen olika synpunkter i samband med samarbetet mellan missionärerna och de infödda ledarne i församlingarna. Såsom ett uppmuntrande bevis för att gemenskapen i Kristus Jesus består provet även under mycket pafrestande förhållanden anförde också missionsdirektor Hoste exempel från tiden för det senaste världskriget. Trots detta kunde under hela tiden som kriget pagick tyska och engelska missionärer inom Kina Inlandsmissionen samarbeta i frid och endräkt för att predika evangelium i Kina.

Han har alltid mött vår klentro med sitt: Jag kan och jag vill ej svika i trofasthet. Och sa ha vi då fatt avsluta det gamla året med tacksägelse.

Och detta nya år! O, hur tryggt att dess tider, att dess behov, att dess prövningar och allt vad det kommer att medföra, ligger i Fadershanden. Han säger även vid ingången till detta år: Jag skall ingalunda lämna dig ej heller någonsin övergiva dig, varför vi ock kunna dristeligen säga: »Herren är min hjälpare och jag skall icke frukta.»

Vi vilja ock vid årsskiftet bedja att fa giva ett uttryck åt vår djupt kända tacksamhet till alla, som delat nöd och nåd med oss, alla, som genom förbön och uppmuntran stärkt våra händer i arbetet, alla som lidit, kämpat och försakat för missionens heliga sak, och vi utbedja oss att alltfort fa räkna med kärlekens gemenskap i var gärning, med bön om att vi må leva och verka i helig Ande, så länge Herren låter oss fa vara i sin vingård härnere.

E. Folke.

På e. m. fingo vi i Betesdakyrkan lyssna till underbara exempel på huru Gud i sin nåd talar till oss människor på ett för var och en förståeligt sätt. Det var sekreterare Martin som erinrade härom och som såsom exempel härpå berättade om huru Gud på olika vägar mött en bildad kines och en vidskeplig spåkvinna. Gud mötte dem med sin undervisning. Han mötte den bildade på ett sätt som denne förstod och den vidskepliga så att även hon kunde veta Guds vilja. Så manades vi till att lyssna, då Gud talar till oss.

Missionsdirektor Hoste fortsatte med att tala om huru Gud, sedan han fått vinna någon, också vill fostra denne. Vi fingo sålunda höra om huru Gud fostrat den även i Sverige rätt så väl kände pastor Hsi och om huru Gud sedan använt honom till att fostra de infödda kristna.

Den stunden blev alltså en stund då vi kraftigt manades till att lyssna på och hörsamma Guds röst, så att vi få lära känna honom, bliva fostrade av honom och bliva användbara i hans tjänst.

*

Ännu ett tillfälle till samvaro med dessa vördade vänner och medarbetare gavs åt en större krets på det samkväm, som tisdagen den 11 dec. anordnats på Margareta Hushållsskola.

Sekreterare J. B. Martin erinrade då om huru Gud hört bön och fyllt Kina Inlandsmissions stora ekonomiska behov. Särskilt trosstärkande var det att få höra om huru t. o. m. kursnoteringarna fingo bidraga till att bevisa Guds trofasthet.

Missionsdirektor D. E. Hoste berättade om olika livserfarenheter han fått göra. Så fingo vi höra honom skildra huru han såsom ung artillerioffiicer blev omvänd genom D. L. Moodys predikan, huru han blev antagen tilll missionär efter att hava lärt känna J. Hudson Taylor och huru han sedan fått samarbeta med infödda ledare i Kina, t. ex. pastor Hsi, och med missionsledare, särskilt sin företrädare i ledningen av Kina Inlandsmissionen, J. Hudson Taylor.

Huru värdefullt det var att få lyssna till detta personliga vittnesbörd av denne på livserfarenheter så rike Herrens tjänare kan ej här beskrivas. Förvisso kände många av de närvarande, att den stunden för dem var av evighetsbetydelse. Förvisso uppstego många bönesuckar då inför Guds tron. Det var nåd att då få vara med, men en nådesförman, som det kändes så ansvarsfullt att ta åtnjuta.

*

Förutom dessa mera allmänna sammankomster bereddes också tillfällen för var missionsledning i hemlandet och våra missionärer att sammanträffa med herrarne Hoste och Martin. Även dessa tillfällen gavo värdefullt utbyte. Vi kände, att vi hade så mycket gemensamt. Bandet, som förena oss, knötos fastare, och vi fingo uppmuntra varandra till frimodighet och iver för det uppdrag, som blivit oss anförtrott. Besöket ger oss alltså rik anledning till tacksägelse. Nedbedjande Guds välsignelse över Kina Inlandsmissionen och våra vänner där vilja vi alltsa även med tanke på detta besök tacka Gud och fatta mod.

M. L.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Ett gott nytt år,

av Gud rikligen välsignat, tillönskas hjärtligt alla S. L:s läsare!

Bönemötena.

som varit inställda under jul- och nyårshelgen, taga, v. Gud, åter sin början i Betesdakyrkan vid Floragatan tisdagen den 11 jan. kl. 7 e. m.

Låtom oss, alla som det kunna, troget mötas till förbön under denna för Kina så skickelsedigra tid. Låtom oss ej glömma kämparna i stridslinjen, när de som bäst behöva vårt stöd!

S. M. K:s bönekretsar.

Med synnerlig tacksamhet till Gud tänka vi på, att icke blott i Stockholm utan

Från Ishih Sha.

(Forts.)

Buddist-sökare. Åtskilliga utomstående voro med vid mötet, först och främst sådana som skjutsade mötesdeltagarna, men även andra hade följt med de troende hit; från staden kommo även några med. En *buddist* var också med, hade kommit tillsammans med en troende hit och hade vandrat 25 km. för att få höra ordet predikas. Vår broder berättade med glädjestrålande ansikte om den »fisk» han fångat, att han sedan någon tid visat intresse för Kristi lära och besökt gudstjänsterna nära sitt hem. Nu hade han dock nödgat honom komma med till detta möte i hopp att han här skulle kunna »dragas i land». Han blev också tillräckligt gripen för att köpa ett Nya Testamentet och hade gärna köpt även sångbok, om vi haft en sådan med stor stil. Den broder, som förde honom med sig, hade dock haft åtskilligt besvär för att få honom med sig. Då han in i sista stunden tvekat, hade den troende väntat och sagt: »Säg blott när du är färdig. Jag väntar på dig», och så blev det

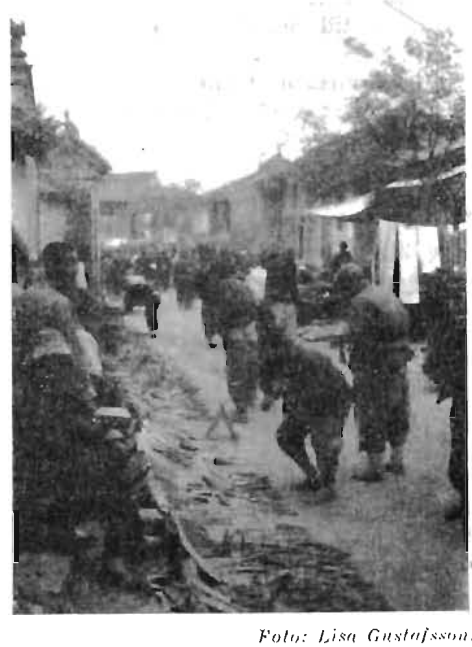

Foto: Lisa Gustafsson.

Gatuliv vid marknad i Ishih.

sena aftonen, innan de kommo iväg, så att de måste vila över natten på vägen. Men då var buddisten till slut så pass övertygad att han erbjöd sig att genast bryta sitt buddistlöfte, vilket den troende dock avböjde sägande: »Vänta tills du riktigt får höra vad Kristi lära innehåller, och om du ändå icke vill bli kristen och kan visa, att buddismen är bättre än kristendomen, så skall jag också bli buddist.» — Vi hade även vid mötet en f. d. buddist, nu en mogen kristen, full av iver för sina gamla trosbröders omvändelse. Denna sysselsatte sig mycket med vår nye vän. Det-

---

runt om i vårt land böneskretsar samlas till gemensam bön för S. M. K. och dess arbete. Många av dessa äro av oss kända, andra icke. De små vita nålarna på vår karta på exp. rikta ofta vår blick och tanke till dessa kretsar, som Gud förenat med oss i bön. Men icke mindre dyrbar är vetskapen om de många ensamma, men med Herren förtrogna själar, somliga luttrade i smältugnens eld, vilka med oss kämpa i bön. Ma Herren, då vi nu gå in i det nya året, över oss alla rikligen utgjuta nåds och böns ande. Da skola vi i sanning få ett gott nytt år i Jesu namn.

Till våra prenumerantsamlare.

Härmed vilja vi rikta en innerlig vädjan till våra värderade medhjälpare, vilka samla prenumeranter, att söka göra detta i så god tid som möjligt. Upplagan kan då lättare beräknas.

I samband härmed ber red. att få påpeka, att det står prenumerantsamlare fritt att rekvirera tidningen antingen genom närmaste postkontor eller direkt från expeditionen. Se för övrigt prenumerationsanmälan.

Vi mottaga med största tacksamhet att den hjälp, som gives oss för att få tidningen spridd.

ta är just rätta sättet att fortplanta vår heliga lära. O, att det funnes många i våra församlingar, som sålunda *gjorde propaganda* för Kristus!

*

»Guds verk.» Vi hade Kao till gäst vid vårt bord några gånger under mötet och sålunda tillfälle till samtal med honom. Det är dock med Kao som med mig, då han intet har att säga, tiger han, och detta är mycket vanligt, mest är det för att framställa eller besvara fragor, som han öppnar sin mun. Han önskade bl. a. veta, huru det var med det andliga tillståndet hos ett par av hans vänner här, som han förut varit tillsammans med i Yüncheng. Han gladdes mycket över det tillfredsställande svar jag kunde giva, och när jag anförde några drag särskilt från den enes liv, utbrast han: »Det var i sanning ett Herrens verk! Medan han var kvar hos oss var det mycket sorgligt med honom, han tycktes nästan vara fritänkare. Men jag hörde, att han fått välsignelse genom den sjukdom han haft — ja, det var i sanning ett Guds verk.» Ja, visst var det så, måtte det ga på samma sätt med alla Guds patienter! Egentligen borde det ej kunna gå annorlunda; i nöden om icke annars måste man väl ty sig till Herren, nöden är ju blott den lina, han själv kastar ut till vår räddning.

Mötets höjdpunkt. Det förnämsta under ett sådant möte, dess höjdpunkt, borde vara Herrens måltid, och denna höllo vi på aftonen andra dagen. Vi ville samla vårt andliga goda i en brännpunkt och sökte därför få levandegjort för vara hjärtan vad vi äga i och genom Jesu blod. För den skull läste vi det mesta av vad Nya Testamentet säger härom, och när vi blivit rätt uppvärmda av dessa underbara ord, föllo vi på knä och bådo. Ingen anvisning hade givits om bönemötets gång eller nagon uppmanats att leda i bön och ingen höjde heller sin röst därtill; det blev i stället ett stilla men mäktigt sorl av bedjande röster: var och en tycktes känna behov av personlig uppgörelse med sin Gud. Det är svårt att tro annat än att frukt måtte komma från en stund sådan som denna. Med glädje gingo vi sedan till Herrens bord för att åtnjuta delaktigheten av Kristi kropp och hans blod.

Missionär Axel Hahne och infödda församlingsledare i Ishih.

*

En ny medhjälpare. Vi ha olörmodat fått en ny evangelist. Det är den unge man, som förut hjälpt till i tältet och som nu i höst skulle börjat i bibelskolan i Hungtung. Emellertid blev föreståndaren sjuk

och urståndsatt att sköta undervisningen; detta nedslog helt och hållet den unge mannens lust att inträda i bibelskolan. Underligt nog kom det heller aldrig något svar på hans ansökan, ehuru han förut under hand så gott som lovats inträde. Genom dessa sammanträffande omständigheter bestämde sig den unge mannen först för att söka sig någon anställning, men så kom hans far och samtalade med mig om sonens framtid, han önskade så innerligt, att sonen skulle bli ett evangelii vittne. Resultatet blev, att han anställdes här på förhalla sin hand över ynglingen! Han är ganska begåvad och har lätt att uttrycka sig, har även ganska god bibelkunskap och synes verkligt from. Han behöver dock i hög grad våra förböner, icke blott för att bli bevarad för ungdomens vanliga faror utan särskilt för de faror, som hota i denna tid, och på det att han må bli ett sant Andens redskap, för vilket han verkligen synes oss ha förutsättningar.

Dop förekom inte vid detta möte. Två dopkandidater hade anmält sig, de äro f. d. skolgossar, som nu fortsätta sina studier i Yüncheng. De godkändes under förutsättning att deras lärare även godkänna dem, och de komma då att döpas vid möten i Yüncheng.

Ishih den 11 okt. 1926.

Axel Hahne.

Shanchow missionsstation.

sök, för att å ena sidan hjälpa till i evangeliskt arbete, å andra sidan bedriva sina studier, därvid särskilt söka bli hemmastadd i bibeln. Jag har därför även skaffat bibelutläggningar och andra böcker, som kunna vara till hjälp för honom såväl som de andra evangelisterna, och uppmanat honom att komma och fråga om vadhelst som är honom oklart, då vi tillsammans vilja söka ljus däröver. Jag nämnde om denna sak till Kao, och han uttalade som sin åsikt, att han på detta sätt borde nå bättre resultat, till och med, än genom en kurs i en bibelskola eller annan läroanstalt. Ja, måtte blott Herren få

Från västra Honandistriktet.

Kära Missionsvänner. Stor vare eder frid!

..... »Mig skall din frälsning, o Gud beskydda.» Ps. 69: 31.

..... »Och de som åstunda din frälsning, säge alltid:

Lovad vare Gud!» Ps. 70: 5.

Vi äro nu över i Honan och ha just slutat vart stormöte här i Lingpao. Vi ha mycket fruktat, att det ej skulle få förbliva lugnt så att vart möte kunde hållas. Mycken bön har blivit uppsänd med anledning härav. Dagen före mötets öppnande kom soldattåg från öster, men stridsströmmen fortsatte mot Shensi efter en natt här i staden. Vi ha i fyra dagar fått samlas i lugn och frid. Mötet föregicks med en veckas bibelkurs med dopkandidater. Ett ständigt tack och lov har uppsänts till Herren under mötesdagarna, för att inga hinder kommit i vägen för vara möten. Mycket folk har varit samlat. Den enkla samlingssalen har varit allt för liten för att få plats för dem som i sanning vilja höra evangelium. Församlingsmedlemmarnes antal är nu 110, så att salen blir lagom fullsatt av dem. Det har dock varit allra svarast med sovplatser. Männen ha en vind över rummen vid gatan, där 60 personer kunna packa sig tillsammans, men kvinnorna ha det trängre. En del har ej haft plats att lägga sig ned på jordgolvet, som varit täckt med halm, utan har måst sitta stödjande sig mot varandra hela nätterna. Församlingen här i Lingpao har fått så liten hjälp av missionen, så att de ha det ganska svårt. Rövare och tjuvar, torka och översvämning ha de senare åren gjort det ganska trangt för dem. Inga lokaler ha de för skolor. Gossarne ha nu i flera år måst sändas över till Juicheng, men vi ha ej längre plats för alla där. Flickorna har de sänt till Yüncheng. Det innebär dyra, svåra resor över Hoden och bergen.

Församlingen har inköpt och öppnat en utstation i den stora köpingen Chüchchow 40 li (20 km) söder ut från staden. *Där har Herren redan givit stor uppmuntran i arbetet.*

Vi fingo här under mötet döpa och hälsa välkomna till församlingen 13 personer, 8 män och 5 kvinnor.

Några församlingsmedlemmar skulle varnas, ty de synes tröttna och kallna. En eller två har fallit i opiumlasten. Glöm ej att bedja för den unga församlingen, som från början haft att kämpa hela strider, att den må gå segrande igenom.

I morgon v. G. reser vi till Shanchow för ett par veckor. Där är ännu inga döpta, men några sökare finnas. En av dem kom dit för att bli döpt men kom försent till kursen för dopkandidaterna. Han får vänta till en annan gang.

Fröken Hultqvist har åter fått komma till Juicheng, där hon arbetade nästan hela sin första period härute. Hon kom hit till Lingpao i torsdags, direkt från Sverige. Vi få nu välbehövlig hjälp i arbetet både i Juicheng, Lingpao och Shanchow.

Järnvägen har nu blivit färdig hit till Lingpao, som nog blir ändstation för en lång tid framåt. Vi komma nu ifrån Shanchow till Lingpao på mindre än 2 timmar pa tåget.

»Hong-tsiong hueï» (boxarne) ute i byarna äro svåra vid våra kristna och rövarna likaså. De äro många som ej kunna vistas i sina hem, bland dessa flera av vara skolgossar. De måste under ferierna stanna på missionsstationen i staden. I dag blåser det och är kallt, ej blott ute utan även inne. Här i rummet finnes inga anordningar för uppvärmning. Kapellet är också kallt. Där så väl som i boningsrummet är bara jordgolv. Teglet är dyrt, så att tegelläggning har ej kunnat ske. Ingen kamin för kapellet finnes. Vi bedja, bida, tro och hoppas på förbättringar snart.

Våra två evangelister här äro bada präktiga och gudfruktiga män. Den nyligen antagne, som heter Chi Pao-loh, är en mycket begåvad talare. Han har under mötet kommit oss att riktigt häpna. Bedjen med oss till Herren, att han må bli bevarad i ödmjukhet och lydnad inför Herren. Båda evangelisterna äro döpta här i Lingpao, så att de äro riktigt församlingens barn, mycket älskade och avhållna. Bibelkvinnan Li är åter här, en präktig bibelkvinna. Må Herren i rikt mått välsigna dessa våra medarbetare i deras arbete. Äldste Ho är brinnande för själars frälsning, må han växa till i Herren. Han skall nu en tid ga omkring i

byarna för att uppmuntra och hjälpa de troende.

De hjärtligaste hälsningar från min hustru, fröken Hultqvist och eder tillgivne

Oscar Carlén.

Från våra nyligen utreste missionärer.

Missionär C. Blom skriver:

Som vi hade en söndag i Genova och visste, att det fanns en engelsk kyrka där, kommo vi överens om att gå dit till gudstjänsten. Vi kommo något tidigt, så att vi fingo sitta stilla en liten stund och samla oss. Snart började andra kyrkobesökare komma, och så kommo prästerna. När vi märkte att de redde till för nattvardsgång, kommo vi överens om att jag skulle gå och fråga, om vi finge deltaga. Det var ju en överraskning för dem att se en främling komma i sådant ärende, men både den tjänstgörande och hans företrädare, som nu assisterade, voro så hjärtliga och bjödo oss välkomna samt frågade efter vår hemort och arbetsfält m. m. Vi bjödos till prästgården också, men måste avböja det, emedan »Fulda» skulle avga redan kl. 4 e. m.

I sin predikan över Adventsöndagens text talade prästen alldeles särskilt om Herrens återkomst och huru vårt liv skulle levas i medvetandet om dess snara förverkligande. Härvid tog han särskilt upp frågan om verksamhet för Guds rikes utbredande och sade, att han på ett alldeles särskilt sätt kände sig uppfordrad genom närvaron av några missionärer på väg till Kina. Innan han slutade vände han sig direkt till oss och tillönskade oss Guds beskydd på resan och välsignelse i det arbete, som låg framför oss, samt försäkrade oss att vi skulle vara inneslutna i hans och församlingens böner. Först bland de särskilda bönerna efter predikan lästes sedan en bön för missionen och i bönen för den kungliga familjen inflikades också konungarna av Sverige, Norge och Danmark.

Själva nattvardsgången sedan var sällsynt högtidlig och allvarlig på samma gång som innerlig, och vi kände oss alla synnerligen stärkta och uppmuntrade av den Andens gemenskap vi fått erfara. Det var som en sista hälsning från fosterjorden och våra vänner och förebedjare där. Ett bättre avskedsmöte kunde vi icke ha fått, och för de unga, som resa ut för första gången, var det en synnerlig glädje att möta denna kärlek och förståelse i främmande land.

Hemförlovat ombud.

Enligt mottaget meddelande har f. d. folkskolläraren E. Nylander, Luleå lösts från sin vakttjänst härnere och brutit upp för att vara med Herren.

Sedan 1918 har folkskollärare Nylander varit S. M. K:s ombud. Han var då bosatt i Ragunda, men har sedan flyttat till Luleå, där hembudet nådde honom den 3 sistlidne december.

Undertecknad räknar det som en stor förmån att ha fått tillfälle lära känna denne Herrens tjänare och vän. Ungdomlig till sinnet var han. Glad och solig var hans blick. Hans ord gavo uttryck för barnaförtröstan och tillit, och därför voro de uppmuntrande och innehållsrika. Hans livsgärning i skola såväl som i arbetet för evangelium kommer också förvisso att bära rik frukt.

Vi tacka Gud för vad han givit oss genom denne sin tjänare och bedja honom hugsvala de kära, vilka nu känna saknad och skilsmässans vemod.

M. L.

Tacksägelse för nåd under året som gått.
Bön om välsignelse över Kina Inlandsmissionen och dess ledare, s. 6 f.
Arbetet i Ishih-distriktet, s. 8 f.
Arbetet i västra Honandistriktet, s. 10 f.
Våra ombud, s. 12.
Fortbildningskursen i Holsbybrunn.
Kvinnokonferensen för yttre mission.

Fortbildningskurs för missionärer vid Holsbybrunn i augusti 1927.

Enligt beslut av Svenska Missionsrådet kommer en fortbildningskurs för missionärer att anordnas i Holsbybrunn i Småland den 16—28 augusti 1927. Kursen kommer att på samma sätt som föregående kurser av denna art stå öppen för missionärer och ledamöter av missionsstyrelser och kommittéer, tillhörande de sällskap, som äro representerade i Svenska Missionsrådet. Anmälningar om deltagande i kursen sändas till Programkommitténs sekreterare, missionssekreterare Martin Lindén, Drottninggatan 55, *Stockholm*.

Vad program och övriga anordningar beträffar, komma samma linjer att följas som vid de båda föregående kurserna vid Holsbybrunn.

Nordisk kvinnokonferens för yttre mission 11—15 aug.

kommer att instundande sommar anordnas i Holsbybrunn, Småland, av Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté.

Kvinnliga talare från de olika länderna komma att medverka.

Missionärernas adresser.

Aug. och Augusta Berg, Carl och Ethel Blom, Frida Prytz, Maria Nylin, Malte och Ida Ringberg, Morris o. Carola Bergling Johannes Aspberg,	Yüncheng, Sha. China.
Axel och Anna Hahne, Lisa Gustafsson,	Ishih, Sha. China.
Oscar o. Gerda Carlén, Judith Hultqvist,	Juichengbsien, Sha. China.
Henrik o. Hilma Tjäder,	Chiehchow, Sha. China.
G. V. Wester,	Puchowfu, Sha China.
Rob. o. Dagny Bergling Ester Berg, Estrid Sjöström, Martin Bergling,	Hoyang, She. China.
Ingeborg Ackzell, Minnie Nicholson,	Tungchowfu, She. China.
Hugo och Marie Linder, Hanna Wang,	Pucheng, She. China.
Nils och Olga Svensson,	Tungkwanting, She. China.
Anna Janzon, Ebba Burén, Nath. och Elsa Engbäck,	Hooanfu, Ho. China.
Maria Pettersson,	Sinanhsien, Ho. China.
Berta Flodberg, Ida Söderberg,	China Inland Mission, Yangchow, Ku via Chinkiang, China.

I hemlandet:

Rich. och Hildur Anderson, Ingarud, Hasslerör.
Maria Hultkrantz, Björnö, Heljebol.
Ossian o. Edith Beinhoff, Ovanåker.
Elna Gunnardo, Asaka.

Th. och Sekine Sandberg, Fredrika Hallin, Emma Andersson, Anna Eriksson,	Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg.
David och Karin Laudin, Maria Björklund, C. J. Bergquist, Elna Lenell,	S. M. K:s expedition, Drottninggatan 55, Stockholm.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under dec. 1926.

Allmänna missionsmedel.

1707.	H. R., Göteborg	10: —
1708.	L. N., Borås	10: —
1709.	Simtuna syförening	200: —
1710.	»Annie»	10: —
1711.	A. N., Kimstad	10: 59
1712.	Hvetlanda Flickförening	410: —
1713.	»Ur Guds rika förråd»	10:
1714.	»Onämnd», till Lisa Gustafssons underhåll	10: —
1715.	Kinagruppen i Gbgs K. F. U. K.; till d:o	900: —
1716.	V. P., Norrköping, sparb.-medel	25: —
1717.	E. C., Gbg	50: —
1718.	Testamentsmedel eft. avlidna fru Isabel Faxe, Stockholm	5.000: —
1721.	»Axel», gm J. F., Ulricehamn	2: 25
1722.	M. B., Hejde, »tionde»	18: —
1723.	Syföreningen i Mo	25: —
1724.	E. B., Katrineholm	10: —
1725.	»Syster Ida», gm d:o	5: —
1726.	Vallsjö kyrkl. sykrets.	75: —
1727.	Kina-afton i Asaka, gm E. G.	254: —
1728.	A. J., Alingsås, sparb.-medel	72: 70
1729.	Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh.	100: —
1730.	D:o, koll. på Libanon till d:o	76: 60

Sotterbergs underh. 450: —
1740. C. J. C., Ekenässjön 30: —
1741. Karstorps mfg, gm d:o 100: —
1744. Resebidrag fr. Hvetlanda 10: —
1745. Koll. och missionsbidrag fr. Rösa 25: 06
1746. »Onämnd, till nagon lidande» 2: 75
1747. Koll. i Skede 8: 18
1748. D:o i Ekekull 10: 58
1749. D:o och bidrag i Manrelund 38: 16
1750. D:o i Lindesberg 8: 05
1751. D:o i Övlandehult 14: 73
1752. D:o i Slättakra 10: 17
1753. D:o i Nye 11: -
1754. K. L., Smålands Farstorp 5: —
1755. Koll. i Lemnhult 10: —
1756. D:o i Öster Korsberga 18: 64
1757. D:o i S. Solberga 31: 55
1758. D:o i Eekerda 8: —
1759. Ulriksdals mfg 75: —
1760. Malmbäcks mfg 25: —
1761. Sparb.-medel från syfören. för S. M. K. i Ulricehamn 49: —
1762. Ö. H. K. U—d, till C. och E. Bloms underh.: fr. Hvetlanda 150: —, Skede 50: —, Ulriksdal 40: —, Hjällarydsmfg 40: —, till M. Lindéns underh. koll. i Ulriksdal 21: 90, »en sparbössa» 7: 27 309: 17
1766. A. B., Skellefteå, »veckoslantar», gm S. N. 5: —
1767. N. S., d:o, till E. Sjöströms underhåll, gm d:o 10: —
1768. Solberga och Wijs arbetsfören. 50: —
1770. »Onämnd» 1.000: —
1771. »Onämnd», Hvetlanda 100: —
1772. Koll. i Mariestad 5/12 54: —
1773. Syfören. »Enighet», Tranås 50: —
1774. »Onämnd» 50: —
1775. Malmö K. F. U. M:s missionskrets 100: —
1776. Koll. på K. F. U. M., Hälsingborg, vid Anna Erikssons besök 52: 55
1780. D:o vid Kinamöte i Skellefteå vid E. F:s besök 129: -
1781. A. L., offerkuvert, gm A. B., Skellefteå 10: -
1782. Koll. i Stidsvig, gm S. F. 17: 03
1783. Bidrag till respengar till A. E. 43: -
1785. A. J:s »sparbössa» 20: —
1786. K. G., Sthlm 20: —
1787. Myresjö Östra mfg 25: —
1788. Mölnlycke mfg 15: —
1789. »Onämnd», Hälsingborg 10: —
1790. Östra och Västra arbetsfören., Jkpg 125: —
1791. Koll. på K. F. U. K., Klippan, vid A. Erikssons besök 27: 86
1792. Hamränge Kvinnoförening 50: —
1793. J. A. T., Sthlm, i st. för blommor på fru Anna Lovisa Lindbergs bår 15: —
1794. A. B. och I. W., gm M. Ph. T., Linköping 20: —
1795. En tredjedel av kollekten vid Adventsmötet i Skellefteå 27–29 november 120: —
1797. Ch. A., Djursholms Ösby 5: —
1798. »Herrens tionde» 6: —
1799. J., gm S. A. A., Höganäs 300: —
1800. L. E. P., Ödeshög 100: —
1801. Ryggestorps syförening 100: —
1802. Säby Arbetsförening 70: —
1803. I. J. 5: —
1804. Th. S. 5: —
1817. E. O., Fredsberg 10: —
1818. Koll. i Betlehemskyrkan, Sthlm 12/12 121: 35
1819. D:o i Betesdakyrkan, Sthlm, 12/12 87: —
1820. Röks kyrkl. syfören. 100: —
1821. Skede mfg 50: —
1822. Borås—Sjöntarkens Kinakrets 90: —
1823. Ryds syförening 75: —
1824. H. H., Wirsenum, till Anna Erikssons underh. 50: —
1825. Ps. 46: 5, 6 10: —
1826. A. H., Köping 17: 50
1827. D. S., Trädet 6: 30
1828. Koll. i Grytgöl 40: -
1829. D:o i Brunneby, Wreta Kloster 20: —
1830. D:o i Betelkapellet, Vadstena 27: —
1831. Ch. A., Vadstena 15: —
1832. Koll. i missionskyrkan, Motala 15: 50
1833. D:o i Ödeshög 15: 15
1834. D:o i Tjurtorp, Rök 12: —
1835. G. H., Rök 10: -
1836. A. P., Rök 10:
1837. Koll. i Ölmstad 6: 50
1838. H. H., Brötjemark 10: -
1839. Koll. i Skärstad 7: —
1840. N. mfg, d:o 125: —
1841. A. K., Stensjön, reseb. 5: —
1842. C. W., Björköby 3: —
1843. Björkö ungd.-fören., Björköby, reseb. 5: —
1844. M. K., d:o, till Bloms underh. 20: —
1845. E. J., d:o, »en blomma på pappas grav, årsdagen 1926» 5: —
1846. A. J., Björköby 5: —
1847. J., J., d:o 15: —
1848. J. J., d:o 5: —
1849. Mfg i Ingarp, resebidrag 4: —
1850. Koll. i Ulriksdal 16: 66
1851. Mfg i d:o, resebidrag 10: —
1852. »Tackoffer på födelsedagen, av en Kinavän» 10: —
1853. A. K., Ekenässjön, rab. å H. S. Ö. 39: 62
1854. Koll. i St. Mölarp 8: —
1855. D:o i Tranås 21: —
1859. O. W., Malmö 100: —
1860. H. A., Karlskrona 100: —
1861. Stäckö missionskrets i Grebo, för N. Engbäcks underh. 75: —
1862. A. D—n, Sala 40: —
1863. S. A., Skellefteå, »tackoffer på silverbröllopsdagen» 25: —
1864. B. S., Överhörnäs 3: 35
1865. S. A., Rödjenäs, gm A. H. 15: —
1869. »God Jul» 36: 50
1870. »Joh:s Hedengrens Minne», gm O. H., Hidingebro 25: —
1871. »Barbro och Svens sparbössa», gm d:o 25: —
1872. E. H., Uppsala 20: —
1874. Hämmarydsmfg 30: —
1875. Barnsyföreningen i Öhrviken, till E. Sjöströms underh. 38: 75
1876. »Onämnd», gm H. O. 8: 50
1877. Sparb.-medel från Långåsa, gm M. L. 50: —
1878. M. L., Långåsa 5: —
1879. F. P., Björklinge 12: 40
1880. Erstorps mfg 15: —
1881. Husby mfg 125: —
1884. H. A., Karlskrona 4: 50
1885. Onämnd, gm d:o 25: —
1886. Från skördefest på Frösön, till Hanna Wangs underh. gm J. R. 100: —

1887. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», av O. och H. K., Lund 4: 83
1888. S. N., Skelleftea, »till de heligas nödsätning» 100: —
1890. T. T., »efterskörd till försäljningen» 5: —
1891. »En julgåva» 25: —
1892. E. W., Hälsingborg 30: —
1893. »Onämnd, ett tack till Herren», gm M. J., Kinnemalma 10: —
1894. Sparb.-medel från en kinavän 30: —
1895. Stengöl-Spjutsbygds missionssyförenings auktionsmedel, gm M. A. 35: 99
1896. D:o, synöntestioöringar, gm d:o 6: 60
1897. M. R., Växjö 40: —
1898. H. A., Leksberg 7: —
1900. E. W., Julgåva 25: —
1901. »En Jesu vän» 33: 75
1902. Mölarps Öresförening 50: —
1903. E. E., Sävsjö 10: —
1904. R. F., Göteborg 10: —
1906. »Onämnd» 19: —
1907. J. K., Sanda 100: —
1908. H. E., Sthlm 10: —
1909. E. R., Kneippbaden 50: —
1910. L. B., Nora 20: —
1911. A. H—ns sparbössa 25: —
1912. H. J., Motala Verkstad, gm C. W. 10: —
1914. »Ett löfte åt Herren. Medle» 12: —
1915. K. W., Lidingö, sparb.-medel 100: —
1917. C. W. C., Leksberg 10: —
1918. Bankeryds Östra mfg 25: —
1919. Nye mfg, »årsbidrag» 50: —
1920. A. K., Jkpg 125: —
1921. Korsberga Ungd.-fören. 50: —
1922. Kinesernas Vänner, Jkpg 400: —
1923. Kraunfors mfg 25: —
1924. G. K., Björköby 15: —
1925. K. F. M., Sala 10: —
1926. Bankeryds Kr. friförsamling 50: —
1927. Karl-Erik och Sten, gm E. I. 50: —
1928. E. och H. I—n, till R. Andersson, underh. 50: —
1932. A. och L. A., Vadsberg, till Anna Janzons underh. 15: —
1933. A. och I. L., Vingåker, till d:o 5: —
1934. Onämnd, gm E. S. E., d:o, till d:o 5: —
1935. »Onämnd» 300: —
1936. A. J:s sparbössa 50: —
1937. »Solglintarna», Eket, till H. Linders underh. 53: —
1938. Ekets ungd.-fören., till H. Linders underh. 50: —
1939. B. O., Stockamd 10: —
1940. K. L., Kristdala 8: —
1941. M. P., »Ps. 23», till missionärernas underh. 350: —
1944. K. S., Flisby 10: —
1945. »Ur Mariäs sparbössa», gm S. L., Ystad 25: —
1946. »Ur en sparbössa» 50: —
1947. H. A., Fröbene, till missionärsparet Carlens underh. 24: —
1948. L. M. F., »en extra gåva» 1,000: —
1949. Kinakretsen, Norrköping, sparb.-medel 43: 05
1950. Sjurbäcks missionsförsamling 50: —
1951. Mölarps Öresförening 25: —
1952. H. och O. S., Lämnhult 15: —
1953. E. L., d:o 2: —
1954. H. S., d:o 2: —
1955. L. S., d:o 10: —
1956. »Ur lille Herrys sparbössa» 1: —
1957. »Tackoffer» 400: —
1958. Mika 7: 7, till R. Andersons underh. 200: —
1960. Kinesernas Vänner, Värnamo 300: —
1961. Sparb.-medel från Värnamo, gm J. U. 62: 70
1962. Ur fröken Hanna Falks sparbössa, för Kina 3: 13
1963. F. S., Kumla, överskott 1: 43
1964. Eckeroda mfg 50: —
1965. Ossby krets av Risinge mfg 50: —
1966. C. A., Säby, gm K. B., Tranås 100: —

Kr. 18,721: 73

S. M. K:s Pensionsfond.

1743. Syföreningens N:o 2, Sthlm, sparbössa 40: —
1816. Tackoffer fr. några vänner vid Flisby kyrka, gm G. B., Flisby 37: —
1959. Mal. 3: 3 50: —

Kr. 127: —

Särskilda ändamål.

1719. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 50: —
1720. Sanne Kristl. Ungd.-fören., för en skolgosses underh. i Chichchow 50: —
1742. M. H., Sthlm, till Ester Bergs verksamhet 12: —
1763. L. S., till Barnh. i Sinan, gm H. L., Älgarås 30: —
1764. Offerkuvert fr. Fridhem, till d:o gm d:o 2: 79
1765. »Från Matilda», till Maria Petterson att anv. eft. gottf. gm d:o 10: —
1769. M. A., Halland, till Frida Prytz för »Kassieblommans» räkning 10: —
1777. A. O. S., Strängnäs, till Hilma Tjäder att anv. eft. gottf. 25: —
1778. D:o, d:o, till Ingeborg Ackzell, att anv. eft. gottf. 25: —
1779. Heduavännernas Allians för deras tre evang. underh. 300: —
1781. »Från Duvboväner», till Martin Bergling, för hans arbete 10: —
1796. Redbergslids syförening, Gbg, till underh. av en evang. och lärare i Mienchih 350: —
1856. C. K., Vadstena, »en födelsedagsgåva», till Barnh. i Sinan 10: —
1857. M. J., Björköby, »från mitt potatisland», till d:o 10: —
1858. M. och J., d:o, till de sina i d:o 5: —
1866. Mörferyds söndagsskolbarns sparbössa till J. Hultqvist att anv. enl. överensk. gm A. H. 8: —
1867. »Onämnd, till d:o gm d:o 2: —
1868. M. L., gm H. A., Flisby, till barnen i Kina 5: —
1873. Erstorps ungd.-fören., för evang. Feng Shi-tsiins underh. 100: —
1882. M. H., Stensjön, till J. Hultqvist att anv. eft. gottf. 20: —
1883. F. H., Duvbo, till O. Carlén att anv. eft. gottf. 25: —
1889. H. S., Trälleborg, till Henrik och Hilma Tjäder, att anv. eft. gottf. 10: —
1899. S. A. A., Höganäs, till missionsverks. i Pucheng 50: —
1905. Vänner i Köping, till kapell i Pucheng, gm A. H. 13: —
1913. M. M. och M. P., Sjömarken, för en skolgosses underh. 50: —
1916. Ingarps Ungd.-fören., till J. Hultqvist, att anv. eft. gottf. 15: —
1929. A.-B. J. & S., Tranås, till underh. av en evang. 200: —
1930. Holmö missionssyförening, till Barnh. i Sinan 25: 27
1931. E. S. E., Vingåker, för evang. Tsiao Y-ming 100: —
1942. M. P., »Ps. 23», till skolorna i Kina 250: —
1943. D:o till Barnh. i Sinan 105: —

Kr. 1,877: 77

Allmänna missionsmedel	18,724: 73
S. M. K:s Pensionsfond	127: —
Särskilda ändamål	1,877: 77

Summa under dec. månad 1926 Kr. 20,729: 50

Med varmt tack till varje givare!

»Så tacka vi dig nu, vår Gud, och lova ditt härliga namn. 1 Krön. 29: 13.

Prenumerationsanmälan.

Missionstidningen

SINIMS LAND

anmäler härmed sin 32:a årgång.

Sinims Land, organ för Svenska Missionen i Kina, har under år 1926 gjort en stor förlust, i det att dess redaktör, missionssekreterare Högman, av Herren lösts från tjänsten härnere. Tidningen utkommer dock alltjämt enligt samma plan som under föregående år. Ansvarig utgivare är missionsdirektor Erik Folke, varjämte t. f. missionssekreteraren Martin Lindén medverkar vid tidningens redigering.

Sinims Land utkommer under årets lopp med 20 nummer samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev från Kina, meddelanden från hemarbetet samt missionsnotiser från när och fjärran. Från olika håll har red. haft glädjen mottaga vittnesbörd om att vår tidning fått vara till uppmuntran och välsignelse. Vi bedja att härmed få uttala ett varmt tack härför såväl som för allt det kärleksfulla intresse för Sinims Land, vilken på olika sätt tagit sig uttryck. Särskilt beder red. att till prenumerantsamlarna få uttala ett vördsamt och hjärtligt tack för deras uthålliga och osjälviska arbete för tidningens spridning.

Då nu årsskiftet närmar sig, ville red. dessutom till envar av tidningens vänner rikta en innerlig vädjan om hjälp med anskaffandet av nya prenumeranter. Tidningen behöver så väl det ökade ekonomiska stöd, som varje ny prenumerant tillför den. Men dessutom kan och bör ännu högre synpunkt anläggas på arbetet med att samla prenumeranter. Denna kan uttryckas så: ju fler nya prenumeranter, desto fler vänner till missionen och förebedjare för densamma. Och ju fler förebedjare desto större segrar i hela det arbete, för vilket Sinims Land vill vara ett organ. Må då tidningens vänner själva med ny frimodighet gripa sig an med arbetet för att samla prenumeranter och må de bedja Herren mana fram och giva Sinims Land många nya verksamma vänner.

Slutligen bedja vi också få anbefalla Sinims Lands redaktion åt vännernas hågkomst i förbön. Red. känner djupt behovet av Guds nådefulla bistånd och välsignelse, och denna gives det veta vi, såsom svar på bön.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25. 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65. Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser kr. 2: 25 för varje 5-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Ett nådensår ifrån Herren. — Herren kommer folken att bäva. — Återblick. — Ett kärt besök. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Hemförlovat ombud. — Tacksägelse- och Böneämnen. Meddelanden. — Missionärernas adresser. — Redovisning. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget. 1927.

N:r 2. ÅRG. 32. 20 JANUARI 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

以便以設耳 耶和華以拉

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

TILLBAKA TILL TROSLYDNADENS SMALA VÄG!*

Matt. 2: 1—11.

Denna text har av ålder använts såsom en missions text på just denna dag och utan tvivel leder den våra tankar till hednafolken, dess sökande efter en Frälsare. Den visar också, huru hedningarna, som fattats av evangelie sanning, gripes av en offervillighet, och kärlek, som driver dem till stora offer för den Frälsare, som de funnit. Men idag ville jag särskilt rikta vår tanke på, att dessa vise män, som följde stjärnan, ända till Juda bygd, sedan liksom lämnade stjärnans ljus och följde sin egen klokhets beräkningar och för en tid, för några dagar kanske, liksom miste ledningen av denna underbara stjärna.

Många på missionsfälten i Kina, Indien och Afrika ha gjort som dessa vise män gjorde, lämnat det ljus, som de sett framstråla i Jesus Kristus, och som de en tid följde, troende att det skulle bli ljus, som skulle upplysa deras i mörker vandrande folk. De ha lämnat det för att gå en som de trodde snabbare väg, de nationalistiska rörelsernas väg till målet: sitt folks frihet, upplysning och fulla rätt.

Det är detta, som kanske är det mest betecknande för det nutida läget i Kina. Och det är också detta, som kanske vållar missionsarbetet de största svårigheterna i dessa dagar och som också förorsakar oss missionärer stora besvikelser och många förödmjukelser. Det gäller därför för oss att söka förstå ställningen. Det gäller att söka omfatta de unga med en kärlekens förbön, med en kärlek, som tror och som kämpar för att Jesu stjärna ånyo skall lysa fram för dem i fullare och rikare mått, så att också

* Föredrag i sammandrag av missionär *D. Landin* Trettondedagen i Betesdakyrkan, Stockholm.

de, likt dessa vise män, komma fram och hylla Herren Jesus som sin Herre och konung.

Jag vill nu taga blott ett par exempel från mina erfarenheter därute i Kina, som kunna belysa vad jag här sökt framhålla. Det var en av våra lärare. Han var också en duglig predikant och hade gott anseende inom våra församlingar. Han var en kunskapsrik man, en boren ledare. Vid revolutionen år 1911, då vi måste lämna fältet för en tid, blev han ledd att taga anställning i den dåvarande regeringens tjänst. Han vann en mycket snabb befordran, och kom att intaga en framstående ledareställning inom distriktets styrelse.

Visserligen fick han frånträda denna sin befattning efter några år, men han hade då i alla fall kommit in på den vägen. På politikens väg menade han sig kunna göra mycket stort för Guds rike och därför beslöt han, att utbilda sig för att på den vägen nå fram till högre ställning.

Han gick i en juridisk skola, och eftersom han var en begåvad man tog han sin examen med glans. Men Jesu Kristi stjärna, som hade lett honom i unga år, bleknade för honom, och under de sista åren har han mer och mer dragits in i det politiska livet. Hans arbete för sitt folks andliga räddning och frälsning har upphört.

En annan, som var mera tilldragande än denne nyss omtalade lärare, var en ung man vid namn Sung. Då jag första gången träffade honom, var han föreståndare för en missionsskola och även använd som predikant. Då han kom genom vår stad på resa, fick han alltid tillfälle att för de unga inom vår mission vittna om den frälsare, som han älskade. Det var gripande att höra honom tala, och det var en så stor glädje för oss att kunna peka på honom som en ung begåvad kraft, som liksom stod som ett föredöme för andra kristna.

En gång, då han kom på besök, såg jag, att frimodigheten var borta. Då jag närmare samtalade med honom om orsaken därtill, förklarade han, att han nu var på väg till huvudstaden i provinsen Shensi, där han väntade att kunna få en god anställning och på så sätt i hednatjänst kunna tjäna sin Mästare och gagna missionen. »När ämnar Ni komma tillbaka», frågade jag honom. — »Då jag förtjänat 2,000 kr., skall jag komma tillbaka och sedan med hela mitt liv i frivillig tjänst tjäna evangelium», blev svaret. Då jag påpekade att häri låg en stor fara, slog han bort det och sade, att han nog skulle stå på sig.

Han fick anställning i statens tjänst, fick en betrodd ställning och många år ha gått. Han har nog tjänat de 2,000 kronorna för länge sedan, men han har icke kommit tillbaka. Så blev han indragen i affärer, och vid ett fallissement förlorade han allt vad han ägde. Nu har han lämnat staden och troligen även sin Herre och Frälsare. Dessa lämnade stjärnan för att gå klokhetens väg och nå målet snabbare. Det är många i nutida Kina, som följa i dessa unge mäns spår. Ja hela Kinas ungdom står i fara att ryckas med av den nationella rörelsens virrvar.

Man ser hos de nationella hjältarna

samma mod och självuppoffring, som det Jesus Kristus uppvisar. Ja, en av de mera framstående i Kina har sagt, att den ande, som besjälade Kinas Sun Yat-sen och Rysslands Lenin är den, som vi finna hos Jesus. Det gäller för oss, som tro på bönens och förbönens makt att med uthållig troskraftig bön omsluta de unga kristna i Kina och då icke heller förglömma den kristne generalen Feng Y-hsiang. Han står i oerhörd stor fara att förlora Betlehemsstjärnan och lämna trons smala steniga väg. Låt oss icke tröttna att bedja för honom och de andra, att stjärnan, som de sett i öster, än en gång må visa sig och leda dem på trons väg fram mot Jesus Kristus. Guds ord säger ju, att det finnes en väg tillbaka ut ur mörkret till ett underbart ljus.

Ehuru de vise männen hade låtit sig ledas vilse, kommo de slutligen till en plats, där stjärnan ånyo strålar fram för dem. De hade då ånyo kommit från ovisshet om vägen till full klarhet om vart de skulle gå. Det var då inte att undra på, att de blevo mycket glada och i hänförd förväntan skynda fram med sina gåvor av guld, rökelse och myrra.

Gud vare tack, även bland Kinas unge män finns sådana, som visserligen för en tid lämnat Jesusstjärnans ledning, men som sedan kommit åter, mer fyllda av kärlek och tro till honom, som för dem har dött och lidit. Jag tänker på en, som kanske också är känd för många här i Sverige, pastor Joh-han Li. Gud hade genom stora prövningar i trångmål och nöd lett honom till att gå trons väg och han litade på, att Gud i allt skall fylla behoven för både honom själv och hans familj och göra det möjligt för honom att resa omkring i Kina och förkunna den frälsning, som blivit hans.

En dag kom det ett lockande anbud från en mission, en kallelse till honom att där taga anställning. Han gjorde så, men efter ett par år kände han, att detta icke var trons väg för honom. Det var en väg av kloka beräkningar och icke den, som Gud ville han skulle gå. Och han fick nåd och kraft att lämna den.

Då jag förra året träffade honom, förnam jag en stor kärlek till Kristus, ett större mått av nåd och tro än förr hos honom. Han hade ånyo fått se Jesus Kristus och honom korsfäst. Han hade själv fått erfara, att om man lämnar trons väg, så kommer man i nöd och trångmål. Men om man går trons väg, så leder den framåt och uppåt till allt större ljus och klarhet.

En annan ung man, som varit mig till stor hjälp och välsignelse under de sista åren i Kina, har också fått genomgå några liknande erfarenheter. Då han i unga år blev omvänd, mötte han mycket starkt motstånd hos sin mor. En gång vägrade hon att äta och stiga upp från sin bädd, till dess han lämnade sin tro på Jesus. Då han svarade, att han för hennes skull var villig att göra allt, men icke att lämna Jesus, som frälst honom och gjort honom lycklig, fortfor hon ändå med sin begäran. Då svarade han, att han i så fall icke hade annat att göra än att ligga på knä framför moderns säng, till dess hon lovade

att äta och stiga upp. Då modern fick se, att han var så villig att lida för sin tro blev hon också så småningom vunnen, och nu är hans mor också en kristen.

Även han skulle dock få erfara, huru de politiska lockelserna kommo till honom. Han var en mycket klok man och en duglig ledare samt kom så småningom att lämna trons väg. Även han kom i nöd och trångmål, och kom snart att se, att den vägen ledde inte till frälsning och till hans folk förande från mörkret och till ljus. Så fick Gud leda honom tillbaka till Jesus. Han blev en duglig medhjälpare både i K. F. U. M.-arbetet och sedan under flera år som församlingsäldste.

Många av Kinas utvalda ledare ha fått gå denna väg. Stjärnan som ledde dem, har ånyo lyst framför dem. De behöva våra böner, ty kampen är hård, trons väg är icke lätt att vandra i Kina. Låt oss dock icke fattas av missmod, så att vi underlåta att sända evangelie ljus till de i mörkret vandrande. Kinas folk är om möjligt nu mer i behov av Jesus än de någonsin varit. Många vilja storma fram och släcka ut ljuset. Andra ledas bort från detta underbara ljus. Det gäller för Guds församling här hemma i Sverige och i andra missionsländer att taga vara på Mästarens ord: Låten edert ljus lysa för människorna! Göra vi det, så skola vi finna, att mörkret försvinner och ljuset vinner seger. Må Gud ge oss nåd att så göra!

David Landin.

Knut Bergh 75 år.

Dr. Knut Bergh, Tranas, en av vår missions äldsta och trognaste vänner, fyllde den 13 jan. 75 år.

Redan den 23 jan. 1890 beslöts kalla doktor Bergh till Sv. Missionens i Kina ombud. Fr. o. m. vår missions tredje verksamhetsår kunna vi alltså officiellt räkna med doktor Bergh såsom hörande till vår mission. Helt säkert var han dock med i vårt arbete redan tidigare. Man kan alltså utan överdrift säga, att doktor Bergh från vår missions början varit med och tagit del i bördor och ansvar.

Från och med slutet av år 1897 har doktor Bergh också tillhört Kommittén för Svenska Missionen i Kina, åren 1897—1926 såsom rådgivande ledamot och sedan sistnämnda år såsom suppleant inom Kommittén.

Vi tacka Herren för allt det som han givit oss genom denne sin trogne tjänare. Vi bedja Herren alltfort välsigna honom och göra honom till välsignelse. Blive glädjen under kommande år stor och friden såsom en vattuström.

M. L.

Anna Peterson 60 år.

Fru *Anna Peterson*, Göteborg, ledamot i Kommittén för Svenska Missionen i Kina och väl känd i vida kretsar, särskilt bland missionsvänner, fyllde den 16 dennes 60 år.

Synnerligen fulla av välsignelserikt inflytande äro de år, som nu ligga bakom fru Peterson. Mest känd torde hon kanske vara i sin egenskap av ordförande i den livskraftiga organisation Lärarinnornas Missionsförening, men i många andra föreningar och sammanslutningar har Gud genom henne fått utföra ett kraftigt och välsignelsebringande arbete. Dessutom har hon även i olika tidningar fått göra en kraftig insats för Guds rike.

Vad särskilt Svenska Missionen i Kina beträffar, så hava vi länge åtnjutit förmånen av att i fru Peterson äga en självutgivande trofast vän. Sedan 1921 hava vi också haft glädjen räkna med henne såsom ledamot i vår kommitté och har hon även i detta arbete tagit en mycket verksam del, för vilken vi tacka Herren.

Vi förena oss med hennes många vänner i att nedbedja rik välsignelse över fru Anna Peterson samt tillönska henne Guds rikaste frid och lycka under kommande år.

M. L.

Gerda Carlén 50 år.

Även en av våra missionärer, fru *Gerda Carlén*, firar under denna månad sin födelsedag, vilken i år för henne i särskild mening är en bemärkelsedag. Den 27 januari fyller hon nämligen 50 år.

Fru Gerda Carlén, född Wetterstrand, föddes den 27 januari 1877 i St. Köpinge församling i Malmöhus län. Då hon var sex år gammal flyttade emellertid hennes föräldrar, tulluppsyningsmannen A. H. Wetterstrand och hans maka Carolina Wetterstrand till Ystad, där fru Carlén alltså gått i skola, konfirmerats och under 8 år innehade kontorsplats.

Vid 18 års ålder erhöll fru Carlén full förvissning om barnaskap hos Gud och sedan dröjde det ej länge innan en längtan efter att direkt få ägna sig åt missionsarbetet väcktes och fick allt större och större rum i hennes hjärta.

År 1902 blev hon antagen såsom Helgelseförbundets evangelist och reste såsom sådan särskilt i Norrbotten, Ångermanland och Småland. I januari 1904 utreste hon såsom missionär till Kina, där hon första perioden arbetade såsom Helgelseförbundets missionär. Sedan 1912 har hon tillsammans med sin make arbetat i Svenska Missionens i Kina tjänst.

På halvsekeldagen tacka vi tillsammans med henne för nåd och kraft under år som gått samt tillönska fru Carlén Guds frid och välsignelse för framtiden. *M. L.*

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Sparbössetömningar.

Söndagen den 2 jan. var missionshögtid med sparbössetömning anordnad i *Tranås*, vid vilken missionär M. Lindén hade förmånen att få medverka. Denna insamling inbragte kr. 610: 30. Trettondagen anordnades, såsom förut meddelats i denna tidning, en liknande högtid i *Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm*, då i sparbössor och offergåvor tillsammans inflöto kr. 1,042: 45.

Från dessa missionsstunder gömma vi uppmuntrande hågkomster och bedja att härmed få uttala ett varmt tack till missionens vänner, vilka på detta sätt stödja och deltaga i det arbete, Herren anförtrott åt oss. Vi bedja också att få påminna om, att sparbössor på begäran kostnadsfritt erhållas från vår expedition.

Missionär och fru C. F. Blom

samt i deras sällskap fröken *Dagny-Edla Bergling* framkommo enligt genom Nordisk Resebureau mottaget meddelande till Shanghai den 5 jan.

Vi anbefalla dessa vänner åt missionsfolkets särskilda hågkomst i förbön, att de må få all den frimodighet och visdom, som de i dessa oroliga tider behöva.

Missionär på hemresa.

Missionär fröken *Elna Lenell* torde, enligt mottagna underrättelser, i dagarna kunna anlända till Sverige för semester.

Vi vilja därför härmed möta henne med ett varmt välkommen!

Förhållandena i Kina.

Så långt vi av mottagna underrättelser kunna döma råder ännu på vårt fält i Kina relativt lugn, så att arbetet kan fortgå. På grund av striderna därute ha dock missionär och fru Svensson för en tid nödgats lämna Tungkwan. Förvisso behöva våra missionärer allas vår varma hågkomst i förbön.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Från våra sist utresta missionärer.

Fröken Ida Söderberg skriver:

Nu äro vi verkligen framme. Över hela resan har Guds nåd vilat. Aldrig skola vi väl glömma allt det, som det älskade Fadershjärtat givit oss denna tid. Det ger en sådan glädje att låta blicken gå tillbaka och se, hur hans hand har ordnat och lett. Att så få bevittna, hur han ger frid och vila, är en förunderlig glädje som bär.

Resan inrymmer så mycket, att det är omöjligt att berätta om den nu. Så mycket vackert vi sett! Hur skall fattig människohand kunna beskriva en sådan verklighet. Under en del av resan kände vi hettan mycket stark. Ofta har jag hört missionärer säga att de lidit av hettan och alltid har jag tänkt, att den kunde man väl fördraga. Men nu förstår jag det bättre. Mellan Hongkong och Shanghai råkade vi ut för en hemsk storm, som gjorde, att vi kommo fyra dagar senare till Shanghai en beräknat var. Under tiden den pågick, tyckte jag den var nästan outhärdlig. De hade varit oroliga för oss här.

Glädjen att vara i Kina är så stor. Vi ha blivit så hjärtligt mottagna. I kväll skola vi för första gången få närvara vid ett möte här. Många hälsningar väntade oss vid ankomsten. Brev komma då alltid

En vädjan.

Ett mindre antal av årets missionskalender Hans Stjärna i Östern finnes ännu kvar. Då kalendern icke blott är en julkalender utan en missionsbok med innehåll, som ständigt behåller sitt värde, vaga vi göra en vördsam hänvändelse till våra vänner om en liten handräckning med spridandet av den återstående upplagan.

Prenumerationen

på Sinims Land fortgår. Ett innerligt tack till alla som hjälpt att skaffa prenumeranter!

som små solstrålar och värma upp våra hjärtan, kanske särskilt nu efter den långa tystnaden.

Senare från Yangchow. Nu äro vi redan i gång med arbetet här. Aldrig skall jag glömma min första lektion i kinesiska. Vår lärare kunde lika gärna talat hebreiska som kinesiska, för vi förstodo inte mer av vad han sade. Jag kan knappast fatta att jag är i Kina. Nog har jag hört mycket om kinesiskt liv, men höra är en sak och se en annan. Det är så egendomligt att hälsa på min lärare genom att knäppa mina egna händer och buga mig. De kinesiska tjänarna här se så vakna och intelligenta ut, särskilt tycker jag om att iakttaga de båda, som passa upp vid bordet. De äro så uppmärksamma och ivriga att göra rätt, nästan alltför ivriga.

Nog blir det väl också mången gång svårt här, men det är skönt att veta, att för Herren är ingenting omöjligt och här ha vi många tillfällen för bön och stillhet.

Gud vare tack för den kallelse han givit oss. Må han få glädjen att se sin plan med våra liv fullbordad. »Han som går före skall alltid giva oss den kraft vi behöva.»

Fröken Berta Flodberg skriver:

»Med glädje skolen I draga ut och i frid skolen I föras åstad.» Jes 55: 12.

Hur fick jag inte erfara verkligheten av ovanstående bibelord, när jag den 3 aug. på kvällen lämnade Stockholm. Tanken på skilsmässan hade ju känts ganska svår, men Herren hörde mina och de mångas böner och gjorde den lätt, och jag fick enligt Herrens löfte draga åstad med frid och glädje.

Nu är den långa resan endast ett minne blott, och vi ha haft stor orsak att tacka Herren för hans nådefulla hjälp och beskydd, särskilt under den svåra stormen mellan Hongkong och Shanghai. Det var glädjande att möta vänner, tillhörande Kina Inlandsmissionen, i Shanhai. Vår vistelse där var dock alltför kort för att kunna få stifta närmare bekantskap med dem. Vi fingo dock röna så mycken kärlek och hjälp.

Och nu har jag redan varit i Yangchow över en månad. Jag prisar Herren för den glädje han skänker nu i språkstudierna. Många ha sagt mig att kinesiskan är svår att lära, och nu får jag pröva, att det är så. Men jag vill ej förlora modet, ty jag har en vid min sida, som i misströstans stund säger sitt: Frukta icke, var vid gott mod. Jag hjälper Dig. Herrens löften äro ja och amen, och han är trofast. Jag prisar Gud av hela mitt hjärta för den stora förmånen att få tjäna honom här i Kina, och jag ser med längtan hän mot den dag, då jag får aktivt deltaga i arbetet uppe på fältet.

Foto: E. Gunnardo.

Vy från Juichengdistriktet, där fröken Hultqvist nu har sitt arbete.

Fröken Judith Hultqvist skriver:

Vår långa resa är nu slut och Herren har åter fört oss till Kina. Tack för förbön under resan! Hela tiden fingo vi känna Herrens goda omvårdnad och hjälp på allt sätt. På båten hade vi det bra. På Röda Havet var det mycket hett. Flera voro sjuka och två dogo till följd av värmen. Men Herren höll sin goda, skyddan-

de hand över oss. Bland den stora skaran passagerare funnos också några tyska missionärer. Vi ha haft det så gott tillsammans med gemensamma morgonböner och sångstunder. Jag njöt mycket av resan. De stora vida vattnen, färgskiftningarna, solnedgången i havet, ja allt var så vackert. Gud blev så stor, så nära, och vi så små, så ringa. Från Hongkong till Shanghai fingo vi se havet i uppror. O, vad det dånade och fräste! Vågorna kommo såsom berg och slogo vredgade över däck, men även då fingo vi känna, att Gud bor i stormen, mäktig att bevara.

I tullen gick allt bra. Rätt egendomligt var det att märka, hur det betonades, att vi ej voro engelsmän. Här på Kina Inlandsmissionens hem i Shanghai är det överfullt. Många ha varit här i månader i väntan på att resa upp till sina stationer. Nu säges det, att järnvägarna kring Shanghai förstöras. — En dag var en av de tyska missionärerna ute för att i en kinesisk matbutik få sig ett mål mat. Men han fick till svar, att de ingenting sålde till engelsmän. Ja nog känns det, att vi kommit till ett orons land. Många av Kina Inlandsmissionens missionärer ha fått och få lida mycket i rövarnas händer. Hur gott är det ej att vi äro i hans hand och att intet ont kan nå oss, som han ej känner.

Konungens ärende är brådskande. Det ena stora sällskapet efter det andra av nya arbetare kommer. Åtta unga män kommo i lördags från Amerika, nio unga män från England. Någon frågade mig i dag, var våra unga svenska män voro, om de ej vore villiga att vara med i striden den sista svara tiden. Ja, vad skulle jag svara? Bedjen för oss att vi må vara trogna, till dess han kommer!

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Kinas unge män och deras frestelser, s. 17 f.

Tack för vad Gud givit genom och bön om välsignelse över i detta nummer omnämnda födelsedagsfirande vänner, s. 20, 21.

Våra sist utresta missionärer, s. 22 f.

Förhållandena i Kina.

Missionstidningen Sinims Land och på S. M. K:s Förlag utgivna publikationer.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal. kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Tillbaka till troslydnadens smala väg! — Knut Bergh 75 år. — Anna Peterson 60 år. — Gerda Carlén 50 år. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 3. ÅRG. 32. 5 FEBRUARI 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

以便以認耳

·MISSIONSTIDNINGEN·

·SINIMS·LAND·

·ORGAN·FÖR·SVENSKA·MISSIONEN·I·KINA·

耶和華以拉

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Den kristna församlingen i An-i. (Se sid. 34).

GUDS RIKES VÄG FRAMÅT TILL SEGER.*

Matt. 12: 15—21.

Detta Herrens ord riktar vår uppmärksamhet till en mycket betydelsefull tidpunkt i Jesu verksamhet. Jesus hade gjort många kraftiga gärningar. han hade i sin stora kärlek visat sin makt över synden och syndens följder. Han hade givit frälsning till både kropp och själ till många människor, som samlats till honom, och hans verk hade börja bära även sådan frukt, att den tilldragit sig fiendernas uppmärksamhet. De hade uppeldats till nit emot honom och emot hans verk. De hade intagit sin ståndpunkt och de hade beslutat sig för att döda Jesus.

Det såg ut, som om Herrens verk skulle sluta, innan det hade nått målet, som om hans verksamhet skulle bli avbruten, och så kritisk syntes denna tidpunkt vara, att Jesus själv förbjöd dem, som han hade botat, att sprida ut ryktet om honom. Det är då, som Herrens Ande genom ett ord ifrån profeten Esaja, vill rikta Jesu lärjungars uppmärksamhet och sinne på den väg, som Herrens tjänare hade utstakat för sig och det mål, som hans arbete skulle nå.

Vi se liksom i perspektiv hela Guds rikes väg framåt till seger, ifrån början av Herrens sanne tjänares arbete och till slut. Den vy, som Herrens Ande visar, den sträcker sig över århundraden och årtusenden. Den utpekar den väg, på vilken Guds rike skulle gå fram, den väg, på vilken Herrens tjänare skulle hinna målet, och den ställer målet också klart och tydligt i sikte. Detta mål låg visserligen ännu långt fram i tiden, men målet var bestämt, målet var givet och målet var seger. Så ropar Herrens Ande genom profeten till allt Guds folk och säger: Se min tjänare, se min tjänare!

Ja, det är en underbar bild, bilden av Herrens tjänare och den väg, som han hade utstakat för sig, den väg, på vilken han skulle föra folken till frälsning. Vi ha under de gångna dagarna sett och stannat inför den Herrens tjänare såsom det lilla barnet i krubban. Vi ha stått inför krubban och betraktat detta under, Guds oändliga kärlek i det han kom inte blott såsom tjänare utan som det lilla barnet, en av oss. Och vi behöva se, vi uppmanas att se på Herren Jesus, se på hans verk och den väg som han hade att gå för att vinna folken för Kristus. Men vi skulle inte endast se för att se denne Herrens tjänare och hans väg och hans seger, utan vi som äro samlade här och själva vilja vara Guds tjänare, vi behöva se på denne Herrens tjänare för att också vi skulle lära av honom, lära att följa honom, lära att ställa oss på samma ståndpunkt som han, lära oss att se målet som han och lära oss att gå mot målet såsom han.

Det första, som vi uppmanas här att lägga märke till är detta: Över honom skall jag låta min ande komma. Är det inte underbart, att han, som

* Föredrag — i sammandrag — hållet av missionär *J. Th. Sandberg* vid S. M. K:s missionshögtid, trettondagen i Betesdakyrkan.

kom ned ifrån Guds tron, som var ett med Fadern, att han skulle avkläda sin gudomliga härlighet och ikläda sig tjänareskepnaden, att han sade: Jag gör intet av mig själv. Han var så beroende av Guds Ande, att han inte skulle göra någonting själv av egenberäkning eller egen uträkning. Han behövde i allt vara ledd av Guds helige Ande. Och om det var nödvändigt för honom såsom Guds tjänare i egentlig mening att i sitt arbete, i sitt verk vara ledd och beroende av Guds helige Ande, huru mycket mera då vi.

Nog är det ju så, att vi i allmänhet äro fullt medvetna om, att vi intet kunna göra utan försåvitt som Guds helige Ande får använda oss och får verka i och genom oss. Nog vilja vi också helt och fullt ställa oss till Guds helige Andes disposition och låta honom regera oss både till ande, själ och kropp. Och likväl, om vi i tanken gå tillbaka och betrakta vårt liv, vår verksamhet, vårt arbete, tvingas vi inte många gånger erkänna och bekänna, att vi inte kunna säga som Jesus, att vi intet ha gjort av oss själva. Är det inte så, att det är mycket av det, som vi ha fått göra, eller uträtta, om vilket vi måste säga: Det där hade jag nog ändå gjort av egen beräkning. Det där kan hända inte var så, som Guds helige Ande velat ha det. — Så få vi bedja om förlåtelse för det, som skulle ha varit vår tjänst och vår insats i Guds rike.

Vi uppmanas också att se på Herrens tjänare och hans verk. Han skall förkunna rätten bland folken. Han skall icke kiva eller skria, och hans röst skall man icke höra på gatorna. Ett brutet rör skall han icke sönderkrossa, och en rykande veke skall han icke utsläcka. Där se vi den huvudriktning, det sätt, på vilket Herren skall gå fram segrande och för att segra.

Vi se i en annan berättelse om Herren Jesus, då han stod inför Pilatus och hade blivit tillfrågad om sin uppgift och sin kallelse och då han hade erkänt, att han var en konung, huru fienderna skymfade honom och ville sätta en rörspira i hans hand. Därmed ville de ge till känna, vad de tänkte om hans konungsliga anspråk, vad de tänkte om hans folk och hans konungamakt, ty spiran symboliserar en konungs makt, och en konungs makt beror på folket. Då fienderna satte en spira av rör i Jesu hand, så ville de därmed säga: Sådant där är ditt folk, som du är konung över. Det är endast ett rö, så är ock din makt.

I visst avseende kan ju detta också vara sant. Herren Jesus säger själv om de sina: Frukta icke du k l e n a hjord. Han erkänner själv, att hans folk var en klen hjord. Se vi på Herrens Jesu lärjungar vid detta särskilda tillfälle, huru svaga voro de icke. Voro de icke såsom rö? Hur lätt böjde de sig icke för motvinden, för farorna och svårigheterna. Ja, icke endast då, utan även sedan de hade genom den helige Ande blivit beklädda med kraft ifrån höjden. Hur mycken svaghet se vi icke hos dem, hur mycken böjlighet. Men huru kunde då Herren genom dessa svaga redskap, genom dessa rö utföra sitt verk i världen, och hur kunde han giva dessa svaga redskap, sina svaga lärjungar, ett sådant oändligt stort

uppdrag, som han gav dem, att göra folken till Jesu lärjungar? Jo, det var emedan Herren Jesus själv liksom höll röet i sin hand. Fick han blott göra detta, då kunde han genom dem utföra sitt stora och mäktiga verk i världen. Men det var endast försåvitt han fick hålla dem i sin hand. Och kära vänner, är det inte också så med dig och mig? Vi äro ju också kallade till Herrens Jesu tjänare, och hur gärna ville vi icke vara det. Men om vi se på oss, ja då måste vi alla erkänna, att vi äro som svaga rö. Vi ha icke makt och kraft att själva stå upprätta, och hur skola vi kunna göra något för vår Herre och huru skola vi kunna vara hans sanna tjänare? Jo, om han så får hålla dig och mig i sin hand, så kan han och skall han använda dig och mig för att föra sitt stora frälsningsverk framåt i världen.

Ja, hur gärna ville vi icke ändå vara i den ställningen, att vi äro i Herrens Jesu hand. Vi ha samlats här idag till en tjänaretjänst åt vår Herre, att tjäna honom också med jordiska gåvor, han har givit oss. Vilja vi då också lägga dem i hans hand och ställa dem till hans disposition, då kan han och vill han använda dem till sitt rikes framgång.

Röet i Jesu hand kan också beteckna den världsregering, som Herren Jesus utövar under denna tid, under denna nådeshushållning. Då skulle röet symbolisera, huru Herren Jesus under denna tid, till dess slutmålet är vunnet, regerar såsom konung, men inte styr med järnspira, som det omtalas i Uppenbarelsebokens 19 kapitel, att ryttaren på den vita hästen hade och varmed han styrde folken, utan med nåd och kärlek.

Det är väl ingenting som är och har varit så svårt för Guds folk att fatta och förstå som just detta, att Herren inte slår till, då hans fiender resa sig upp emot honom? Varför tillåter Herren under denna ondskans tid t. o. m. att människorna öppet häda och smäda honom?

Vi ha nyligen läst från det stora landet i öster, huru Guds rikes fiender ha fått gå fram härjande och förstörande, hur missionsstationer ha blivit utplundrade, nedbrända och förstörda, huru missionärer ha blivit tagna till fånga och förda ut i bergstrakterna och fått lida oerhört, huru de kristna ha blivit tagna till fånga och blivit drivna ut som boskap i vildmarken, hur kyrkor och kapell tagits till stall o. s. v. Allt detta har fått ske utan att Gud har hindrat det. Varför slår inte Gud till, och varför låter Gud ondskan så resa upp huvudet? Detta är en svår fråga för många. Det var så redan under gamla förbundets tid, och psalmisten säger, att han inte kunde förstå detta, förrän han blickat in i Guds rådsslut.

Ligger ej förklaringen till allt detta just däri, att Gud under denna tid håller spiran av rö i sin hand? Med den vill han nu tukta och aga, men icke till fördärv utan till frälsning. Så står det också här: Intill dess att han har fört rätten fram till seger. Detta är Guds avsikt. Det är det mål, som han har i sikte, då han tuktar och agar i denna tid. Och kära vänner, är det icke tecken till just detta, som vi nu se. Vi se där borta i öster, hu-

ru Guds förfärliga domar ha gått fram över landet. Vi ha tänkt mången gång: Detta är dom till fördärv. Detta är dom för synden och dom till död. Men huru underbart! Det höres röster därutifrån, vilka säga, att efter domen har nåden blivit utgjuten och tusenden och åter tusenden hjärtan ha börjat ropa efter frälsning, och att Guds frälsning har uppenbarats härlig och stor. Visar icke detta, att Guds tjänare Jesus Kristus trots allt går fram segrande och för att segra, och att hans dom är en dom till seger. Vi fråga: Skall det bli möjligt att vidare missionera i Kina? Eller skall det bli slut med tillfällena därtill? Skall ondskan, döden och mörkret gå fram som en ödeäggande farsot, så att det blir nederlag, liksom vid kristendomens förra försök att intaga landet? — »Han skall föra rätten fram till seger.» Vi få med förtröstan och tillit se framåt mot målet, ty målet är givet och segern är viss. Vi kunna med förtröstan se framåt även då det gäller Kina och tro och tacka Gud, att den dom, som nu går över landet, är en dom till seger, en dom till nåd.

Så slutar Herrens Ande med att giva oss detta bestämda löfte: »Och till hans namn skola folken sätta sitt hopp.» Ära vare Gud för detta! Låt oss prisa och tacka honom, att vi få vara med och sätta vårt hopp till honom. Så blir ordet: »till seger» en verklighet, och även genom vår insats i den helige Andes kraft kunna folken läras att sätta sitt hopp till honom.

---

†

Fru Maria Blom.

Åter har den gode Herden hemkallat en av sina kära till den eviga vilan. Fru Maria Blom har under en lång följd av år i trohet och kärlek levat för missionen i Kina. Det är över trettio år sedan hon gav en sin son som gåva åt Herren för Kina, och sedan har under många år hennes dotter tjänat missionen på vår expedition. Fru Blom har stått oss nära, och vi ha ständigt känt, hur hon burit Guds verk i Kina och oss som tjäna här hemma i förbön. Det kännes därför så tomt efter hennes bortgång. Give oss Herren någon, som kan intaga hennes rum och fylla hennes plats i ledet.

Fru Blom har ett långt, välsignat liv bakom sig. I över 87 år fick hon stanna här nere. Men nu behöver hon aldrig flytta mer. Hugsvale Herren de kära, hon lämnat efter i pilgrimslandet.

E. F.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Tack för hemförlovade och förbön för sörjande och lidande vänner. s. 29.

Våra missionärer. s. 30, 31. Missionsresorna i hemlandet. s. 31. Verksamheten på fältet. s. 31 f. De oroliga förhållandena i Kina. De 87 i barnhemmet. s. 35. Den lille kökspojken. s. 37, 38. S. M. K:s ekonomiska behov. s. 38 f. Missionstidningen Sinims Land.

Missionären.

Envar i livet fått sin lott;
Du, missionär, en också fått.
Hur hög, hur stor din uppgift är,
Jag mäktar fullt ej fatta här.

Du hörde Jesu milda röst;
Den grep så djupt uti ditt bröst:
»Se hedningarnas djupa nöd,
Gå ut till dem med livets bröd!»

Ditt hjärta brann av kärleksglöd,
Du gick, då Herren så dig bjöd.
Jag tackar dig, att så du gick,
Dig följer ljuft min kärleksblick.

Du vet, du sett, Gud står dig bi;
Han gav dig mod att lydig bli.
Han följde dig till okänt land,
Var dag dig skyddar med sin hand.

Det gått, det går alltjämt med Gud
Att föra ut hans nådesbud.
Tänk att få vara Guds härold
Och leva på hans egen sold.

Du ser ej efter jordisk lön;
Ditt högsta är, att Gud hör bön.
Du för var dag det röna får,
Där du går fram och ordet sår.

Och skördar växa på det fält,
Där himlens Gud dig själv har ställt
Då glädes du och vi med dig.
Med oss Guds änglar fröjda sig.

Min kära vän, nu håll blott ut!
Gud över oss sin Ande gjut!
Båd' över mig, som hemma går,
Och över dig, där striden står!

Det är ett starkt osynligt band
Oss håller samman hand i hand.
Vi kunna ej varandra se,
Men hjärtligt för varandra be.

Men vi ock skola få en gång
Tillsammans sjunga samma sång.
Det blir däruppe, när vi få
Tillsammans inför tronen stå.

Erik Helander.

Hemkommen missionär.

Missionär fröken *Elna Lenell* anlände till Malmö på hemresa från Kina på kvällen onsdagen den 19 jan. Hemresan hade varit mycket god.

Fröken Lenells adress är: *Ovanmyra,* där hon nu bor tillsammans med sin mor och andra nära och kära.

Vi anbefalla fröken Lenell åt missionsvännernas hågkomst i tacksägelse och förbön. Må vi tacka Herren för vad han utfört genom sin tjänarinna under den tilländalupna arbetsperioden i Kina och för nåd och hjälp given henne under resan. Och må vi bedja, att vistelsen i hemlandet må bliva till stor och rik välsignelse.

Brev från missionär Blom.

Från missionär *Carl F. Blom* hava vi nu mottagit ett brev avsänt från Shanghai den 6 jan. Missionär Blom skriver bl. a.: Vi anlände hit i går middag efter en i allo lyckosam färd. Nu ha vi varit på konsulatet och ordnat med passen. Om vi få tillfälle använda passen är dock för närvarande ganska ovisst. — —

Ännu sändas de nya missionärerna till språkskolorna i Anking och Yangchow. Våra två unga trivas gott där.

Jag förmodar Ni redan hört att Svenssons kunnat återvända till Tungkwan. Tungchow och Hoyang voro fortfarande

belägrade, det sista vi hörde. Övriga stationer syntes vara ostörda just då. Honanfältet är ju omstritt av Fengs och Liu Chen-huas trupper, men Shansis tur har ännu ej kommit. — — —

Till Amerika

avreste den 22 sistlidne januari missionär *D. Landin.*

Missionär Landin har känt behov av att få bedriva någon tids studier i Amerika för att bättre bliva skickad för sitt arbete i manliga seminariet i Yuncheng. Genom välvilligt tillmötesgående från Seminariet i Hartford samt genom vänners hjälp beredes också tillfälle för missionär Landin att utan extra ekonomiskt bidrag från missionen få bedriva studier i Hartford under vårterminen.

Vi anbefalla honom åt missionsvännernas hågkomst i förbön, på det att dessa studier må leda till med dem avsett resultat.

Missionsresor i hemlandet.

S. M. K:s reseombud, *Gust. A. Österberg,* befinner sig f. n. på resa i Småland. Missionär *J. Th. Sandberg med fru* stå just i begrepp att börja en missionsresa till Dalarna. Missionsföreståndare *E. Folke* planerar att inom den närmaste framtiden besöka Göteborg m. fl. platser i Västergötland.

För dessa missionsresor anhålla vi vördsamt om missionsvännernas hågkomst i förbön.

Utresande missionär.

För missionär fröken *Maria Björklund* har plats beställts för resa till Kina med ångaren Saarbrücken, som beräknas avgå från Genua den 2 mars.

Då fröken Björklund nu, trots oron i Kina, tror det vara Guds vilja, att hon gör sig redo för utresa, anbefalla vi henne särskilt åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Mörker och ljus i Honan.

Utdrag ur enskilt brev.

För närvarande ha vi det tämligen lugnt vad Honanfu beträffar. Men vilken oro på andra håll i Kina! Nationalarmén synes ha folket på sin sida och det troliga är nog därför, att den kommer att gå segrande fram allt mer. Folket är uttröttat på alla dessa krig och ständiga penningutpressningar. Då nu nationalarmén söker föra folkets talan, är det ju naturligt, att den vinner gehör. Utvecklingen skall väl sedan visa, vad gott dessa kunna uträtta för landet. Var helst de gå fram, synes agitationen mot missionen och utlänningarna följa dem i spåren. Nyligen gick genom pressen en berättelse om flera utländska missionärer i Hunan, som formligen blevo drivna från staden, där de arbetade. Det var lantbrukare och studenter, som förenade sig i upproret. De flesta av utlänningarna synes ha varit engelsmän, men även andra nationaliteter funnos ibland dem. Fientligheten mot missionen synes även ha tagit sig uttryck däri, att de givit missionens skolor ett ultimatum. Antingen måste dessa gå in på ett program, som lägges fram för dem eller stänga skolorna. I detta radikala program ingår bland annat följande: Bibelundervisning och kyrkobesök måste slopas, Sun Yat-sens revolutionsprinciper skall ingå som läroämne i stället, studenterna skall lämnas frihet i största möjliga utsträckning. Jag kan inte närmare gå in i detalj på deras program, som jag för övrigt har i tidningsurklipp framför mig, men det sagda torde vara nog för att visa, varåt de syfta. Arma Kina, om det nu till råga på allt elände skall falla rakt i armarna på bolsjevismen!

Just i dag förmälde ett rykte, att Wu Pei-fu söker draga sig häråt. Vi hoppas ryktet ej är sant. Det skulle nog innebära, att vi bleve dragna in i kriget. Den

militär, som nu håller staden här skall officiellt tillhöra Wu, men på samma gång lär den ha hemligt samförstånd med motparten. Wu har givit befälhavaren flera order att sända trupper till fronten, men han har vägrat. Han synes ha folket på sin sida, men eljest är han intet mönster. Under hans regim har folket börjat odla opium så som aldrig förr. Utensilier för opierökning säljes öppet överallt på gatan, då det ju förut åtminstone måste vara någon hemlighet med det. En anti-opie-förening finnes i staden, och ordföranden i den röker lika tappert som någon annan, blev jag upplyst om härom dagen.

Arbetet här i vårt distrikt går ju framåt och är ej utan uppmuntran. Vad vi voro glada, som kommo ned i tid från Kikungshan och kunde planera för höstens arbete. Stackars de våra, som blevo innestängda där. Nyligen ha de ju kommit ned allesammans och i deras sällskap kom Judith Hultquist upp från Shanghai, så att vi fingo färska hälsningar från Sverige. Jag följde med på kallelse till Yüncheng för M. K.-sammanträde, da de reste häriftrån och har nyss kommit därifrån. Nu i veckan får jag v. G. resa till Yiang utstation på stormöte och sedan har jag planerat en två veckors bibelklass här. Vid vårt stormöte i Honanfu fingo vi döpa 13 personer. Det var ett gott möte på många sätt. Det är ganska många från staden, som besöker våra gudstjänster, men det är ej lätt att taga steget fullt ut. Vid vår stormöte här fingo vi dock döpa en man från staden, som är oss till riktigt stor glädje. Han är från södra provinserna och har förr varit påverkad av evangelium, men ej förrän nu tagit steget helt över på Herrens sida. Alltid söker han få någon av sina kamrater med till gudstjänsterna och alltid är han strålande glad och lycklig.

Gatubild från Honanfu. Foto: R. Anderson.

En ny predikoplats har öppnats de sista månaderna i en by vid namn Han-hua. Arbetet där började huvudsakligen genom att var äldste Li besökte platsen och bad för en kvinna, som varit besatt av en ond ande. Hon hade varit vild en lång tid, men blev frisk efter att Li hade bedit för henne. Hennes förändring gjorde djupt intryck på folket och flera blevo intresse-

rade i evangelium där. De ha själva ställt i ordning en liten predikolokal och flera ha blivit verkligt omvända till Gud, under de regelbundna möten, som hållits där sedan. Den käre gamle Li har en särskild gåva att bedja för sjuka. De flesta i hans by, som äro troende, ha blivit friska genom att han har bedit för dem. O, att vi hade många som litade så enfaldigt på Gud, som han gör. Da skulle vi också få se mer av Guds kraft uppenbarad ibland oss.

Nathanael Engbäck.

En återvändande missionärs erfarenheter.

Missionär V. *Wester* skriver:

Jag har nu tagit det länge fruktade steget att flytta hit och bosätta mig här ensam. Herren har givit mig förvissning om att det skall ga bättre än jag väntat. Vi hade vårt stormöte ifrån fredags kväll förra veckan till i måndags morse. Det vilade en särskild tyngd över alla mötena och det kändes en god ande bland deltagarna. A. Hahne, vårdhavande missionär under min bortovaro, samt Li Pao-lo från Tungkwan och tältpredikant Li från Ishih hade kommit på inbjudan och gavo god hjälp med predikan och undervisning i Ordet. Tre män och tre kvinnor, däribland tre skolungdomar, döptes. Ej mindre än 21 personer ha döpts, sedan jag reste härifrån för ett och ett halft år sedan. Många ha dock fått hembud under samma tid, så att församlingen ännu hör till en av de små. Stillheten och ordningen under dessa möten viltnar gott för dem som haft ansvaret för stationen och verksamheten under missionärernas frånvaro.

Mitt mottagande här var det hjärtligaste möjliga. De gamla vännernas vänskap är trofast. Matte Herren giva oss en lycklig arbetstid tillsammans. Tältet slas i dag upp för predikan på en ny plats i norra delen av distriktet. Där ämna bröderna stanna, tills den kallaste tiden kommer, då de få göra en tids uppehåll i denna välsignade verksamhet. — Skolorna pågå som förut med omkring fyrtio elever.

Kapellet i Puchow. Foto: V. Wester.

Nyss hitkommen har jag ej kunnat besöka kretsarna, men hoppas göra det med det snaraste. Måtte det inte behöva bli allt för mycket av nedslående erfarenheter.

Här är så mild och härlig höst. Inte alls kallt, ehuru det snöade för ett par veckor sedan och snön ännu ligger kvar uppe i berget. Det är så vackert då. Jag har en stor rosenbuske på en av gårdarna, som ännu bär stora svällande knoppar. De spricka fort ut i vatten, då man tar av dem. Krysantemum står ännu i frodig blomning. Veteskörden för nästa år lovar mycket gott.

Från föreståndarens på fältet arbetsrum.

Ett fotografi över den lilla församlingen i den närbelägna staden *An-i* sändes. Staden är belägen en knapp svensk mil från Yuncheng och under de senaste åren har en församling där vuxit upp, som är ganska lovande. I diakonen Wang har den lilla gruppen av troende ett gott stöd. Hans bild synes i andra raden, alldeles bakom den unge mannen med hatten på huvudet. Vid det nyligen avslutade presbyterimötet godkändes hans val till äldste.

*

Provinsens presbyterimöte avslutades för ett par dagar sedan. Somliga kommo tvenne dagsresor härifrån. Vid detta möte hade vi, förutom organisationsfrågor och de sedvanliga uppbyggelsemötena morgon och afton, samtal över särskilda ämnen, s. s. »Den första kärleken», »Kasten ut Edra nät till fångst», och »Husandakt». Jag fick det intrycket, att behållning gavs, och att våra bröder återvände, stärkta till sin ande och upplivade till det goda verk varuti de äro sysselsatta.

*

Det stora predikotältet är uppspänt i en by som heter *Tu-lä* ett par tiotal kilometer från Chichchow och missionär Henrik Tjäder berättar om uppmärksamma åhörare, därstädes varje dag.

Utan tvivel är detta ett av de bästa sätten att på ett effektivt sätt sprida kunskapen om Jesus Kristus. Alldenstund tältet är uppspänt flera veckor på en och samma plats bliva intrycken fördjupade och varaktiga.

*

Från Juicheng meddelas att vår syster Judith Hullqvist fick ett så varmt och hjärtligt mottagande av den kinesiska församlingen. Dessförinnan hade hon tillika med syskonen Carléns besökt Lingpao och Shanchow. På den förra platsen döptes 13 personer. Flyende soldater från Shensi nödgade våra syskon att återvända till Juicheng från Shanchow några dagar tidigare än annars varit tänkt.

*

Meddelande har nu ingått att vägen till Tungkwan är öppen och att våra syskon Svenssons kunnat återvända dit. Vi hoppas att det ej skall dröja länge förrän våra systrar, som skola till Tungchow, även kunna återvända. F. n. äro såväl Tungchow som Hoyang belägrade. I Pucheng är allt lugnt.

*

»Han har smort mig... till att predika frihet för de fångna.» I fängelset här hålla vi varje söndag predikan för såväl manliga som kvinnliga fångar. Bland de förra befinner sig en köpman från en närgränsande stad, anklagad för delaktighet i mord på sin äldre broder. Han får ej vistas tillsammans med de övriga fångarna, utan har en cell, ensamt för sig själv. Under loppet av över ett år har han flitigt läst Bibeln och andra böcker och flera gånger i brev uttryckt begäran om att få bliva döpt. Stor försiktighet kräves ju i ett liknande fall. Man vet ej vad som kan ligga under. Kanske ett hopp att genom utlänningens bemedlan få dödsdomen ändrad, straffet mildrat.

Flera samtal med personen i fråga gåvo dock vid handen att han hade ett uppriktigt hjärta, och att han verkligen omfattat kristendomen. Efter mycken bön,

omsorgsfull prövning och öppet samtal med fängelsets ledande män, beslöto vi därför att han skulle få sin önskan uppfylld.

I fängelsedirektörens gästrum samlades vi några stycken. Den fångne infördes kedjad kring sina fotleder. Vi sutto alla

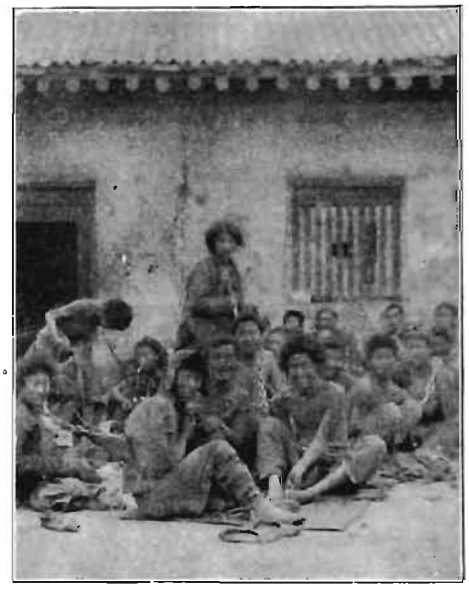

Fängar i ett kinesiskt fängelse.

kring ett långt bord. Efter sång och bön läste jag Joh. 3: 16—18 och framställde fräfsningens evangelium i så enkla ordalag som möjligt. Så vidtog förhöret. Vår vän svarade med en reda och klarhet som förvånade alla. Då ordningen kom till trosbekännelsen och han tillfrågades om han trodde på det ena eller andra, svarade han ett tydligt »ja», men då han tillfrågades om han trodde att Jesus var Guds son, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begraven o. s. v. svarade han med sådant eftertryck: *»O shih shih tsai tsai-tih sin»*, vilket fritt översatt betyder: »Jag tror det av hela mitt hjärta.»

Efter mottaget dop deltogo vi med honom i att fira Jesu döds åminnelse. Det hela var så stilla och högtidligt. Vi äro så tacksamma till myndigheterna för den frihet vi äga och för deras förtroende, som vi vid detta tillfälle fingo röna nya bevis för. Det troliga är, att vår vän en morgon, utan något förebud, föres ut till en av fängelsets gårdar, och att snaran läggas kring hans hals och han med sitt liv får sona sin förbrytelse. Gud vare hans själ nådig!

*

Skolorna ha nu avslutats. Den gångna terminen har varit skonad från störande uppträden. Eleverna ha varit snälla och flitiga och ett gott samarbete har ägt rum. Agitatorer från Tayuenfu ha varit i vår stad och försökt att uppvigla våra elever mot »imperialismen» och kristendomen, men, tack vare vår skolas ledning fasta hållning, elevernas egen besinningsfullhet och ämbetsmännens vaksamhet, kom det icke till något resultat. Myndigheterna helt enkelt upplöste alla skolor och sände hem pojkar och flickor! Ännu ha vi ordning och reda i vår provins. Måtte det länge få fortfara! Från olika håll ingå underrättelser om huru svåra tider det råder på somliga platser, där upphetsad, oerfaren och av bolsjevistiska åsikter besmittad ungdom får råda. I ett större lärareseminarium i Wuchang kastade eleverna biblar och andaktsböcker omkring på gårdarna och fordrade att ingen religionsundervisning skulle få äga rum. Skolan upplöstes.

I Boons stora universitet har ledningen emellertid nu medgivit, att religionsundervisning och besök vid gudstjänsterna må vara frivilliga. Man kan mycket undra vilka följder detta kommer att hava för andra skolor. Vi veta ej vad som stundar, men vi få trygga oss vid Gud och hans löften. »Bedjen för oss!»

Yuncheng den 22 december 1926.

August Berg

»Bed för oss 87.»

Jag är nu ensam vad europeisk hjälp beträffar, så därför är det svårt att få tid till att tillskriva mina hemmavarande vänner. Jag är därför så tacksam om jag genom Sinims Land kunde få låta dem veta, att jag finnes vid liv och mycket

värderar de meddelanden jag fått från olika vänner såväl som gåvor till Barnhemmet.

I dag ha vi försökt att köpa in ett något större förråd av mat än vanligt, ty oroligheter väntas inträffa. Vi få anbefalla oss i Herrens hand och bida vad som komma skall. Järnvägsfolket har rest. Det ena kan hända lika lätt som det andra. Herren är trofast. Bed för oss 87, som utgöra hushållet i Barnhemmet.

Maria Pettersson.

För våra unga missionsvänner.

Jag vet, att små gossar och flickor bruka säga: »Berätta något för oss!» Så vill jag nu berätta litet om vår resa på gula floden, från Shanchow i Honan och hit. Vi fingo en liten handelsbåt med hyggligt båtfolk och som vi voro de enda passagerarne, hade vi en kajuta för oss själva. Lik en stor låda var den. Storleken var 2 1/2 meter i längd, 2 meter i bredd och en knapp meter i höjd. I taket var en, en halv meters fyrkantig öppning, vilken tjänade som dörr och fönster gemensamt. En lucka fanns, att lägga över, då man ville utestänga regn eller kyla.

Så vill jag försöka beskriva hur det såg ut inne i lådan. En bambumatta på golvet först och främst. Under golvet plaskade vattnet, som kommit in i båten, ty bräderna voro ej så täta. I ena ändan av rummet var husgudarnas plats. D. v. s. inga gudabilder syntes där, blott tre stora röda pappersark, med svarta skrivtecken: gudarnas namn m. m., fastklistrat på väggen. Härunder var en hylla utmed hela väggen, varpå fem rökelsekar jämte annat hade sin plats.

På kvällen, första dagen av vår resa, kom skepparen ned och satte femton rökelsestickor i tre av de fem karen, fem i varje, vilka han sedan i knäböjande ställning påtände. Så bugade han sig med huvudet mot golvet tre gånger, en gång för vart och ett av de tre röda pappersarken, vilka representerade hans gudar. Sedan lämnade han oss och gick till vila.

Rökelsestickorna brunno ungefär tre kvarts timme. Vi voro glada då de brunnit ned, ty lukten av rökelsen var ej trevlig. Vi veta att »avgudarna äro intet, men vad hedningarna tillbedja är onda andar.» Det säger oss Paulus. Vi fruktade att skepparen skulle bränna rökelse varje kväll, men som väl var för oss, tycktes han tänka, att en gång kunde vara nog under resan.

I andra ändan av »rummet» fanns en »garderob» med kläder, mjöl och grönsaker m. m. uti. Utanför denna utmed hela väggen var, liksom på motsatta sidan, men längre från taket, en hylla, full med allt möjligt skräp. Så satte vi vår matkorg mitt för garderobsdörren, som inte var någon dörr utan endast en öppning. På var sin sida av rummet bredde vi ut våra bäddpåsar, vilket då lämnade en omkring 6 tum bred tom plats mitt i rummet. Vid huvud och fötter hade vi våra väskor och andra mindre saker.

I denna »låda» lågo eller halvsutto vi i sex dagar. Sitta rak kunde man ej, jo *jag* kunde det, men då rörde huvudet vid taket. Det är bra att vara liten ibland. Då man ville stå måste man sätta huvudet ut genom »fönstret». Och där kunde inte mer än en i taget stå, ty öppningen var mycket liten! Intressant var det emellertid att se ut ibland och se andra båtar, som seglade på floden. (Ja, seglingen var det dåligt med, de fingo mest draga båtarna.)

Genom öppningen kunde man från vår »låda» se rätt in i köket, en annan liten »låda», akterut från vår. Den »lådan» var utan lock. Där höll för det mesta en liten skeppskökspojke till, om vilken jag i slutet av denna berättelse vill nämna något. Där kokades te, välling, degstrimlor och ångades brödbullar. Vårt tak tjänade som köksbord, där bakades bröd, utkavlades degstrimlorna, och där dukades maten upp för båtfolket.

I vårt rum var allt så »bekvämt». Vi sutto i sängen och gjorde vårt arbete: läste, skrev eller stickade. Då måltidstimmen var inne räckte vi bara ut våra händer genom taköppningen och togo emot maten. Vår medförda matkorg, stod som förut nämnts, mellan våra bäddar, och därur togo vi

upp mjölk, smör, salt m. m., som vi ville ha, för att göra kinesmaten litet mera smaklig.

När det ibland regnade, som det gjorde en hel lang dag under resan, sa att vi inte kunde sticka ut huvudet, och vi tyckte det blev lite »torrt», som vår Linnea brukar säga, da hon tycker det är trist, sa sutto, eller halvlago vi i sängen och kokade kaffe på ett mycket primitivt spritkök. Så hade vi nagra pepparkakor och litet gamla skorpor, och det smakade bra ska ni tro!

Den där dagen då det regnade sa mycket var det emellertid svart fa någon varm mat. Batkarlarna sutto, liksom vi, inkrupna i sin »haka», och tyckte det var ruskigt sticka ut näsan. Till sist, langt fram pa eftermiddagen, da hungern drev dem fram, och regnet ej föll i sa strida skurar, fick jag se dem sta och vrida vattnet ur »kökstaket»! I vanliga fall fanns ju intet tak där, men da det började regna, bredde de ett blått tygstycke över öppningen pa köket. Jag förstod da att vi skulle fa nagot att äta, och om en halv timme fingo vi verkligen alla var sin stora skal varma, goda degstrimlor.

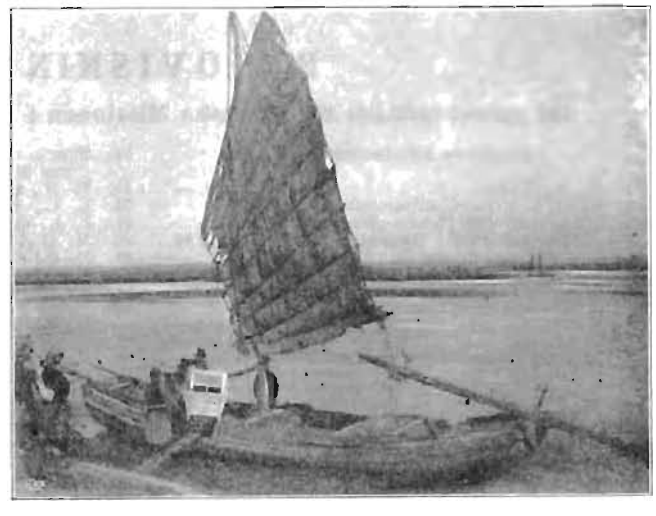

Kinesisk flodbåt.

Pa taket spatserade ofta en vit tupp förbi vart »fönster». Varför en sadan passagerare? Jo, han hade medförts från Shanchow, för att tillförsäkra oss en god resa! Da vi lyckligt nått vart mal, skulle han slaktas och offras för den tjänst han gjort oss! Fastän han var i okunnighet om det öde som väntade honom, tycktes han ändå inte njuta av sjöresan. Han försökte vid ett par tillfällen fly, da vi pa kvällarna lade iland någonstädes. Pa grund av detta sitt oförståndiga uppförande blev han bunden i fören pa båten, och vi sago honom ej mer spatsera pa vart tak.

Nu till sist litet om kökspojken. Han var en trevlig gosse pa 11 år. Liten till växten, men tjock, fet och rödblommig. Första dagen jag kom ombord varnade han mig att vara försiktig, sa att jag ej ramlade i floden, »ty da kan ni inte komma upp igen», sade han. »Hur gar det med dig da, om du faller i floden?» sporde jag. »Jag kan heller inte komma upp igen», sade han.

En dag da vi hade litet vind, sa att det gick rätt bra att segla, satt han pa taket till vår kajuta och hjälpte till att hålla i skotet. Han var nog intresserad att titta »in genom fönstret» pa oss, ty han sag sig inte för, båten krängde till, han föll baklänges och uppgav ett rop. Hade inte skepparen fått fatt i hans ena ben i en hast, sa hade han allt fatt sig ett bad, och kanske också stannat i floden, ty strömmen var stark. Han kände sig ganska generad, efter den där manövern.

Da jag en dag förut talat med honom, sade han: »Jag är ett barn, som det är synd om.» »Hur sa», fragade jag, »är det inte din far, som du är med?» Jag hade hört honom kalla skepparen far. »Nej», sade han, »min far blev skjuten i fjol i Lingpao, da han en dag gick med mat till soldaterna. Min mor var död förut och inga syskon hade jag. Da gav jag mig ut att tigga. Sa kom jag till Shanchow till den här båten, och skepparen, som inte

har några söner erbjöd mig att stanna hos sig, och det var jag glad att få göra.»

»Men du har det väl rätt bra här?» sade jag. »Ja, rätt bra», sade han, och att han åtminstone fick äta sig mätt, det syntes på honom. Sen talade jag med honom om Jesus, barnavännen som älskar alla, och om Gud, som vill vara de faderlösas fader. Han var mycket uppmärksam och intresserad.

Men nu måste jag sluta min långa berättelse. Viljen i bedja för den lille kökspojken på båten, att han må bli frälst, och en Herrens egendom?

Med kära hälsningar från

Tant Olga.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under jan. 1927.

Allmänna missionsmedel.

1. E. E., Falun 50: —
2. Koll. i Fillsta missionshus tredjedag jul, till Hanna Wangs underhåll, gm P. P., Genvalla 22: 84
3. Missionsmedel, gm C. A., Visby 60: —
4. E. och S. L., Lund 30: —
5. Fam. P., Hvetlanda, »ett litet tackoffer på årets sista dag» 25: —
6. H. M., Sala 10: —
7. L. M., d:o 10: —
8. »Herrens tionde» 150: —
16. Björköbys mfg, sparb.-medel från annandag jul 29: 30
17. »Dalecarlian» 27: 50
18. »Ur Guds rika förråd» 10: —
19. Ur E. A:s sparbössa 5: —
20. Sparb.-medel från Tranås m. omnejd 610: 39
21. Resebidrag från J. och K. B., Tranås 25: —
22. D:o från Näsby Ungd.-fören. 15: —
23. G. N., Malmö 25: —
24. F. H., Duvbo, tionde 12: —
25. Svenska Allianssmissionen, Jönköping, för Aug. och Augusta Bergs underhåll 3,000: —
26. Svenska Allianssmissionens Ungdomsförb., Jönköping, till Hugo Linders underhåll 1,500: —
27. »Förstlingen, från Onämnd» 95: —
28. I. o. W. L., Sjötorp, till Nath. Engbäcks underh. 20: —
29. »Tionde» 10: —
30. »Nyårsgåva av E. och S., Hovmantorp» 50: —
31. Hörsta Kristl. Församl., koll. juldagen, till Axel Haknes underh. 38: 20
32. »Annie» 10: —
34. E. N., sparb.-medel 17: 45
35. Från några vänner, gm L. G., Enskede 17: —
36. E. C., Österkorsberga, prov. å S. L. 4: 50
36. K. F. U. M:s damarbetsföreenings sparbössa, Hälsingborg 18: 32
38. H. S., Uppsala 25: —
39. J. S. W., Örebro 5: 50
40. Sparb.-medel och offergåvor i Betesdakyrkan, Sthlm, Trettondedagen 1927 1,022: 95
43. C. och E. B., Sthlm 100: —
44. E. J., Boden, till Asplergs underh. 100: —
45. T. H. 100: —
46. E. H. 20: —
47. E. B., Katrineholm, sparb.-medel 5: 98
48. Bogla missionsföreenings kvinnofören. 73: 22
52. H. R., Uppsala 30: —
53. H. C., Sandhem, »på Trettondedagen» 7: 50
54. Sparb.-medel från H. A. E., Selja, gm M. S., Mora 22: —
55. E. B., Munkflohögen 1: —
56. E. C., Högsby-Arbutt. sparb.-medel 10: —
57. I. J., Grönskåra, sparb.-medel 5: —
58. M. H., d:o, d:o 5: —
59. H. J., d:o, d:o 5: —
60. E. G., d:o, d:o 35: —
61. M. och E. J—s, Ödeshög 100: —
62. T. S., Strängnäs 10: —
66. H. J., Gbg 13: 03
67. »n, Ps. 81: 11» 30: —
68. M. S., gm L. O., Kristinehamn 5: —
69. E. F., Herrljunga, »söndagsägg» 33: 60
70. M. A. S., ur två sparbössor 46: 72
71. Koll. vid Kinamöte i Nyland, »Trettondedagen», gm G. A., Järpen 53: —
72. »Onämnd» 259: —
73. E. F. Å., Sthlm, sparb.-medel 23: —
74. E. R. 10: —
75. Överbet. på S. L., gm B. W., Figeholm 1: 50
76. A. K., Figeholm, gm d:o 15: —
77. Kinne—Vedums mfg, sparb.-medel 11: —
80. R. H., sparb.-medel 25: —
81. »Onämnd» 10: —
82. Värna syförening 50: —
83. M. Ö., Stocksund 50: —
84. K., gm E. G., Åsaka 10: —
88. M. N., Löderup, sparb.-medel 15: —
89. L. N., Lund, d:o 15: 05
90. E. S., Arnemark 2: 75
91. M. J., Boden 200: —
92. J. A. J., Medalby 180: —
93. M. K., rab. å böcker 2: 18
94. Rom. 8: 37 16: 50
95. Sparb.-medel från Nova, gm I. D. 70: —
98. A. H., Simtuna 25: —
99. M. K., d:o 10: —
100. Onämnd, »tackoffer», d:o 28: 90
101. C. W. S., Sala 5: —
102. O. L., d:o 10: —
103. S. O., d:o 25: —
104. Koll. i Kärrgruvan 5: —
105. D:o i Lanna 15: —
106. D:o i Fjugesta 30: —
107. D:o i Gropen 15: —
108. D:o i Mullhyttan 4: —
109. D:o i Köping 42: 65
110. Offerkuvert fr. Köping, 4:e kv. gm A. H. 25: —
111. Sparb.-medel fr. d:o, gm d:o 92: 85
112. D:o fr. A. B—s, Sthlm 10: —
113. D:o fr. Ingelstorp, gm J. N. 115: 50
114. Walleberga syförening 68: —
115. F. S., Hedvigsdal 20: —
116. Kinamissionsvänner i Brunflo, gm K. A. 25: —
117. A. K., gm J. N., Kramfors 2: 50

118. I. G., gm J. N., Kramfors 1: —
119. E. B., gm d:o 3: —
120. J. N., gm d:o 2: 50
121. G. P., gm d:o 2: —
122. E. F., gm d:o 5: —
123. B. S., gm d:o 5: 50
124. A. Å., gm d:o 2: 50
125. »Ufyllning» 6: —
126. »En medlem i Göteborgskretsen av S. M. K.» 50: —
127. Koll. i Betlehemskyrkan, Örebro, gm E. S. 41: 37
128. D:o i Folketorp, gm G. L. 17: —
129. D:o i Bränsta, gm E. 24: 50
130. D:o i Fylsta, gm E. 5: —
131. D:o i Lanna, gm O. H. 10: —
132. D:o i Yxhult, gm C. T. E., Kumla 32: 83
133. D:o i Zinkgruvan, gm S. 13: 55
134. K. F. U. M., Örebro, resebidrag 30: —
137. S. G., Nässjö 38: 75
138. Tackoffer från S. B., gm G. W., Rögle 5: —
139. Husaby och Skjelfvums mfg, sparb. medel 45: —
140. »Onämnd» 10: —
143. O. Ö., Norrköping, »tionde» 20: —
144. I. A., d:o 40: —
145. »Tackoffer 15/1» 10: —
146. Bäcksedа mfg 30: —
147. K. D., Växjö, rab. å H. S. Ö. 13: 12
148. Sparb.-medel gm d:o 16: 74
149. D:o från en hemgången Kinavän, fröken Agda Lindencrona, gm d:o 5: 76
150. E. O., gm d:o 20: —
152. Kungsholms Kyrkobröders sparb.-tömning d. 12/1 183: 43
153. S. E., sparb.-medel 27: —
154. R. L., Växjö 10: —
158. »Gunnar» 20: —
159. N. S., till E. Sjöströms underh., gm A. B., Skellefteå 10: —
160. A. L., offerkuvert, gm d:o 20: —
161. N. N., till E. Sjöströms underh., gm d:o 10: —
162. N. H:s sparbössa, gm d:o 22: —
163. L. W., Hoverberg, sparb.-medel 8: —
164. Skillingaryds Kristl. Ungd.-förening 100: —
165. H. G., Gbg 10: —
167. Kollekter fr. Källunge och Vallstena m. f., gm A. B., Källunge 50: —
169. H. S., Sthlm 10: —
170. D:o, en minnesblomma på fru Sofi Tiselius grav 5: —
171. Kinakretsen, Umeå 30: —
172. A. G., Billingsfors 25: —
173. Sparbössemedel från Appleryds syförening och skolbarn, gm H. A. 56: 85
174. O. A., Spjutsbygd, »tionde» 40: —
175. Fullösa Missionsförs. 100: —
176. L. M. F., till fröknarna Frida Prytz' och Maria Nylins underh. 200: —
180. H. P. H—n, tack till Gud på födelsedagen den 24/1 1927 25: —
181. A. J., Österäng, gm S. A., Mariestad 31: 75
182. Offer vid mötet Trettondedagen i Hassle missionshus, gm d:o 27: 75
183. Allernas mfg 50: —
187. Offerkuvert av G. L. för 1926, gm H. B., Hofva 25: —
188. Sparbössemedel, gm d:o 18: 75
189. Vännerna C. och A. J., gm d:o 1: 25
190. L. P., gm d:o 5: —
191. M. St. 5: —
192. Ramens »lilla» syförening 50: —
193. Hävryds mfg 30: —
195. M. A., till fröken Maria Björklunds utresa och utrustning 1,200: —
196. Daggryningen i K. M. A. till Ester Bergs underh. 200: —
197. »Två missionsvänner», Filipstad, gm R. B. 100: —
198. Ch. L., Lund, »Herrens tionde» 15: —
199. Öst. Smålands mfg, Grebo, till Nath. Engbäcks underh. 75: —
200. H. B., Sthlm 10: —
201. En sista gåva fr. fru Tiselius, gm H. D. 10: —
202. E. B., gm d:o 5: —
203. Efterskörd till insamlingen Trettondedagen, fr. F. D., Sthlm 5: —
204. Th. och S. S., i st. för blommor på fru M. Bloms bår 5: —
205. G. K., Björköby 15: —
207. Snaråsa mfg 75: —
208. Sparbössemedel fr. söndagsskolan i Flisby 31: 15
209. V. G., Tibro, till O. och G. Carléns underhåll 100: —
210. »Annie» 10: —
213. I. T. B., offerkuvert 10: —
214. A. och E. v. F. och syster Anna, »en blomma på pappas grav den 30 jan.» 10: —
215. L. G., Flisby, gm E. B. 5: —
216. »En liten gåva till Svenska Missionen i Kina från en vän», gm V. W., Jönköping 10: —
217. Skellefteå landsförsamlings mfg 225: —
218. Sparb.-medel från onämnd, Tranås, gm K. B. 21: 25
219. S. S., Delsbo, sparb.-medel 10: 10
220. G. P., d:o, d:o 3: 66
221. A. R., d:o, d:o 5: —
222. B. L., d:o, d:o 3: 85
223. M. P., d:o, d:o 10: 65
224. M. A., d:o, d:o 3: —
225. I. R., d:o, d:o 2: 87
226. E. A. R., d:o, d:o 3: 25
227. »Ps. 37: 5», till R. Andersons underh. 200: —

Kr. 14,903: 80

S. M. K:s Pensionsfond.

32. B. A., Alingsås 25: —
97. För Pensionsfonden, gm A. H., Köping 400: —
186. »I Jesu namn» 5: —
228. 2 Mos. 35: 5 50: —

Kr. 480: —

Särskilda ändamål.

9. »Kinavän», till N. Engbäck för inköp av traktater 23: —
10. E. L., Sthlm, för Li Pao-lo's underh. 60: —
11. Vänner i Talebo, till evang. Yuen, Yuin-shengs underh., gm D. F. 20: —
12. Libanons Missionskrets, Gbg, till underh. av evang. i Hoyang 30: —
13. S. T., Sthlm, för bibelkv. Wang Tiao-si 30: —
14. A. G:s, Duvbo, 10 öresinsamling, till Gerda Carlén, att anv. eft. gottf. 45: —
15. Börsringen i Duvbo, sparb.-medel, till Hanna Wang för Hickan Ching-feng 20: —
41. Trettondedagsafton, Hantverkareg. 28, Sthlm, till Ester Berg, att anv. eft. gottf. 25: —
42. Gustafs, Torstens och Sigrids sparbössor, till Barnh. i Sinan 33: 60
49. Några missionsvänner i Grebo, till N. Engbäck för en evangelists underh. 50: —
50. I. S., Malmö, till Barnh. i Sinan 20: —
51. A. G., d:o, för evang. Wei Dieu-cheng och Siao Hsi-kao 250: —
63. Bo och Britta Js, Ödeshög, t. Barnh. i Sinan 10: —
64. F. H., Duvbo, till Hilma Tjäder, att anv. enl. överensk. 34: —
65. A. G., Visby, för verks. bland barn och kvinnor i Miencihih 50: —
78. »Senapskornet», Sävsjö, till underh. av två skolgossar i Sinan 200: —
79. »Missionsvän», till kvinnoarbetet i Kina 100: —
85. Söndagsskolbarnen i Åsnka, sparb.-medel, till Barnh. i Sinan 8: 85

86. K. A. G., Asaka, bidrag till »lilla Dorkas» underh. 5: —
87. E. A., Hvetlanda, till O. Carléns, att anv. efter gottf. 150: —
96. Söndagsskolbarnen i Björkulla, för Barnh. i Sinan, gm P. A. P., Algarås 30: 05
135. L. C., för Anna Erikssons bibelkvinna 100: —
136. »Ett litet tackoffer på 75-årsdagen den 12/1. till Henr. och Hilma Tjäder, att anv. efter gottf., fr. en vän till S. M. K., gm M. O., Malmö 50: —
141. Kinaafton i Haberget, till I. Ackzell, att anv. efter gottf., gm B. E. 28: —
142. I. A., Norrköping, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 20: —
151. K. D., Växjö, för en skolgosses underh. 150: —
155. Malmö fria kristl. gymnasistfören., för flickan Gwoh Yülan i Yüncheng 50:
156. P. E. W., Djursholm, för evan. Sung Hsi-lien 60: —
157. B. M., Sättra, till Barnh. i Sinan 5: —
166. S. U., Sthlm, för en evangelists underh. 500: —
168. M. H., Häljebol, till Barnh. i Sinan 25: —
177. Kollekt i Ryggesbo skola för arbetet i Lingpao och Shanchow, gm E. O. B., Ovanåker 9: 10
178. N. J., Jönköping, sparbössemedel till H. Bergs verks., gm K. F. C. 5: —
179. Till Maria Petterssons skola i Sinan, gm L:a Sv. Barntidn. exp., Jönköp. 24: 01
184. Huskvarna Söndagsskola till Heo Fuh-ynens underh. i Sinan, gm L. J. G. 150: —
185. Kungsholmshyddans barnsyförening till Wang En-Sengs underh. gm E. A. 100: —
194. Sparb.-medel till Mienchih, A. G., Visby 17: —
206. Erstorps Ungd.-fören., för evang. Chang Chungtin's underh. 100: —
211. »Onämnd», Lidköping, till Gerda Carlén att anv. enl. överensk. 30: —
212. A. J., till Barnh. i Sinan 50: —

Kr. 2,694: 65

Allmänna missionsmedel	**14,903: 80**
S. M. K:s Pensionsfond	**480: —**
Särskilda ändamål	**2,694: 65**
Summa under jan. månad 1927 kr.	**18,078: 45**

Med varmt tack till varje givare!

»Tacken himmelens Gud, ty hans nåd varar evinnerligen.» Ps. 136: 26.

Gåvor till Hemmet vid Duvbo

3:dje och 4:de kvartalen 1926.

E. W., Hälsingborg, kr. 20; A. L., Duvbo, Tack för lån av tvättstuga, kr. 2: —; I. S., Duvbo, kr. 10: —; A. H., Norrköping, kr. 20: —; H. D., Sthlm, kr. 50: —; »Tackoffer», Sala, kr. 10: — 7 Skellefteavänner kr. 35: —; För lån av tvättstuga kr. 3: 50; S. T., Sthlm, kr. 5: —; E. F., Skara, kr. 5: — H. B., Töreboda, kr. 5: —; Vänner i Hjorted gm E. A., kr. 10: —; H. L., Hvetlanda, kr. 25: —; L. S., Sthlm, kr. 25: —; F. P., Björklinge, kr. 10: —; E. W., Hälsingborg, kr. 20: —; M. P., Sundsvall, kr. 15: —; E. J., Sala, kr. 10: —; K. och B. F., Storängen, kr. 30: —; M. L., Sthlm, kr. 15: —. S:ma kr. 325: 50.

In natura: Fru G.: jordgubbar till söndagsmiddag; I. B., Forssa: 6 st. vispar; Lilltomtavännerna: fläskkorv; E. v. F., Sthlm: div. vaser och glasburkar; H. L., Duvbo: smör; N. O., Oslo: getmesost; S. S., Duvbo: norska konserver; J. C., Värnamo: 1 farkropp; Från försäljningen i Sthlm: div. bröd, 2 burkar cacao; H. L., Sthlm: kaffebröd; Nye ungdomsförening: ost; E. L., Malmö: 1 burk (5 kg.) cacao; J. och E. S., Malmö: kaffe, fikon, ljus, karameller; Björkerydskretsen: 3:ne ostar; Bödasjöglekretsen: 3:ne ostar; E. S., Kalmar: smör; —. N. och H. H., Ösby: apelsiner, karameller, marmelad, nötter, kaffe, cacao; D. och M. J., Duvbo: lutfisk, apelsiner; Lilltomtavännerna: köttfärs och uppskuret, *varje* vecka.

Varmt tack för varje gåva!

Inez Bölling.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal. kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.** Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Guds rikes väg framåt till seger. — Fru Maria Blom. — Tacksägelse- och Böneämnen. — Missionären. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 4. ÅRG. 32. 20 FEBRUARI 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

BEHOV FYLLDA I HÄRLIGHET.

Ett bibelstudium.

Av M. L.

III.

Sedan Paulus i Fil. 1: 1—11 genom att påminna om hågkomster, rörande de kristnas i Filippi erfarenheter och ställning, påvisat huru rikt behovet av liv var fyllt i Kristus Jesus, övergår han i v. 12—18 till att tala om sina egna för handen varande erfarenheter. Liksom filippernas erfarenheter under förfluten tid visade, att behovet av liv i Kristus Jesus är fyllt i härlighet, så visar Paulus' erfarenheter vid den tidpunkt, då han skrev brevet, nya sidor av samma härlighet. Förfluten tids vittnesbörd bekräftas av den närvarande tidens vittnesbörd, ty »Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet.» (Ebr. 13: 8).

Paulus bar bojor. Han var fånge i den kejserliga livvaktens kasern i Rom. Det såg ut som om fienden triumferat och som om Paulus' verksamhetsfrihet blivit begränsad, hans kraft förhindrad att vara i verksamhet. Så såg det ut.

Ge dock akt på huru det i verkligheten var: »Det är i Kristus, som jag bär mina bojor.» Bojor bar han, men han bar dem i Kristus, ty Kristus var hans liv, han var en lem i Kristi kropp. Detta förändrade allt.

Bojorna kunde ej hindra. Nej även de måste lända till evangelii framgång, då han bar dem i Kristus. Så härligt är behovet av liv, av kraft, fyllt i Kristus Jesus. Bojorna voro hinder, men burna i Kristus kunde de ej hindra. Även de måste i stället tjäna.

Herrens tjänare och vänner kunna ännu mötas av bojor, hinder, svårigheter. Det kan vara sjukdom eller an-

Gustaf A. Österberg 60 år.

Den 25 febr. firar S. M. K:s reseombud, kandidaten *Gustaf Adolf Österberg*, en av sitt livs större högtidsdagar, sin 60-årsdag.

Gärna skulle vi på grund härav velat införa hans bild i vår tidning, men eftersom vi ej kunnat anskaffa lämpligt fotografi, kunna vi ej göra så. Kanske detta ej heller betyder så mycket, enär troligen de allra flesta av Sinims Lands läsare ändå så väl känna igen kandidat Österberg. Även om somliga kanske ej sett honom de sista åren, så är han ändå sådan de sett honom, ty Gustaf Österberg är sig lik. Under de 15—16 år, som undertecknad haft förmånen känna honom, synes han knappast ha undergått någon förändring i fråga om utseendet.

Stilla och anspråkslöst har kandidat Österberg vandrat sin väg fram. Trogen, i det minsta såväl som i det som större är, har han varit, då han utfört sin gärning. Därför har ock Gud kunnat välsigna honom, göra honom till välsignelse samt använda honom i sin tjänst.

Under mina resor i olika delar av landet har jag ofta fått lyssna till vittnesbörd om huru Gud använt denne sin tjänare till stor och rik välsignelse. Genom sina böner såväl som genom sitt vittnesbörd har han fått bliva till verklig hjälp för personer av alla samhällsklasser.

Missionen, och då särskilt S. M. K. med dess missionärer, har haft och har ett stort rum i G. A. Österbergs hjärta. Otaliga äro de böner som han för oss och vårt arbete uppsänt inför nådens tron. Oräkneliga äro också de kärlekstjänster, med vilka han villigt och osjälviskt tjänat oss.

Missionshemmen på Duvbo samt alla, som där haft sitt hem, hava också åtnjutit förmånen av att vara föremål för hans kärlek och omsorg. Icke minst tänka missionärernas barn med kärlek och tacksamhet på »farbror Gustaf».

Alla förena vi oss därför på hans högtidsdag i tacksägelse till Gud för vad han varit och fått nåd till att utföra. Vi förena oss ock i en varm lyckönskan för kommande dagar och år. Blive kandidat Österbergs stig alltfort lik gryningens ljus, som växer i klarhet, till dess dagen, en gång inför Gud på Sion, når sin höjd!

M. L.

---

nan nöd, som blir bojor, vilka binda och kännas såsom oöverkomliga hinder. Det kan också vara, att fienden till synes triumferar och får binda med olika slag av bojor och band.

Icke minst i vår tid hotar mången sådan boja, kanske alldeles särskilt därute i Kina. Låt oss då ej förringa bojan eller söka att förklara bort dess tillvaro! Nej, låt oss se sanningen, verkligheten, i ögonen, men låt oss framför allt se till, att det är i Kristus, som vi bära våra bojor! Är han vårt liv, så kunna ej bojorna hindra. Vi få väl ofta bära dem, men de skola i så fall ända till evangelii framgång.

Så hava då ej de som äro i Kristus anledning att kasta bort sin frimodighet. Give Gud oss nåd att ihågkomma detta, då bojorna tynga oss och vilja röva bort frimodigheten. Och må vi få nåd till att i förbön hjälpa missionärerna såväl som de infödda kristna i Kina. Många av dem lida just nu under trycket av bojor, hinder av olika slag. Blive det då uppenbart för alla, att det är i Kristus, som de bära sina bojor.

»Kristi kors avskiljer mig att vara helig Herranom», har någon skrivit. Jesus Kristus dog, på det att vi skulle leva, men icke oss själva utan honom. Han led, på det att han skulle försona oss med Gud — men icke med den närvarande onda världen.

A. J. Gordon.

Avskedsmöte.

Avskedssamkväm för missionär fröken *Maria Björklund* var söndagen den 13 dennes anordnat på K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3, i Stockholm. K. F. U. K., K. M. A. och S. M. K. hade gemensamt anordnat detta möte för att önska fröken Björklund framgång och välsignelse på resan och i det framtida arbetet.

En stor skara hade samlats och stor villighet förnams, då det gällde att göra stunden så innehållsrik som möjligt. Gud läcktes också i nåd sätta sitt insegel på vad hans vänner villigt sökte göra, så att stunden blev givande och rik på välsignelse.

Huvudanförandena höllos av fröknarna Anna Roos och Anna Bæckman, överste H. Dillner och fröken Maria Björklund. Dessutom lämnade en hel skara vänner minnesord ur Bibeln samt höllo kortare anföranden, varjämte körsång och unison sång även bidrog att göra stunden så rik på välsignelse och goda intryck som den blev.

Stundens mäktigaste intryck var kanhända ett intryck av det allvarliga läget i Kina förenat med ett intryck av Guds underbara löften, vilka göra att »på Jesu viljas väg all oro flyr». Trots det att framtiden var mera än vanligt höljd i mörker, kände vi, att fröken Björklund med frimodighet och glädje kunde gå framåt.

*

Måndagen den 14 avreste fröken Björklund från Stockholm, och en stor skara vänner var även då samlad för att bjuda henne farväl.

Då tåget var färdigt att avgå uppstämdes sången: »En tillflyktsort är urtidens Gud och nedåt sträcka sig hans armar. Han har lovat och sagt, att han med sin makt skall bevara sitt återlösta folk.»

Även Sinims Lands läsekrets önskar säkert ihågkomma fröken Björklund i förbön och bedja Herren med sin makt bevara sin tjänarinna, som även under denna tid är villig att trots oro ställa sig till Herrens förfogande för verket i Kina.

M. L.

Från Kommitténs sammanträde.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina hade den 21 sistlidne januari sitt konstitueraude sammanträde. Ur det nu justerade protokollet meddela vi härmed följande av mera allmänt intresse.

Till ordinarie *ledamot av Kommittén* nyvaldes tandläkaren *Josef von Malmborg* och till suppleanter i Kommittén disponenten *V. Wisborg*, Jönköping, samt grosshandlaren *A. Hemberg*, Husgärdet, Axvall.

Kommittén består sålunda 1927 av följande *ordinarie ledamöter:* Överste H. Dillner, missionsföreståndare E. Folke, rektor Joh. Rinman, doktor K. Fries, direktör H. Hallencreutz, grosshandlare S. Johnson, apotekare K. Nilenius, fru Anna Peterson, fröken Anna Gauffin, kyrkoherde G. Arhman, disponent Gust. Törnqvist samt tandläkare J. von Malmborg. *Suppleanter* äro: Doktor K. Bergh, musikdirektör H. Gillgren, komminister Joh. Lindberg, disponent V. Wisborg och grosshandlare A. Hemberg.

Kommitténs *funktionärer* äro: Överste H. Dillner, ordförande. Missionsföreståndare E. Folke, vice ordförande. Direktör H. Hallencreutz, kassaförvaltare.

*

Till ordinarie innehavare av befattningen såsom Missionens *sekreterare* utsågs missionär *Martin Lindén*.

*

Till S. M. K:s representant i *Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté* utsågs fröken *Daga Matton*, Stockholm.

*

Slutligen beslöt Kommittén, på grund av det livliga intresse, som synes förefinnas, att, om omständigheterna göra det möjligt, anordna en *S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka* på *Steninge* även innevarande år.

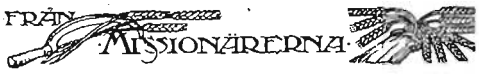

"Till den ort, som han har utsett."

Juicheng Sha den 3 jan. 1927.

Kära vänner!

> Se, jag skall sända en ängel framför dig, som skall bevara dig på vägen och föra dig till den ort, som jag har utsett.
> 2 Mos. 23: 20.

Med de ovan citerade orden mötte Herren mig före utresan till Kina. Under hela den långa resan fingo vi också pa ett underbart sätt erfara, huru Herren sände en ängel framför oss.

Järnvägsresan till Genua var mycket intressant. O, så mycket vackert vi sågo, särskilt i Schweiz.

Från Genua förde den tyska båten Saarbrücken oss till Shanghai. Under hela den långa sjöresan höll Herren sin goda hand över oss.

Genom Röda havet och ner till Colombo var hettan mycket svår. Flera passagerare voro sjuka och två dogo. Från Hongkong till Shanghai hade vi fem dagars riktig storm.

Till Shanghai kommo vi den 12 oktober och blevo hjärtligt mottagna på Kina Inlandmissionens hem. Men nog kändes det, att vi kommit till ett land där krig, nöd och oro råder.

Fröknarna Flodberg och Söderberg fingo dock snart resa till språkskolan.

Efter fjorton dagar fick jag, i sällskap med de missionärer som under hösten varit kvarhållna på Kikung, resa upp till vårt fält. Huru tackade vi ej Herren, då vi den 3 november lyckligt kommo fram till Yuncheng.

Det blev där bestämt, att jag skulle tillbaka till Juicheng, men också tillsammans med missionär och fru Carlén arbeta i Lingpao och Shanchow. Eftersom Carléns då voro i Lingpao, reste jag dit och fick vara med om ett mycket gott stormöte. Vilken höglid var det ej t. ex. då den stora skaran troende samlades omkring Herrens bord!

Den 6 december reste vi hem till Juicheng. O, så festligt och rart jag blev mottagen utav gamla kära vänner där!

Så får jag tacka Herren, viss om att han, som sa underbart bevarat mig på vägen, också fört mig till den ort, som han har utsett.

Till sist ville jag tacka Er, kära vänner, för tiden hemma! Tack för all uppmuntran, hjälp och glädje! Tack också för förbön under resan! Ja, tack att I i fortsättningen viljen bedja för mig! Bed om Guds rika välsignelse över arbetet!

Med hjärtlig hälsning.

I Herren förenade

Judith Hultquist.

Prenumeration på Sinims Land fortgår ännu. Med stor tacksamhet mottaga vi nästan dagligen nya rekvisitioner och bedja härmed fa framföra ett varmt tack till alla vänner som hjälpt oss med att samla prenumeranter.

Samtidigt bedja vi få meddela, att vi ännu hava kvar av de under januari utsända numren och med tacksamhet expediera tidningen från årets början till nya prenumeranter.

"Hemma igen efter den långa fångenskapen."

(Utdrag ur enskilt brev.)

Du skall tro att det var en hjärtefröjd att komma hem igen efter den långa fångenskapen nere på Kikung. Den 5 nov. kom jag tillbaka och mottogs av missionär och fru Hahne och kineserna med sådan hjärtlighet och glädje. O, vad det kändes gott i hjärtat med all den kärlek jag fick röna, och vilken glädje att vara tillbaka till arbetet igen!

När jag kom hem var det stora intresset och samtalsämnet det nya kapellet, vartill vi nu gjort de första inköpen av timmer. Alla voro sa värmda för saken och ville vara med. Våra fattiga kvinnor, som ej hade pengar att giva, gåvo sin tid till att spinna, väva och sy. En vävstol var just i full gång och kvinnorna kommo och gå-

vo var sina dagar till att väva. Varje onsdag har fru Hahne symöten, och det som då förfärdigas säljes och pengarna skola gå till nya kapellbänkar. Fru Hahne är eld och lågor för saken, och elden sprider sig runt om i distriktet och tar sig uttryck i intresse för kvinnornas andel i kapellet.

När man ser dessa fattiga små kvinnor, deras nit och värme, så har jag ej kunnat undkomma den tanken: Hur skulle det se ut med Guds verk om alla vore lika brinnande? Då skulle det säkert aldrig vara ont om medel för det verk, till vilket nu med stor svårighet insamlingar ibland göres. Det är särskilt fru Pei här i Ishih, som ger oss alla riktiga läxor i offervillighet och hängivenhet. Jag kan ej låta bli att upprepa vad missionär Axel Hahne för något år sedan skrev om henne: »Fru Pei är änka; hennes man dog för många år sedan och lämnade henne i utblottade omständigheter med tre barn att uppfostra. Men hon trodde på Gud och lämnade åt honom omsorgen om sig och sina barn. Under den svåra nödtiden för några år sedan, väntade vi, att hon skulle begära hjälp som så många andra, vida bättre situerade än hon, gjorde. Då vi frågade, om hon ej behövde hjälp, svarade hon: »Nej, tack, Gud hjälper mig, så att jag har allt jag behöver.» Hon arrenderar litet jord och enligt hennes utsago bär den jorden rikare skördar än någon annan jord. »Huru mycket säd har du sått i år?» frågade vi. »Femtio säckar — tänk så god Gud är!» blev svaret. »Så fyller Gud i och förser och hjälper sin tjänarinna. Alla hitta vägen till henne för att få hjälp och för alla har hon ett deltagande hjärta och en öppen hand, och där hon ej förmår hjälpa på annat sätt, där hjälper hon mäktigt med sin bön.»

Nu vid insamling och arbete för kapellet är hon en av de ivrigaste. Huru annorlunda skulle det ej se ut i våra församlingar om alla vore lika henne. Alltid visar hon ett strålande ansikte och tillförsikt till Gud.

Julhögtiden var så rik och lycklig. En ovanligt stor skara av våra kristna från landsbygden runt omkring hade kommit hit, så att det vid julottan var packfullt av folk. Alla de brinnande ljusen gjorde det så festligt. Många voro med som aldrig förr firat Jesu födelse, och deras ansikten strålade. Juldagens eftermiddag hade vi skolbarnens fest. Vid festligt dukade långbord bjödos de på te och godsaker, varefter den allvarligare delen av programmet tog vid. Julgranens tändande samt julklappsutdelandet äro ju de mest efterlängtade numren och äro alltid lika spännande. Rösterna darrade nog litet, då man inför alla de samlade skulle läsa upp sitt språk. Men desto mer strålade ansiktet sedan, när man fick komma fram och mottaga sin julklapp. — Nu äro barnen hemresta och det är så tomt och tyst i skolan efter dem men också ganska skönt att få vila ut ett tag. Sedan blir det lika roligt att åter få välkomna dem tillbaka igen. *Lisa Gustafson.*

Foto: *Lisa Gustafson.*
Utanför stadsporten i Ishih.

I elfte timmen.

Under de strider, som för några dagar sedan utkämpades väster om Tungkwan

sårades en mängd soldater. En av dessa lyckades fly in i staden och med en färja komma över floden. Han fortsatte hit till Puchow och sökte hjälp för sitt skottsår.

Vi hade emellertid ingen möjlighet att göra något för att hjälpa honom. En kula hade gått genom överkäken på ena sidan och in i underkäken och splittrat käkbenen. Detta hade skett tio dagar innan han kom hit. Köld och vanskötsel hade förorsakat att hans tillstånd var hopplöst. Han kunde inte tala begripligt och led svårt, men var för övrigt fullt redig. Vi sökte göra vad vi kunde för att ge honom

Minnesvård vid ett förmöget hems familjegrav.

någon lindring, men framför allt sökte vi att visa honom vägen till evig frälsning.

Jag erbjöd mig också att låta forsla honom till sjukhuset i Yuncheng. Han skakade dock avvärjande på huvudet åt förslaget. Vi sökte övertyga honom om, att det kanske möjligen kunde vara något hopp om livet om han for, under det att döden vore oundviklig om han stannade. Åter gjorde han en avvärjande rörelse. — Men — fortsatte jag — om du då ligger och dör här. Fruktar du inte därför? — Då lade han ena handen på bröstet, lyfte den sedan och pekade uppåt med en trosviss blick i sina stora, uttrycksfulla ögon. »Ah», undslapp det både mig och de bredvid stående kinesbröderna, »han har fattat och förstått och är beredd.» Jag frågade honom: »Tror du, att Jesus är din Frälsare, att han förlåtit dig dina synder och vill taga emot dig i sina eviga boningar?» — »Hsin» (tror), ropade han med övertygelse och såg så trosvisst på oss igen. »Ja», sade jag, »ligg då här i frid och ro min broder, vem du än är. Jesus känner dig, och när hans stund är inne hämtar han dig till sig.»

Natten blev rätt svår och orolig men fram emot morgonen blev han lugn och slumrade småningom in så stilla för att vakna hos Gud.

Vem var han? — En av Kinas millioner, som, lik så många andra, helt enkelt försvann. Kom han ifrån ett kristet hem? Var han själv en kristen? Hade han kanske, som en hel mängd andra i Kinas arméer, gått i någon missionsskola men försummat nådestillfällena, tills han nu stod inför det sista avgörande ögonblicket? Eller var han en hedning, som först nu hörde om frälsningsvägen? — Ingen kan besvara dessa frågor. Men Gud kände honom och tog hand om honom — även om det var i elfte timmen — därom äro vi fullt förvissade.

Emedan han dött som främling i annans hus anmäldes dödsfallet för mandarinen, som senare kom och undersökte honom för att finna dödsorsaken. Attest uppsattes och så lades den »okände soldaten» i en av mandarinen anskaffad kista och begrovs i »främlingarnas gravgård».

Puchow i dec. 1926.

G. V. Wester.

Från föreståndarens på fältet arbetsrum.

Julens högtid är åter inne. »Frid på jorden» är budskapet även nu. Huru glä-

des man ej då denna frid uppenbaras i ett människohjärta!

»Salomo» kallades en av våra vänner härute av sin gamla farmor, då han var liten, ty han var en ovanligt klok och begåvad gosse. Under namnet *Pu-ngen*, som betyder »den stora nåden», har han sedan gått bland vänner och bekanta, churu han, i likhet med alla andra, även har ett annat, mera officiellt namn. »Doktor Kao» kunna vi också kalla honom. Han är yngste sonen till vår för flera år sedan i Tungchow avlidne församlingsäldste Kao, bekant för många av vår missions vänner.

Han har fått en ganska god medicinsk utbildning och har här i Yuncheng, tillsammans med en vän, bedrivit läkareverksamhet. Så angreps han av lungtuberkulos och har nu varit bunden vid sjukbädden ungefär ett års tid. För några dagar sedan inflyttade han och hans mor, som omsorgsfullt vårdar honom, från landet, där de hyrt en bostad för att få mera tillgång till frisk luft och solsken, till staden. Hans tillstånd hade försämrats. Julafton fick jag bud, att han önskade åtnjuta Herrens nattvard.

Vi läste först om huru Jesus föddes i Betlehem. Det var ju jul! Sedan jag bedit sade den sjuke: »Nu vill jag bedja!» Och han bad, men bönen utmynnade i jubel. Han bokstavligen sken av frid och glädje över den stora nåden, att han var ett Guds lyckliga, pånyttfödda barn. I likhet med så många andra hade han haft en förståndstro, men denna tro hade under de senaste åren förvandlats till en levande hjärtetro. Ja, det var ljus i det lilla rummet, och då vi sedan, hans närmaste och jag, med honom togo del av Jesu lekamen och blod, var det en höglid som sent skall glömmas.

Sången: »Frid, verklig frid, i dödens mörka dal? Vår Jesus nedlagt döden och dess kval», avslutade vår sammankomst.

*

Juldagsmorgon strålade ljus från den vackert klädda granen i vårt kapell. Dr. Kao's äldre broder, vår värderade och mycket begåvade ledare för verksamheten i staden, predikade. Texten var naturligtvis om Jesu födelse. Vart skulle man väl gå på juldagens morgon, om ej »till Betlehem»? »En stallkrubba är ett oansenligt ting. Ofta smutsigt, alltid ringa. Då den går sönder kastar man bort dess bitar och fragar ej mer därefter. Och likväl lät Herren Jesus sig läggas uti en sådan. Han håller sig ej heller för god att taga sin boning i våra hjärtan. Och taga vi här emot Jesus i våra hjärtan, så skall han ock en gång mottaga oss i sina eviga boningar.»

En av Kao inövad blandad kör, sjöng en vacker julsång, som han själv ackompanjerade till orgeln. Kapellets dekoration och granens prydande var allt ett arbete utfört av våra unga kristna kineser. Förr gjorde vi allt sådant. Nu utföra kinesiska kristna själva även sådant arbete.

*

På juldagens afton hade den av våra evangelister, som har byarbetet sig ombetrott, anordnat en liten fest. Han framställde en del frågor från Bibeln och gav den som svarade rätt en belöning. Frågorna voro, de flesta av dem, s. k. »kuggfrågor, t. ex.: »I vilken bok i Bibeln förekommer ej Guds namn?» »På vilket ställe talar Jesus om en lång hungersnöd?» Huru många med namnet Maria förekommer i Bibeln?» »Var står det att Paulus tjänat Gud med ett rent samvete?» o. s. v.

Intresset hölls hela tiden vaket, och belöningarna utdelades raskt. De bestodo av papper, kuvert, pennor, tvålar, tekoppar m. m. Granen strålade hela tiden och som avslutning vankades litet »gotter», så att ingen gick lottlös från festen.

*

Annandagen tillbringade min hustru och jag i An-I. Våra kristna där hade gjort allt så trevligt. Granen var prydd med flaggor och guirlanger, men saknade ljus! De hade väl inga. Andra ljus ersatte dock detta. Leva vi till ett annat år skola vi nog avhjälpa den bristen. Tack vare våra »jullådor»!

På tal om dessa så veta vi, att de an-

länt till Hankow, men på grund av de rubbade kommunikationerna, ha vi ännu ingen aning om, när de kunna vara här uppe. Bättre dock veta dem vara i trygghet i Hankow, än riskera att de falla i soldaternas händer. Vi tacka emellertid redan nu alla våra vänner, som även denna jul haft oss i kärleksfull hågkomst. Vi ska göra det bättre längre fram!

*

»Hans ansikte syntes dem vara såsom en ängels ansikte.» Apg. 6: 15. Kao Pu-ngen har fått hembud! I förrgår kom hans bror och meddelade detta, men med ett glädjestrålande ansikte. Hans bror var så genomlycklig. I går vigde vi hans stoftbydda åt jordens sköte.

*

Ännu bo vi i fred och lugn här. Från Central-Kina låter det allvarsamt. Man vet ej vad nästa dag bär i sitt sköte. Det synes oss som om vi mer och mer hade att lära oss sjunga: »Blott en dag ett ögonblick i sänder», och att vara tacksamma för varje tillfälle att få tjäna. Nagot ovanligt för denna provinsen inträffade dock själva nyårsdagen, i det att en resande, som då lämnade oss på väg till Shanghai, mitt på ljusa dagen blev rövad på hela sin reskassa, uppgående till mellan fyra och fem hundra kronor. Han var engelsman.

Gott nytt år tillönskas tidningens alla läsare! Ps. 146. *August Berg.*

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Bön om nåd till att kunna bära bojor och svårigheter »i Kristus».

Tacksägelse för vad kandidat Österberg varit och är samt bön om välsignelse över honom och hans arbete.

Fröken Maria Björklund, s. 43.

Kommitténs ledamöter och funktionärer, s. 43.

Sommarens planerade Steningemöte.

Missionärerna och deras arbete.

De infödda kristna i Kina.

De politiska förhållandena i Kina.

Missionstidningen Sinims Land.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Behov fyllda i härlighet. — G. A. Österberg 60 år. — Avskedsmöte. — Från Red och Exp. — Från missionärerna. — Tacksägelse- och Böneämnen. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 5. ÅRG. 32. 5 MARS 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Passionstankar.

Se lidandets konung, se smärtornas man,
som går för att syndare frälsa.
Ett hjärta mer ömmande aldrig du fann
för sären ej säkrare hälsa
än hjärtat hos Jesus, än blodströmmen röd
från honom som hänger på korset.

Han går till Jerusalem, palmernas stad,
sin nattvard han där vill tillreda
i lärjungakretsen. — Så han ju bad
de tvenne att rummet bereda.
Där, förr än han lider, han fira må få
en påskamålsmåltid — den sista.

Sen gripes den helige, syndfrie man
av syndiga händer och föres
lik rövare, slagna i bojor och bann,
till präster och råd och förhöres.
Men dödsdomen kunde ej fällas förrän
med falskliga vittnen den styrktes.

På korset han spikas. — O människa se,
vad kärleken här för dig lider!
Ej må du nu längre blott skalkas och le,
när Herren av himlen själv strider
med synden och döden, att frälsa just dig,
som evigt förtjänat att lida.

Nej, människohjärta, vak upp, nu är tid,
att sömnen ur ögonen skaka.
Besinna i dag, vad som hör till din frid
och gack att mot lustarna vaka.
Ty ve, om förgäves den helige har
för dig lidit korsdödens smärta.

Hanna Boström.

BEHOV FYLLDA I HÄRLIGHET.

Ett bibelstudium.

Av M. L.

IV.

Genom Fil. 1: 12, 13 hava vi sett, att t. o. m. bojor kunna, om de bäras i Kristus, lända till evangelii framgång. Låt oss nu litet mera i detalj giva akt på, huru Paulus' erfarenheter bevisa och belysa sanningen av detta påstående.

Bojorna burna i Kristus lände till evangelii framgång i pretoriet, den kejserliga livvaktens kasern i Rom. Enkelt men gripande säger Paulus: »Det har blivit så uppenbart för alla i pretoriet, att det är i Kristus, som jag bär mina bojor.» Det var tydligen en klart synlig skillnad mellan Paulus och de andra fångarna. Alla voro de lika i det att de alla buro bojor, men det var dock en för alla uppenbar skillnad. Paulus bar ej bojorna i egen kraft utan i Kristus. Därför blev han även i fängelset ett Herrens vittne, som ej blott genom ord utan ännu mera genom sin vandel fick förkunna huru väldig Herrens kraft är, och huru Herren under alla förhållanden kan fylla alla behov i härlighet. Och det vittnesbördet kom utan tvivel med kraft och fick bliva av evighetsbetydelse för många.

Då bojor tynga ges särskilda tillfällen till att tjäna. I lidandestider prövas kraften. Ting, som kunna bäva och ej hava kraft att bestå, måste då försvinna. Men det som ej ens under lidandestider kan bäva, det har under sådana tider underbara tillfällen att tjäna och bliva till välsignelse. Ej minst är ett sådant vittnesbörd av värde för dem, vilka i likhet med soldaterna i pretoriet ej äro kristna. Tänk om det även i vår tid bleve mera uppenbart, att det finnes sådana även nu, som i Kristus bära sina bojor. Huru bära vi våra bojor, då sådana läggas på oss? Må vi aldrig glömma att i Kristus finnes kraft även till att bära bojor.

Bojorna burna i Kristus lände också till evangelii framgång bland de flesta av bröderna. »De flesta av bröderna hava genom mina bojor blivit så frimodiga i Herren, att de med allt större dristighet våga oförskräckt förkunna Guds ord.» Fil. 1:14.

I Rom. 1: 11 uttalar Paulus en önskan att få komma till Rom för att kunna meddela någon andelig gåva till brödernas stadfästelse. I Fil. 1:14 se vi, huru denna önskan blev förverkligad. Paulus kom till Rom. Bröderna blevo stadfästa, så att de med allt större dristighet vågade oförskräckt förkunna Guds ord. Önskan hade blivit förverkligad, men säkert på ett det mest oväntade sätt. Medlet till att stadfästa bröderna och meddela andliga gåvor var ej Paulus' predikan, ej hans undervisning, ej hans förmaningar, utan hans bojor. Även bland bröderna fingo de tjäna ett bestämt mål.

Bröderna gåvo säkert liksom soldaterna akt på Paulus förmåga att uthärda även under svåra förhållanden,

på hans himmelska kraft till att bära bojor. Därför blevo även de frimodiga i Herren. Men kanske det också var något annat i detta sammanhang, som gjorde, att de med större dristighet förkunnade Guds ord. Kanske de också kände: Nu behöver Gud även oss. Han har tillåtit Paulus att bliva fängslad. Nu räknar han med oss. Han har förtroende för oss och vill använda även oss i sin tjänst.

Det händer nämligen i bland, att någons boja blir en uppfordran till någon annan, en uppfordran till självutgivande tjänst. Det kan också hända att någons boja blir ett bevis för någon annan för att Gud nu behöver och räknar med denne andre. Så ha ibland en boja lagd på någon framstående Herrens tjänare fått bidraga till att någon annan mindre framstående förts fram. Och även detta får så lända till evangelii framgång. Låt oss bedja att detta må bliva fallet i Kina, om och när bojor på ett eller annat sätt läggas på de missionärer som där arbeta.

Slutligen lände för Paulus hans bojor burna i Kristus också till att falska bröder blevo uppenbara. Det visade sig, att t. o. m. sådana funnos, som av avund och trätlystnad predikade Kristus för att tillskynda Paulus ytterligare bedrövelser i hans bojor (v. 17). Dessa misslyckades i sitt onda uppsåt. I stället för att bliva bedrövad säger Paulus i v. 18: »Däröver gläder jag mig». Även den prövningen bar Paulus i Kristus, och därför fick han kraft nog till att vinna härlig seger även över dessa falska bröder.

Så visar Paulus' erfarenheter vid den tid då brevet skrevs, att han i Kristus fått sitt behov av liv och segrande livskraft fyllt i härlighet. Och den livskraft, det liv, Paulus funnit, står även oss till buds. »Jesus Kristus är densamme i går och i dag och desslikes i evighet», och han vill vara även vårt liv. Blir denna hans vilja förverkligad med oss, då kunna vi i sanning säga: »Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?»

Den 14 mars.

Då vi nu åter närma oss tiden för Svenska Missionens i Kina årliga böne- och offerdag, vilja vi av Missionens vänner utbedja oss ett särskilt mått av förbön.

Stormens dån från Kina blir allt starkare. Vi börja redan från flera distrikt få höra om att missionärerna nödgats lämna sina stationer. Ännu ha vi visserligen knappast någon anledning att frukta att sådant skall drabba även vårt fält, men detta låter oss ändock ana, huru allvarligt läget är.

Vi bedja Eder därför att inför nådens tron bära fram oss och vårt arbete i bön med tacksägelse:

Tacksägelse

för att Herren i sin stora trofasthet trots vår svaghet och brist uppehållit, låtit tillväxa och välsignat vår Mission under de fyrtio år vi fått vara i verksamhet och

för att våra missionärer ännu kunna stanna på sin post, för att de få vara de på så många sätt trängda troende bland kineserna ett stöd och en hjälp, och för att genom dem evangelii vittnesbörd kan nå det arma folket

utanför de kristnas krets. Huru väl behöva ej dessa det glada budskapet nu, tyngda som de äro av mångahanda nöd, krigsnöd, hungersnöd, pestnöd och mycket annat.

Bön

att Herren i sin nåd måtte skydda och uppehålla sina tjänare, att han ville giva dem frimodighet och kraft, att han ville uppehålla kropps- och själskrafter, att han ville se till deras lekamliga behov, att han i alla lägen ville giva dem en sådan förvissning om sin Faderskärlek, att de kunna hålla ut utan att svikta.

Bedjen även för de missionärer, som tillhöra andra folk, särskilt de engelska, som mer än andra äro utsatta för svårigheter, och

för de infödda kristna, att de måtte kunna bestå i de svåra frestelser till otrohet mot sin Frälsare, som de nu utsättas för, och bliva övervinnare under förföljelser och för övrigt under de yttre och inre lidanden, som nu så rikligt komma på deras lott, samt

för Kinas folk, att snart ordnade och lugna förhållanden måtte inträda och att därmed missionen åter måtte få fritt rum att verka.

för missionsvännerna i hemlandet, att ej kärleken till missionen, ej bönen för densamma, ej offersinnet må slappas, utan fastmer tillväxa i styrka.

Herrens ord genom hans profet kommer nu som ett budskap till oss: »Jag söker ibland dem efter någon som skulle kunna uppföra en mur och träda fram i gapet inför mig till försvar för landet, på det att jag icke må fördärva det; men jag finner ingen. Därför utgjuter jag min vrede över dem och gör ände på dem med min förgrymmelses eld. Deras gärningar skall jag låta komma över deras huvuden, säger Herren, Herren.» Hes. 22: 30, 31.

Give Herren oss sin nåd att vara hans profeter, som ställa oss till hans förfogande i denna tid, att Guds sak må för vår skull ej lida förfång utan Jesu namn må genom oss bli förhärligat och många bränder ryckta ur elden.

E. Folke.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Fröken Björklunds utresa inhiberad.

I förra numret av vår tidning meddelade vi, att fröken Maria Björklund, trots oroligheterna i Kina, ställt sig till förfogande för Herrens arbete där och avrest från Stockholm på väg mot Kina.

Snart nog efter hennes avresa från huvudstaden nådde oss emellertid underrättelser om den tillspetsade situationen i Shanghai samt om oroväckande förhållanden i Tientsin m. fl. platser. Då dessutom såväl missionär Berg, Yuncheng, som Kina Inlandsmissionen i Shanghai telegrafiskt avrådde fröken Björklunds utresa för närvarande, måste vi uppskjuta den t. v.

Lyckligtvis hade fröken Björklund ej hunnit lämna Sverige, fastän hon avrest från Stockholm.

Missionärsparet Blom framme.

Enligt till Expeditionen ingånget meddelande har missionärsparet Blom framkommit till Yuncheng.

Låtom oss tacka Herren därför och bedja honom giva dem välsignelse, glädje och frimodighet vid inträdet i de olika arbetsuppgifterna.

Fru Inez Bölling

har sedan Sinims Land sist utsändes genomgått en allvarlig operation på Mörby lasarett.

Det är nu en mycket stor glädje för oss att kunna meddela, att operationen gatt

lyckligt, och att fru Bölling efter den varit ovanligt kry. Vi ha gott hopp om att fru Bölling snart skall vara frisk igen. Därför tacka vi innerligt Herren, men bedja också att alltfort få anbefalla fru Bölling åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Den 14 mars.

Missionens årliga böne- och offerdag den 14 mars är snart inne. På annan plats i detta nummer av vår tidning införa vi missionsdirektor Folkes upprop om gemensam bön den dagen. Även här vilja vi emellertid påminna om denna dag och anbefalla den åt missionsvännernas hågkomst.

Den 14 mars 1887 landsteg Erik Folke första gången i Kina. Sedan dess har alltså nu 40 år förflutit, och den 14 mars i år blir sålunda i år i särskild mening en högtidsdag, en dag, då vi ha rik anledning att med glädje och tacksamhet ihågkomma Guds nåd och trofasthet.

Den fruktansvärda oron därute, för vilken ej minst detta nummer av Sinims Land ger gripande uttryck, manar oss till allvarlig bön. Utgjute då Gud nåds och böns ande över många!

Ställningen på vårt fält.

Från *Pucheng, She.*, hava vi mottagit brev, som talar om störd julefrid på grund av motstånd från skolungdomens sida. Av utrymmesskäl måste vi låta detta brev överstå till nästa nummer, men vilja redan nu anbefalla de våra, vilka där ha sin arbetsteg, åt missionsvännernas hågkomst i förbön. Ingen av dem har blivit skadad till liv eller lem, men missionär Linder skriver: »Hårdare och nerverna mera påfrestande strid har jag ej varit med om i Kina.»

Staden *Hoyang, She.*, har varit belägrad under och efter julen, men de våra där synas ej på grund därav hava haft några större svårigheter. Se härom fröken Sjöströms brev i detta nummer av vår tidning.

Från de övriga missionsstationerna hava vi ej mottagit några särskilt oroväckande underrättelser. Men även där arbetande missionärer behöva inneslutas i vår förbön.

Hemkommande missionärer.

Enligt mottagna underrättelser ha platser blivit beställda för *missionär och fru Svensson* på båt, som skulle avgå från Shanghai den 23 mars. Säkerligen blir det ingen lätt sak för dem att komma ned till Shanghai just nu. Må vi därför bedja Herren öppna väg för dem och bevara dem på vägen.

Missionär och fru Engbäck planera också hemresa under närmaste framtiden. Fru Engbäck har varit kleu och läkare har på grund härav tillrått dem att resa hem något tidigare än annars varit tänkt.

Vi anbefalla även dem åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Svensk Missionstidskrift

har utkommit med sitt första häfte för innevarande år. Detta häfte innehåller: »Missionen såsom andlig kraft i församlingslivet» av A. Kolmodin, »Synpunkter på ny läroplan i kristendomsundervisningen i missionsskolor» av B. Sjöstrand, »De kristna skolornas ställning i Kina allvarligt hotad» av D. Landin, »Från stormötet i Saugor C. P. Indien» av E. Andersson, »Två romersk-katolska missionsböcker» av S. Hede m. m.

Tidskriften utkommer med 6 häften om 3 ark vartdera, årligen, och rekommenderas varmt. Prenumerationspriset är 5 kr. för hel årgång.

Till våra prenumeranter.

Enligt gammal praxis fortsätta vi även efter årsskiftet att expediera Sinims Land till prenumeranter vilka förut rekvirerat tidningen genom vår Exp., och som ej meddelat, att de ej längre önska den. Till sådana prenumeranter kommer alltså så småningom räkning för obetalda prenumerationsavgifter.

Vi hoppas att alla våra gamla prenumeranter kvarstå, men skulle någon vara förhindrad fortsätta prenumerationen äro vi tacksamma för meddelande därom, emedan tidningens ekonomi ej tillåter utsändandet av gratisexemplar.

Moderna metoder.

»Kinas frigörelse.»

Under ovanstående rubriker i en engelsk tidning, tryckt i Tientsin, stod en mycket belysande bild av vad som dessa dagar rör sig i Kina, ej minst bland det unga Kina. För att våra vänner hemma skola få del av förhållandena härute vill jag skriva av brevet i huvudsak. Skrivaren är en engelsk missionär.

»Undertecknad har just besökt en av våra utstationer, som ligger omkring 200 kilometer från Hankow. Södra armén med sin stab av föreläsare syntes i stort antal överallt. Då jag på söndagsmorgonen kom till vårt kapell, var kapellet redan fyllt av skolpojkar, men det var ej våra egna skolpojkar utan elever från stadens skolor. Vår skolas elever höllo just på att göra sig i ordning för att gå in, även de. När jag fick se ett porträtt av Sun Yat-sen upphängt över en tavla med korset, den heliga symbolen av vår tro, som hängde över talarstolen, så kunde jag ej annat än gå och ta ned tavlan med Sun Yat-sen, dock utan häftighet eller ordande. Därefter gick jag ut för att gå in i det rum, som jag brukar använda vid mina besök där. Men jag fick veta, att det var upptaget av en herre från Wuchang, som kommit för att hålla föredrag för skolungdomen. Jag fick träffa honom, men vill ej nu återge vårt samtal. Det är nog att säga, att jag genast förstod, att det var lönlöst för mig att söka hindra honom från att använda kapellet, t. o. m. på söndagen, varför jag varken kunde säga: Ni får ej eller Ni får! Jag blev tillfrågad, varför jag behandlat Sun Yat-sens porträtt så som jag gjort. Mitt svar blev, att så länge korset hängde på väggen, kunde jag ej se, att en människas bild fick skymma det. För att ej ställa till strid, och då jag såg att alla voro mot mig, måste jag lova, att först taga ned korset, och sedan fingo de hänga upp Suns bild.

Sedan hölls mötet. Jag satt i mitt rum och hörde handklappningarna. Efter mötets slut kommo de utanför mitt rum och skreko: »Imperialism», tills de voro hesa och ej orkade mera. Jag förmodar, att jag borde vara tacksam för att de ej slogo sönder mina fönster!

Nästa dag kommo våra skolpojkar, 60 stycken, och begärde att få gå hem, ty de kunde ej stanna vid skolan, därför att de då skulle tvingas att vara med om demonstrationer. Det var intet annat att göra än att låta dem gå hem. Förberedelser och agitationer förekommo för att ordna en stor demonstration, men den kunde ej bli av på grund av mycket regn dag efter dag. Gatorna voro som lervälling, och det gick ej att gå ut.

På hemresan besökte jag en annan utstation, där militären tagit alla möbler och bränt vad brännas kunde!»

Så långt denne missionär. En annan berättar:

»Vad som hände på tisdagen var svårt nog, men än värre blev det i går. Den årliga julfesten på blindskolan (i Hankow) skulle gå av stapeln efter en del arbetsamma förberedelser. Just vid början av festen kom en skara agitatorer in. Missionärer fingo sedan ej tillfälle att leda mötet, utan det var inkräktarna som tog hand om det hela. De delade ut flygskrifter inne på mötet, och då en missionär sökte förhindra detta, blev han dragen ut ur lokalen och misshandlad med slag och sparkar! Först sedan han blivit illa tilltygad blev han släppt av sina motståndare. — Kina gör intet för sina blinda, men tacksamheten, som borde finnas för att missionen gör något för dem, vändes till hat i stället.» —

På en plats blevo läkaremissionärerna utkörda och de antikristna togo hela sjukhuset med allt, vad därtill hörde och gjorde sig till herrar på täppan. Missionen får göra samma erfarenhet som Frälsaren själv: Hat och smädelse såsom lön för att »han vandrade omkring och gjorde väl och hjälpte alla». »Vi hava blivit såsom världens avskum, såsom var mans avskrap, och vi äro så ännu alltjämt.»

Ingeborg Ackzell.

Strid mot kristendomen.

(Resolution angående antikristliga rörelsen vid Shansi provins studentförenings konferens den 30 sept. 1926.)

Kristendomen är det vapen, varmed härskarklassen förtrycker de av dem styrda folkklasserna, det verktyg imperialismen använder för att angripa svagare nationer. Se här några av kristendomens frukter under de senaste 10 åren:

Skolungdomen har tvingats att bli troende och att bevista gudstjänster och bibelklasser. Deras tankefrihet har undertryckts och man har hindrat dem från att deltaga i patriotiska rörelser. Rättstvister ha framkallats i vilka korrupta ämbetsmän varit invecklade. Krigsmaterial har transporterats i hemlighet för att förvärra och förlänga oredan i det inre av landet. Hur fruktansvärt, ja värt att utrotas, är ej ett dylikt förledande av ungdomen med syfte att skada Kina!

Alltsedan 30 maj-tragedien förra året har kristendomen öppet stått imperialismen bi och sagt, att det att engelska polisen sköt på den fullkomligt obeväpnade massan av kineser var som sig bör. Då reste sig folket i hopar häremot, så att även de vidskepliga och godtrogna kristna själva förnummo att »kristendomen verkligen är det verktyg med vilket imperialismen angriper Kina». Samtidigt växte de antikristliga vågorna betydligt även här i Shansi. Men för ögonblicket har K. F. U. M:s »döda aska åter börjat brinna» och utbreda sig överallt. —

För att med kraft kunna understödja den rörelse, som motarbetar kristendomen och det kristna skolväsendet, har vid Shansiprovinsens studentförenings konferens antagits följande resolution:

1) Beslöts att julhelgen skulle utgöra en oppositionsvecka mot kristendomen. Under denna vecka, då de kristna församlingarna söka värva nya medlemmar, böra studentföreningarna på varje plats uppmana allmänheten att på allt sätt motarbeta kristendomen. Det är nödvändigt att de antikristliga rörelserna på varje plats — innan de positivt motarbeta imperialismen — utsända särskilda representanter till de större kristendomshärdarna, Fenchow, Pingyang, Taiku, Hotung* o. s. v., vilka med därvarande studentföreningars hjälp skola starta oppositionen.

2) I de större kristendomshärdarna Fenchow, Pingyang o. s. v. böra snarast organiseras antikristliga allianser, som speciellt skola utgöra den antikristliga rörelsens organ.

3) Den av K. F. U. M. startade antiopiumrörelsen är endast ett sätt att locka ämbetsmän och sämre individer av medelklassen till att mot betalning bliva församlingsmedlemmar. Studentföreningarna på varje ort böra under antiopiumveckan (i 9:e mån.) uppmana allmänheten att dra undan och förstöra denna deras svarta täckmantel (antiopium-föreningen).

4) Den propaganda, som bedrives under missionsskole-undervisningens svarta täckmantel bör genast förklaras opassande för Kinas faktiska behov. Det måste göras klart, att imperialismen är den utländska kulturens hemliga angrepp mot oss. Missionsskolornas elever böra uppeggas att igångsätta en rörelse med syfte att reformera dessa skolor, t. ex. förbättra kurserna och lärostoffet, borteliminera religiös undervisning, avskaffa restriktioner, som hindra elevernas frihet etc. Men för att helt frigöra de unga elever, som undervisas i missionsskolorna, böra följande tvenne punkter uppmärksammas:

a) En petition bör inlämnas till undervisningsdepartementet med begäran om att missionsskolorna ej skola erkännas samt om att missionsskolorna övertagas och skötas av oss.

b) Studentalliansen bör tillsätta en kommitté i och för startandet av en rörelse, som skall verka för att missionsskolornas undervisningsrättigheter fråntagas dem. Innan dessa rättigheter fråntagits dem, böra missionsskolornas elever påverkas så att de övergiva skolorna. Sådana elever skola hjälpas att i andra skolor fortsätta sina studier.

5) Studentföreningarna böra uppmana

* Syftar på oss i Yuncheng.

de studerande att under sommar- och vinterferierna besöka byar och industriplatser, för att där omtala kristendomens synder och förklara, att kristendomen är ett verktyg med vilket folk förtryckes. K. F. U. M:s arbetarbyrå är ett verktyg med vilket imperialisterna och kapitalisterna bedraga arbetarna. De vilja, att arbetarna skola vara nöjda med sin lott och i all evighet erkänna att kapitalisterna äro välgörare, som underhålla arbetarna och att de i all evighet skola förbliva villiga att vara kapitalisternas slavar. Samtidigt skola de påpeka, hurusom de kristna på landsbygden både tidigare och nu föra ett tyranniskt välde. På detta sätt skola arbetare och bönder ledas att resa sig och ingå i de antikristliga kämparnas leder.

6) *Propagandametoder.* Förutom det vanliga sättet att medelst pamfletter och små broschyrer, illustrerade tidningar och tidskrifter sprida kunskap om kristendomens synder, bör man i stor utsträckning anordna populära föreläsningar av utklädda talare. Viktigast är dock att använda de tillfällen, då församlingen eller K. F. U. M. samlas till möten och att då inför den församlade allmänheten klargöra kristendomens förhållande till imperialismen.

7) Studentföreningarna böra utse representanter, som skola deltaga i all av församlingarna och K. F. U. M. ledd social verksamhet och därvid aktivt fasthålla vid och fordra offentlig behandlig av och medbestämmanderätt i finansiella frågor och övriga föreningsangelägenheter. Att ett litet antal personer alltid skola handhava sådana angelägenheter bör motarbetas. Förslag skola framläggas om att församlingarna och K. F. U. M. reorganiseras så, att de bliva ungdomsorganisationer på sina respektive platser.

8) K. F. U. M. gör alltid bruk av sportföreningar, aftonskolor samt driver kristlig propaganda för att hindra ungdomens politiska intressen och skada de patriotiska rörelserna. Varje studentförenings plikt är att framhålla detta för ungdomen och draga fram i ljuset samt förstöra K. F. U. M:s hemliga anslag. Dessutom böra de kristna förhindras från att deltaga i eller bilda sportföreningar och förbud böra utfärdas mot upprättandet av aftonskolor och sjukhus.

9) Studentallianser och studentföreningar böra snarast uppmana allmänheten att bilda antikristliga distriktföreningar, som kunna utgöra direktiva organ för den antikristliga rörelsen.

10) Studentföreningarna böra utse särskilda personer med uppgift att förmå de kristna att gå ut ur församlingarna. Namnen på dem, som lämnat församlingarna samt deras beslut att så göra skola införas i tidningar och tidskrifter. Därmed visa de, att de äro medvetna om vad det gäller, och mindre försigkomna kristna bli därigenom förskräckta och vakna så småningom upp.

11) De kristna skola berövas sin politiska rösträtt.

12) Församlingarna skola förhindras att upprätta avgiftsfria skolor. Under de senaste åren ha missionärerna i stor utsträckning upprättat barnskolor under sommarferierna och bibringat barnen sina slavläror. När de värva sina elever böra vi säga till deras föräldrar, att de ej för att slippa skolutgifter skola sända sina barn till dessa skolor, vilket de i framtiden komma att ångra.

13) Missionsskolorna skola förhindras att upprätta Kindergarten. Små barn äro ytterst mottagliga för förledande inflytelser. Kristendomen passar på att under barnaåren bibringa de små föreställningen om gudsdyrkan och vanan att med villighet finna sig i att vara slavar. Eftersom de studerande äro förelöparna bland folkets ledare måste de skyndsamt rädda de små svaga barnen från dylika anstalter.

14) Församlingarna skola förhindras att hålla sommar- och vinterkonferenser. Varje år under ferierna hålla missionsskolorna stora sommar- och vinterkonferenser till vilka de sammankalla de olika församlingarna och diskutera frågor, som röra församlingens arbete och utveckling. Vi måste förhindra att konferenserna hållas och således omintetgöra deras planer.

»I åren ett Kristusbrev.» 2 Kor. 3:3.

I Herren älskade Missionsvänner!

Huru självprövande och uppfordrande är inte ovan anförda ord vid ett årsskifte. Ett glädjebrev, ja, huru kan det inte uppmuntra oss. Det kom ett sådant i dag från Sverige. Även »Sinims Land» var ett kärt sådant på nyårsdagen.

Vi minnas apostelns ord om att vi skola »genom många bedrövelser ingå i Guds rike». Det är flera år sedan jag firade julen ensam med kineserna. Då julladdorna i år ej kommo fram till jul förspörjdes en stor saknad bland små och stora. Vi försökte visserligen ersätta saknaden av de långväga gåvorna med några enkla saker från butiken vi handla i, — men detta var lättare sagt än gjort. Vi hade dock en ljuvlig, stilla julafton och julotta. När jag hemkommen från mötet såg hela Tai-shan tempelkulle full av krigare, vars svärd blixtrade i solen, kände jag huru mäktigt nära Herrens osynliga skyddsvakt var.

Det var endast »Röda svärdsföreningen» som mobiliserade, men en sådan kontrast till vad vi talat om: Fridsfursten och Fridsriket.

»Vännerna vid floden» som vi kalla Si-o-Lorna, ville ha »stor jul» hemma hos sig. De begärde sångare och predikanter, men väglaget var ej det bästa, varför endast fyra härifrån kunde gå dit. Där hade varit en stor skara, som samlats att fira jul i den lilla tempelgården, vilken ägaren inrett för de troende, att de där må samlas för att uppbyggas på sin allraheligaste tro.

Vi veta inte vad det nya året innebär, men kunna dock med tillförsikt säga: *»Evigt liv skall han giva åt dem* som med *uthållighet* i att göra det goda, söka härlighet och ära och oförgänglighet.» Rom. 2:7.

Ett hjärtligt tack från de 72 barnen, medhjälparna, de troende på platsen och undertecknad till alla som bidragit till vårt underhåll.

Sinanhsien Honan, 1 jan. 1927.

Maria Pettersson.

---

15) K. F. U. M. maste borteliminera. Missionsskolornas och K. F. U. M:s elever och medlemmar äro allesammans döpta kristna. Oupphörligen söka de göra om intet vara studentföreningar. I varje skola, där K. F. U. M. och eventuella studentföreningar finnas sida vid sida, bör studentföreningen anstränga sig att borteliminera det reaktionära K. F. U. M.

16) Motarbeta att kristendomen gör bruk av filantropiska arbetsmetoder — föreläsningar med skioptikonförevisningar, antiopium- och antinarkotiska föreningar etc. — för att propagera sin lära.

17) Fråntaga kristna kyrkor i Shansi deras undervisningsrättigheter. Förfaringsmetod: I konferensens namn skall en proklamation utsändas till varje studentförening om att kyrkans undervisningsrättigheter böra återtagas. Efter anmälan från resp. studentförening skola vidare åtgärder vidtagas i Taiyuan.

(Översättning av Joh. Aspberg.)

Från Hoyang och Hancheng.

Kära vänner! Guds frid!

Det var min önskan att sända Eder en hälsning före jul, men det var så mycket som tog tiden i anspråk, så att det hanns ej med. Nu vill jag i stället, ehuru redan ett stycke inpå nyåret, önska Eder alla ett välsignat år *med Gud*, ett år rikt på frukt åt Honom, frukt i liv och frukt i arbete. Så vill jag även tacka så innerligt för allt vad Ni givit under det gångna året av kärleksfull förbön och gåvor. Gud löne Eder för allt!

Som Ni se, så är jag nu i Hoyang, och har varit här, sedan början av september. Gud ledde mig hit i en behaglig tid, ty sedan har det varit *så* oroligt här, så det har varit nästan omöjligt att vara ute på vägarna.

Stadsportarna ha varit stängda långa tider, och när de öppnats igen, så har det

endast varit för att åter stängas, och orosmolnen ha åter sammandragit sig över oss. Det var dock med glädje och hopp, som fröken Berg och jag en av de sista dagarna i nov. begåvo oss av till Hancheng för att ha bibel- och läskurs för kvinnorna där.

Omkr. 25 kvinnor samlades varje dag omkring Guds ord. Vi hade riktigt härliga dagar och Gud gjorde sin närvaro förnimbar för oss, i det att han överbevisade om synd i de troendes liv.

Efter ett par veckor i Hancheng måste vi återvända hit. Fröken Berg måste hem till skolavslutningen. Det kändes riktigt, att det tog tag i hjärtat att åter lämna de kära Hanchengkvinnorna. Gud leder dock alltid rätt, så även denna gång.

Ett par dagar, innan vi lämnade Hancheng blev denna stad (Hoyang) belägrad. Vi visste ingenting härom, förrän vi kommo ett gott stycke på väg, men det går alltid så många rykten i orostider, så man visste ej, om det var något att fästa sig vid. Vi fortsatte därför vår resa och försökte att under vägen taga reda på rätta förhållandet, men den ene sade si och den andra så. Ej förrän vi kommit fram till vår utstation, som ligger 2 mil härifrån, fingo vi veta, hur det verkligen var.

Kvinnoskolan i Hancheng.

Staden var belägrad och fienden låg alldeles inpå staden. Vi blevo villrådiga. Vi övernattade emellertid där, bådo mycket till Gud om råd och ledning och sovo härligt till morgonen. När vi kommo ut på gården nästa morgon, fingo vi se ett rikt snöfall — riktiga norrländska »lapphandskar» — och då slog den tanken oss:

»Kineser äro ej gärna ute i snöväder, så i dag rycka de säkert ej ut till strid.»

Så begåvo vi oss av, sedan vi åter anbefallt oss i Guds mäktiga hand och ätit var sin skål »mien» på morgonen, och under mycken bön tillryggalade vi de två återstående milen. Mänskligt sett var det ju ej mycket hopp, att vi skulle kunna få komma in genom porten till en belägrad stad, men »Gud, som förmår göra vida mer än vi kunna begära eller tänka», Han gick före och banade väg för oss.

Framkomna till stadsporten, blevo vi hejdade av soldater. Vi måste stiga ned från kärran, ty de ville se, vad vi hade däri. En soldat hoppade upp och undersökte, men hoppade snart ned igen, sägande: »Det är ju bara bäddpåsar.» Därpå släppte de in oss i staden. Att vi så lätt fingo komma in, berodde på, att just före oss hade två spejare ifrån staden, som varit ute, återkommit, så att de just öppnat porten för dem, annars är det föga troligt, att de hade öppnat för oss, men nu hade vår trofaste Gud styrt om att den redan var öppen, när vi anlände. Vi kunna ju ej annat än se Guds underbara kärlek och omvårdnad häri.

Tacksamma äro vi ock, att vi ej nu äro i Hancheng, ty där krigas det också för närvarande enligt vad postmästaren visste att berätta härom dagen, när han var här på besök. Fast det är lika oroligt här som där, så känner man sig dock glad att vara här innanför stadens murar och värn. I Hancheng ligger missionsstationen utanför staden, och det är ju ej så trevligt i krigstid. Denna vår stad är fortfarande belägrad och man bara väntar att ett riktigt krig skall bryta lös snart. Endast två eller tre anfall ha gjorts på staden. Kanonerna dånade och gevärssalvor smattrade väldigt då ett par nätter, men det lugnade sig mot morgonen. De ha ännu ej lyckats intaga staden. Belägringen har nu fortgått ungefär en månad och man undrar bara, huru länge skall den fortgå?

Trots all yttre oro ha vi dock på grund av Guds nåd och kärlek fått firа en så god och lycklig jul tillsammans här på stationen. Man har nästan glömt krig och elände för det stora härliga frids- och glädjebudskapet, som julen bringar. Gud är god. Vi äro trygga i hans hand. Ps. 139: 5 ha just de sista dagarna blivit så dyrbara för mitt hjärta: »Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i Din hand.» Hans trofasthet håller.

Om ett par dagar hoppas vi börja bibelkursen för våra bibelkvinnor här, vilken kommer att pågå nära en månad, om det ej blir alltför oroligt, så att det blir omöjligt. Skada, att ingen kan komma ifrån de andra distrikten för krigets skull, utan vi få samla de få, som äro här. Det är ett härligt arbete att få söka föra de kristna djupare in i Guds ord. »Den, som vattnar blir själv vattnad.»

Bedjen för oss! Med varm fridshälsning från Eder i Herrens tjänst lyckliga,

Estrid Sjöström.

Från föreståndarens på fältet arbetsrum.

I mitt förra meddelande omnämnde jag en begravning. Denna gång vill jag skildra ett bröllop, ett riktigt »bondbröllop» i Kina. Det var en av våra skollärare, *Chiao Fuh-kwei,* som skulle sammanvigas med sin trolovade, unga *Wei Sheo-yao,* från samma byn som han.

Brudgummen är ende troende sonen i ett hem, där föräldrarna ej bekänna sig tro på Jesus, men dock äro vänligt stämda mot kristendomen och hade givit sonen tillåtelse att ha vigseln efter kristlig ritual.

Den unga bruden, hans trolovade från tiden innan han själv kom till tron, var ej mer än 13 år.

Min hustru och jag reste den två mil långa vägen dit. I vårt sällskap hade vi en av våra evangelister. Det var kallt och blåsigt, så att vi voro rätt så genomfrusna vid framkomsten.

Ute på den stora logplanen var ett stort tygtält uppspänt och inuti detsamma voro flera fyrkantiga bord placerade, vilka sedan skulle tjänstgöra som matbord. Dit tog jag min tillflykt, sedan vagnen blivit avlastad och min hustru fått sig en plats bland alla de andra kvinnorna i ett ej alltför stort rum.

Varmt te och en koleld gjorde sitt bästa för att tina upp oss, och folket i byn voro till stor del gamla bekanta. Vi ha haft gott hopp om framgång för evangelium i denna by, och några finnas som åtminstone ha sina namn i församlingsboken. För ett par år sedan var en snäll troende lärare anställd på denna plats. Då var verksamheten ganska livlig, men så ersattes han av en icke troende lärare från själva byn. Nu ligger därför verksamheten rätt mycket nere.

Foto: E. Berg.

Brud redo att resa till bröllop. Bruden med slöjan för ansiktet står färdig sätta sig i bärstolen. Bredvid henne brudtärnan.

Herren känner dem som äro hans. Orden i L. S. sång kommo mig i minnet vid tanken på tillståndet här: »Visst glimmar ren i mörka natten, en liten stjärna här och där.» — Kanske kan av de små gnistorna dock bliva en eld! Gud give det!

*

Vid vår ankomst samlades en massa folk. Än är folket ej så blaserat att ej ett par utlänningars ankomst väcker uppmärksamhet. »A, god dag missionär Peh (Berg)» hörde jag en stämma utropa. Den talande var en 91 år gammal man, stödd på sin krumstav. »Ni räddade en gång livet på min sonson», sade den gamle. Jag hade nästan glömt bort hela händelsen, men blev nu påmind om den. Mänskligt sett var det nog så, då jag för cirka sex år sedan en gång kom till byn och fann hans unge sonson, en lärare, illa däran. Jag minnes ännu i dag, att ett par doser santonin och laxerolja gjorde den i ansiktet gröngule mannen till en ny människa. Da jag nu på e. m. mötte honom på gatan i byn, tog han mig så vänligt i handen och förde mig till sin skola.

Men det var ju om bröllopet vi skulle tala. En massa folk var samlat. Där funnos unga hustrur i sina bästa kläder och med silversmycken på armarna, öronen och kring armlederna. De buro brokiga sidenkjolar, som togos på i allas åsyn just som bröllopet skulle äga rum, och som avtogos och hopvecklades så fort akten var över, alltså innan bröllopsmiddagen avåts! Undra på att de kjolarna kunna hålla i flera generationer!

Fina voro de även i övrigt, t. ex. i håret, där de hade en massa grannlåt. Litet smink hade de nog också använt, men arbetarkvinnans händer stucko fram under de fina kläderna. I sina hem få de nog veta vad arbete, grovt arbete, vill säga. Där få de mala mjöl, laga mat, sy kläder, elda, tvätta, sopa o. d. och detta alstrar ej några mjölkvita händer.

Sa hade de sina förningar med sig. Dessa bestodo huvudsakligast av bröd. På landsbygden råder i detta fall en bestämd, urgammal plägsed, och det duger ej att bryta mot den. Här veta de vad de skola giva och huru mycket. Och mottagarna veta huru mycket de skola taga emot, så att de ej såra några gras känslor. Det är just i fråga om presenter som skvaller, förtal och osämja annars så lätt kryper in. »Såg du vad hon gav? Och sådant mjöl! Och så mycket, eller så litet», o. s. v. i det oändliga.

Under själva vigseln lovar han att älska

sin maka och vårda henne, antingen hon är vacker eller ful, frisk eller sjuk, att aldrig förskjuta henne, och att aldrig under hennes livstid taga sig en annan hustru (behövligt i Kina!). Hon lovar att vörda sin man, lyda honom, trösta honom och vara honom trogen, antingen han är fattig eller rik, frisk eller sjuk och att ej under hans livstid gifta sig med någon annan.

Allt försiggick utan störande moment. Då vigselakten var över, fattade den lilla bruden med sin hand i ett rött silkesskärp, som var fästat kring brudgummens liv, och följde hans ledning. Detta är en sedvänja här på denna plats, en symbol för livet. Egendomligt nog sjöngo vi just då sången: »Han leder mig», och jag kunde ej annat än i mitt hjärta önska, att de båda under hela sitt livs vandring måtte följa en högre ledning än den mänskliga.

*

Påföljande dag reste vi hem, men gjorde på vägen ett uppehåll i en by där vi ha en utstation, *Ren-liu*. Vi samlade de troende där och hade en liten sång och bönestund.

*

Mycket har skrivits om de umbäranden som befolkningen i den belägrade staden Sianfu under hösten hade att utstå. Se här ännu en skildring, nyss till handa.

»Morgonen av den 28 november spreds likt en löpeld den glada nyheten, att general Liu Chen-hwas armé hade besegrats. Tusenden av befolkningen strömmade ut genom stadsportarna för att med egna ögon se de övergivna löpgravarna, hälsa befriarna välkomna och andas in den fria och friska luften.

Massor av lantbefolkningen kommo snart in med korgar fulla med vete, löv, rovor och ägg. Dessa, under vanliga förhållanden så enkla förnödenheter, hälsades nu av befolkningen med jubel som om det varit riktiga dyrbarheter. På e. m. kommo vagnslaster med grönsaker och befolkningen trängdes kring dem, under det att tårarna runno ned för deras ansikten.

Under mera än en månads tid hade folk dött till ett antal av omkring 500 varje dag, och då vädret var kallt, beräknade man att dödssiffran uppgick till 1000. Sianfu är ruinerat och det anses, att tjugo år komma att åtgå innan staden återfår sitt forna välstånd.

Mycket moderat beräkning angiver dödssiffran under belägringen till 15 à 20,000 personer, däri då ej inberäknat de som dödats av förlupna kulor eller granatskärvor.

Många hus och affärslokaler hava nedbränts och en massa träd inuti staden ha nedhuggits. Till råga på allt måste befolkningen till militären utbetala omkring 2 miljoner dollars (fyra miljoner kronor.)»

»Där är nöd och mörker och natt av ångest.» Jes. 8: 22.

»Mina bröder, bedjen för oss!»

August Berg.

Då undsättningen kom.

I samband med vad missionär Berg här ovan skrivit om Sianfus undsättning, meddela vi utdrag ur två brev, skrivna av tvenne svenskamerikanska missionärer.

»Vid tretiden kom vårt folk in till oss och berättade, att Lanchowtrupperna av general Feng Y-hsiangs armé hade kommit. Vi gingo ut för att se efter, hur det var, men sågo ingenting. Då vi frågade: 'Var äro de?' fingo vi till svar: 'De ha just ridit förbi.' Det var blott 6 à 7 stycken till häst, som i fullt galopp kommo inrusande utan att bry sig om, att staden var full av fiender. Dessa 6 à 7 Lanchowsoldater jagade hundratals fiender framför sig. De flyende kastade sina gevär och sin packning och sprungo för livet. Man var nästan frestad tro, att Karl XII med sina bussar hade vaknat upp igen.

Da sedan generalen med sin stab anlände, gingo vi ut utanför staden för att hälsa de nya trupperna välkomna. Då jag träffade generalen, talade jag om för honom, att vi på vårt sjukhus hade 16 sårade soldater från den mot generalen fientliga armén. Han sade då till mig: Säg bara till dem att de ej ha något att frukta.

Nästa dag kom en av hans närmaste män ned till sjukhuset och såg till de så-

rade. Han gav dem 15 dollars vardera såsom en present från generalen, som också lovade att underhålla dem, så länge de voro kvar på sjukhuset. Sedan dess ha tre blivit friska och utskrivna. Dessa ha fått pass och respenningar till sina hem. Allt är lugnt här nu.» — — —

»Evangelisten på en av våra utstationer var vittne till, huru en förtrupp på omkring 40 soldater rusade på en fientlig truppstyrka på omkring 1,000 man och drev den på flykten. Då de kommo till Kingchow hade folket svårt att dölja sin misstänksamhet mot den nya regimen. Man fruktade, att bolsjevismens skräckvälde nu skulle börja. Knappast någonting hade gjorts för mottagande av de nya trupperna. Man hade ej ens lagat i ordning någon mat åt de hungriga soldaterna. Man trodde ej, att detta skulle tjäna till något, alldenstund man fruktade, att de ändå skulle taga, vad som fanns. Förvåningen blev därför stor, när de trötta och hungriga soldaterna satte sig ned på stenbarriären, som kantade gatan, och åto sin middag bestående av några torra brödbitar, som de togo fram ur sin egen matsäck. Det enda, de begärde, var kallt dricksvatten och för detta betalade de trots alla protester. Sådant var man ej förut van vid. Men man lärde sig snart första, att denna armé stod på folkets sida.»

FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN

En kristlig daglig tidning i Kina. I staden Chungking i västra Kina ha de kinesiska kristna startat en daglig nyhetstidning, som håller på att få större prenumerantsiffra än de övriga tidningarna i den delen av Kina. Redaktörerna göra sitt bästa för att endast meddela tillförlitliga nyheter. De ha olika pastorer och medlemmar utav de kristna församlingarna över hela provinsen såsom korrespondenter. Ibland intagas också i tidningen predikningar eller uppsatser rörande något aktuellt ämne rörande det kristliga livet och verksamheten.

Anledningen varför denna tidning började utgivas var, att man icke i de andra tidningarna sanningsenligt redogjorde för de kristnas verksamhet, enär dessa andra tidningar i allmänhet kontrollerades utav antikristna personer.

Kinesiskt ungdomsförbund, som firar sin fyrtionde årshögtid. Den första ungdomsföreningen, ansluten till förbundet »Christian Endeavor», organiserades år 1885. Förra året firade detta förbund alltså sin fyrtionde årshögtid i Kina. Glädjen var stor och man beslöt, att under ett helt år på grund av denna högtid arbeta för att vinna ett större medlemsantal. Vid början av året funnos i Kina omkring 1,200 föreningar anslutna till detta ungdomsförbund. Vid årets slut hade detta antal trots de oroliga tiderna vuxit till 2,500.

Missionärerna äro i allmänhet mycket glada och tacksamma för den hjälp, de mottaga från detta förbund, särskilt i skolarbetet. En av Kina Inlandsmissionens missionärer skriver, att medlemmarna i dessa ungdomsföreningar känna ansvaret för att vandra värdigt sin förening. De finna också i denna hjälp i fråga om studiet av bibeln och få också mottaga undervisning om bönen. I föreningarna är dessutom ofta en varm missionskärlek rådande, så att föreningsmedlemmarna ofta sända bidrag till missionssällskap, som arbeta på andra platser, ja, även utom Kinas gränser.

En kristens nit. För en tid sedan begärde en tolvårig gosse i Hangchow att genom dopet få förenas med den kristna församlingen. Hans far hade såsom levebröd att springa och draga en richsha, en tvåhjulig kärra, som användes såsom åkdon i Kina och andra östernas länder. Fadern blev då tillfrågad, huruvida sonen hade hopp om att få skolbildning. Svaret blev, att varken gossens fader eller moder kunde läsa, men att de sände sin son till skolan, och att fadern varje morgon, innan han gav sig ut med sin richsha, samlade familjen och hade sonen att läsa ett kapitel ur bibeln. Sedan bad han för barnen, för hustrun och för sig själv, bad att de måtte bli bevarade från synd under den dagen. På söndagarna arbetar han endast nog för att tjäna till hyran för dagen. När han fått in detta belopp, tager han inte längre emot några avgifter, utan går direkt hem, och skulle det vara så, att den sista åkturen inbringat mera, än vad som just behövs för hyresbeloppet, så räknar han aldrig överskottet såsom sitt eget utan lämnar det för missionsarbetet på platsen.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under febr. 1927.

Allmänna missionsmedel.

229. A. S., Sthlm, »för Jesus» 50: —
230. H. J., Gripenberg 25: —
234. V. E., Kumla, gm C. Th. E. 200: —
236. Sparb.-medel fr. K. Kleva och Kjestads mfg 123: 40
237. Boda mfg, Stensjön, årsbidrag 25: —
238a. »Tillkomme ditt rike» 18: —
238b. A. K., Umeå 2: 75
239. Missionsvänner i Hassle, till Hildur Anderssons underh., gm S. A., Broddered 60: 16
240. E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll 100: —
241. Sparb.-medel fr. Kinakretsen, Boden, gm d:o 155: —
242. H. L., Karlskoga 10: —
243. L. B., Björköby, rab. å böcker 10: 62
244. E. G., Åsaka, »en blomma på tant Maria Bloms bår, med tack för all kärlek och förbön» 5: —
247. »Ur Guds rika förråd» 10: —
248. K. och D. L., »i st. för en blomma till fru Bloms bår» 5: —
249. »Onämnd» 10: —
250. A. J., Gisebo 100: —
251. Mörteryds mfg, årsbidrag 125: —
252. »En liten gåva till missionen av en av dess ringa vänner» 10: —
253. »Ett tackoffer till Herren», A. L., Klintehamn 100: —
254. A. L., Grebo 2: 22
255. H. S., Norrköping 15: 25
256. A. G., Duvbo 20: —
257. »I st. för blommor på fru Maria Bloms bår», gm C. A., Vadstena 5: —
258. H. E., Vanga 15: —
259. A. S., Myresjö 20: —
260. E. S., Nässundet 25: —
261. »Mathilda Olssons, Grönehög, sista gåva», gm H. I., Älgaras 15: —
262. Sv. Lärares mfg, till D. Landins underhåll 200: —
263. Ps 3: 9 200: —
264. Grytgöls Bruks och Bys mfg 25: —
265. Huskvarna mfg 90: —
266. E. A., Hvetlanda, »en liten blomma på fru Maria Bloms grav» 25: —
270. Magra syföreu. 200: —
272. K. B., Sthlm, sparb.-medel 23: 68
273. »Ett löfte till Herren» 50: —
274. Månstorps mfg 75: —
275. Ljungbergs mfg 30: —
278. Ö. H. K. U—d, till sina missionärers underh., Hvetlanda Ungdf. sparb.-medel 55: —, Till C. och E. Bloms underh. fr. Ulriksdals ung.-domsf:s sparb.-m. 40: 10, fr. Björkö 70: —, fr. Hvetlanda, offerkuvert 74: 55, fr. Näsby 50: —, Husnäs, koll. vid kretsmöte 43: 57, Slättåkra mfg 25: —. Till M. Lindéns underh. fr. Ulriksdals ungd.-f. sparb.-medel 40: 10, fr. Björkö 70: —, fr. Näsby 50: —, fr. Ödshult, koll. vid M. Lindéns besök 6: 66, gm A. S., Hvetlanda 524: 98
279. K. F. U. M:s mellersta distrikt, till M. Ringbergs underh. 750: —
280. G. S., Finspång, »ränta» 5: —
281. G. B., Umeå 6: 35
282. O. B., Västerås, prov. å S. L. 4: 50
285. »En blomma på Mors grav d. 12/2, till E. Sjöströms underhåll från onämnd» 5: —
286. C. D. T., Storängen 300: —
287. M. S., tackoffer 100: —
288. »Elins sparbössa», gm A. L., Hemse 5: —
289. »Tackoffer», gm d:o 2: 50
290. A. K., Husaby 10: —
291. Rom. 15: 13, till R. Andersons ununderhåll 200: —
293. Sparb.-medel fr. Malmö och Lund, gm N. E., Malmö 66: 55
294. M. G., Jordberga, sparb.-medel, gm d:o 35: —
295. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», av O. och H. K., Lund 9: 25
296. Missionsvänner i Hassle, till Hildur Andersons underh., gm S. A. 9: —
297. A. D., Kristdala, »ett löfte till Herren, »till Minnie Nicholsons underhåll 50: —
298. K. A., Oslo 2: 75
299. Koll. i Fröberga, Norrköping 15: —
300. D:o i Åtvidaberg 8: —
301. D:o i Hultsfred och Vena 50: —
302. D:o i Holsby 19: 50
303. D:o i Hvetlanda 26: —
304. D:o i Näsby 27: 50
305. D:o i Naglarp 19: —
306. D:o i Bodafors 44: —
307. D:o i Stockaryd 12: —
308. D:o i Sävsjö 13: —
309. D:o i Fredriksdal 12: —
310. D:o i Malmbäck 20: 60
311. Mfg i Hok, resebidrag 2: —
312. C. S., Hok 5: —
313. K. Toursi, Hok 5: —
314. Mfg i Svenntarum 15: —
315. D:o i Vaggeryd, resebidrag 4: —
316. Koll. i Hagshult 24: —
317. D:o i Galtås 7: 50
318. D:o i Hörle 15: 15
319. D:o i Råhult, Fryele 24: 50
320. H. B., Bor 30: —
321. Koll. i Värnamo 30: 25
322. D:o i Maramö 14: —
323. F. H., Duvbo, »fiondes» 12: —
324. Kinakretsen, Gbg, offerdag, 14/2, till Berta Flodbergs underh. 659: —
325. N. M. O., Huskvarna 47: 17
327. »Gunnar» 20: —
328. A. J., Habo, »Gud är mäktig» 7: —
329. Myrhults mfg 10: —
330. A. D. 30: —
331. Kinavänner i Vena, gm E. C. 400: —
334. Koll. i Alingsås 11/2 102: 86
335. A. J., Alingsås, sparbössa 34: 85
336. R., d:o, d:o 31: 85
337. Koll. i Masthuggets kyrka, Gbg, 13/2 101: 48
338. D:o i S:t Jakobs församl., Gbg, gm A. W. 112: 04
339. Borås-Sjömarkens Kinakrets, insaml. 15/2 190: 22
340. »Onämnd» 680: —
341. »En blomma på tant Maria Bloms bår» 6: —
342. »En okänd vän, en liten blomma på fru Maria Bloms bår» 5: —
343. »Kor. 5: 7» 8: 75
344. Kulla mfg, årsbidrag 75: —
345. »Huskvarna 23/2, en liten blomma på Almas grav» 10: —
347. M. A., Björkeryd, evighetsblommor på fru Edla Johanssons grav» 10: —
348. M. L., Stockholm, d:o 5: —
349. Linneryds mfg 100: —
350. Sparb.-medel fr. H—lt, gm H. J. 72: 70
351. Hackvads syförening 50: —
352. J. L., Herrljunga, till missionär Carléns underh. 10: —
353. K. R., Uppsala, sparb.-m. 47: —
354. A. O., Norderön, gm E. B., Sthlm 40: —
355. H. A. Hvetlanda 10: —
356. Gulleråsens Ungd.-föreu., koll. 5/2 15: —
357. Koll. i Ovanmyra missionshus 5/2 15: —
358. Rättviks mfg, koll. 6/2 11: —

359.	Koll. i Stackmyra missionshus 7/2	20: —
360.	Orsa mfg, koll. 8/2	31: —
361.	Koll. i Furudal 11/2, gm E. L.	28: —
362.	D:o i Dalbyn 13/2, gm d:o	20: 10
363.	D:o i Östanviks missionshus 13/2, gm d:o	12: 81
364.	D:o i Betlehemskyrkan, Edsbyn 16/2, gm E. O. B.	42: 40
365.	D:o i Vängsbo missionshus 17/2, gm d:o	8: —
366.	K. E. W., Orsa, resebidrag	50: —
367.	H. R., Uppsala, d:o	10: —
368.	G. G., d:o, d:o	10: —
369.	G. K., Björköby	15: —
370.	Ungd.-fören. i Kristdala	50: —
371.	»Lova Herren min själ och förgät icke vad gott Han har gjort»	50: —
372.	A. T., gm T. L. E., Elfdalen	5: —
373.	T. L. E., Elfdalen	8: 75
374.	Bröderna v. F., »d. 30/1 1927»	10: —
376.	M. H., Magra	45: —
377.	B., Boden	5: —
378.	Hälften av behållning av skördefest i Skärvsta nov. 1926, gm F. B.	127: 80
379.	Barkeryds Arbetsfören.	50: —
380.	E. F., Kimstad	20: —
381.	Offerkuvert fr. Köping, gm A. H.	21: —
382.	Koll. i Köping, gm d:o	70: 80
384.	För en aktie i Mälarbanken	88: 80
		Kr. 8,438: 34

S. M. K:s Pensionsfond.

271.	H. B., Magra	10: —
292	Mal. 3: 3	50: —
		Kr. 60: —

Särskilda ändamål.

231.	Yngl.-fören. »Libanon», Gbg, för Libanon i Hoyang	100: —
232.	Koll.-medel fr. Mossby söndagsskola till Maria Nylin för Kinabarnen, gm C. T. E.	58: —
233.	V. E., Kumla, till M. Nylin, att anv. eft. gottf., gm d:o	100: —
235.	F. M., Mörby, till Hugo Linder, att anv. enl. överensk.	30: —
245.	K., till Barnh. i Sinan, gm E. G., Åsaka	5: —
246.	E. G., Åsaka, till Hilma Tjäders kvinnoskola	10: —
267.	E. A., Hvetlanda, »till de 87 i barnhemmet i Sinan»	100: —
268.	Gräsgårds mfg syfören., till fru M. Ringberg, att anv. eft. gottf.	100: —
269.	L. K., Klintemåla, till Barnh. i Sinan	20: —
276.	S. K., Hvetlanda, till J. Hultqvist, att anv. eft. gottf.	10: —
277.	Jkpgs Kristl. Yngl.-fören:s veckomissionskassa, till H. Linder, att anv. för särskilt ändamål.	175: —
283.	Några vänner i Redbergslid, Gbg, till Barnh. i Sinan, gm Ch. N.	100: —
284.	K. F. U. M:s missionskrets, Gbg, till K. F. U. M:s arb. i Yuncheng	150: —
326.	Visby Femöresförening, till Hugo Linder, hjälp i evangelisationsarb.	20: 75
332.	Kinavänner i Vena för evang. Chang Chings-chengs underh., gm E. C.	300: —
333.	Söndagsskolb. i Kestad och Sätra, till Barnh. i Sinan, gm S. J., Kinnemaltua	18: 17
346.	»R., till Maria Pettersson, att anv. eft. gottf.»	10: —
375.	»Fru Ebba Skyttes minne», för bibelkv. Yang Shi-shi's underh.	100: —
383.	Kollekt i församlingshuset, Djursholm, till Ester Berg, att anv. i verks. efter eget gottf.	100: 40
		Kr. 1,507: 32

Allmänna missionsmedel	8,438: 34
S. M. K:s Pensionsfond	60: —
Särskilda ändamål	1,507: 32
Summa under febr. månad 1927	**Kr. 10,005: 66**

Med varmt tack till varje givare!

»Gud är vår tillflykt och var styrkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad.» Ps. 46: 2.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Passionslankar. — Behov fyllda i härlighet. — Den 14 mars. — Från Red. och Exp. — Moderna metoder. — Strid mot kristendomen. — Från missionärerna. — Från När och Fjärran. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 6. ÅRG. 32. 20 MARS 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

På smärtans stig.

Ifrån världens larm och villa
vill jag åter följa dig,
dyre Jesus, där du stilla
skrider fram din smärtas stig.

I den dunkla Kidronsdalen
blodsvett fuktar nattlig stig,
att i ljusa högtidssalen
rum du må bereda mig.

Uppå spe som konung firad
föres du mot döden fram.
Gisslad, plågad, törnesirad,
fästes du vid korsets stam.

När du sist i döden somnat
och ditt huvud nederböjt,
din är segern, allt fullkomnat,
väg till löftets land du röjt.

Under över alla under,
att du så har älskat mig!
Ack, att livets alla stunder,
vore tack och pris till dig!

Ack, regera du mitt hjärta
under livets fröjd och ve!
Och till sist i dödens smärta
i din korsgestalt dig te!

K. K—r.

BÖNENS MAKT.

Det var en missionär, som hade arbetat strängt i Kina i sju år och som på grund av sin sviktande hälsa måst återvända till hemlandet för att där återvinna krafter. Nu hade han, uppfriskad till både kropp och själ, kommit tillbaka till sitt kära arbetsfält.

Det knackade på hans dörr, och in trädde sju infödda. »Jag kommer», sade en av dem, »för att bjuda dig det varmaste välkommen.» »Vi glädja oss mycket över att åter se ditt ansikte.» Efter ytterligare några välkomstord sade han: »Jag skulle vilja föreställa för dig dessa mina landsmän. När du lämnade oss, dyrkade de avgudarna, men nu tjäna de Herren. Då rökte de alla opium och levde som djur. Nu äro de botade från denna last.»

Missionären blev mycket glad och frågade: »Vad har du använt för medel?» Kinesens enda svar var ett vidrörande av sina knän och en betydelsefull nick.

En av de sex nyomvända inföll nu allvarligt: »Ja, medlet var *bön*. Vår gode vän där lärde mig, att Gud kunde ta bort till och med det förskräckliga begäret efter opium.»

»Och bad du Gud befria dig?» frågade missionären.

»Det gjorde jag», svarade kinesen, »men jag föll tillbaka. Så gick jag åter till denne käre man och sade: 'Jag har bedit, men begäret efter opium är kvar.' 'Bed om igen!' sade han. Men på nytt måste jag vända mig till honom och säga: 'Jag är dålig ännu, mycket dålig.' *'Bed om igen!'* blev ånyo hans svar.»

Han tystnade, och missionären bad: »Ack, berätta mig alltsammans!» Och kinesen fortfor: »Ja, jag måste för fjärde och femte gången omtala nederlag. Men var gång sade min vän uppmuntrande: *'Fortsätt att bedja*, min broder, *fortsätt att bedja!'* Det gjorde jag, och Herren hörde min bön. Han bröt bojorna, som höllo mig fången i opiumhålan, och försatte mig i frihet — verklig frihet.»

»Det var alldeles på samma sätt med mig», förklarade en av de andra. »Om och om igen sade vår vän: *Fortsätt att bedja*, ty vår Gud säger: 'Bedjen, och eder skall varda givet.' Ja, det var blott genom bön och Guds kraft, som också jag blev botad. Några av oss kalla därför bönen för *»knämedicin'.»*

Detta är den fasta tillförsikt vi hava till honom, att om vi bedja om något efter hans vilja, så hör han oss. 1 Joh. 5: 14.

Från »Sanningsvittnet».

BÖN.

Uti bönens djupa stillhet
står jag uppå heligt rum.
Gärna må mitt hjärta tala
och min tunga vara stum.
Hjärtats tysta språk med Fadern —
himmelskt bönespråk med Gud —
för Guds tron så ofta stiger
utan ens det minsta ljud.

Uppå altaret därinne
i det tempel Anden har
tagit till sin egen boning
brinner lågan ständigt klar.
Helga eld, o, brinn därinne
varje flyende minut.
Brinn, du bönens stilla låga
tills min levnadsdag är slut!

I. I—n.

"Den okände kristne."

Plakat voro uppslagna i staden från den ena ändan till den andra. Vi räknade 47 olika slag. »Britternas synder» stod det på ett med flammande röda skrivtecken. »Huru utlänningarne skola bojkottas» visades på ett annat med färglagda diagram. Även till flickskolan hade ett »manifest» blivit sänt som så beskrev arbetsförhållandena i Shanghai att vädjan till flickornas deltagande skulle göra största möjliga verkan till förmån för deras systrar som där i kuststaden suckade under de utländska förtryckarne.

Luften genljöd av förbannelser — förbannelser över britterna, förbannelser över utlänningarne i allmänhet och ett förlöjligande av missionärerna. Skolgossar och studenter hade hållit massmöten, demonstrerat gruppvis och gått i spetsen för stora processioner. Men soldaterna fortsatte sina övningar utan att synbart påverkas av de studerandes agitation. I den tidiga morgonen blaste signalhornen och kompanierna marscherade ut till övningsfältet för att i stridsordning hälsa den uppgående solen. Och långt efter mörkrets inbrott kunde instruktörernas kommandon höras åtföljda av vapnens klirrande eller ljudet av truppernas tramp.

Den långa sommardagen var till ända och kvällen var brännande het. På missionsstationens flata tak kunde man kanske uppfånga en fläkt om en svalare bris skulle blåsa över det dammiga övningsfältet bredvid.

Medarbetarne hade, efter många om och men, rest upp till bergen och jag var ensam kvar.

Natten i en stad som denna väcker oemotståndligt tanken på det andliga mörkret i mänskligheten. För den kristne arbetaren i ett hedniskt land medför nattens vaka en beklämning varom man icke kan göra sig en föreställning i de kristna länderna. Det är icke »långt borta» utan alldeles bredvid honom som folkskarorna äro inneslutna i hedniskt mörker. Det var mycket att tänka på när man satt där ensam under stjärnhimmeln. Det ena ljudet efter det andra tystnade från staden.

Den sista hornsignalen ljöd. I hemmen runt om upphörde blåsbälgarnes knarrande. Piskornas smällande och det dova dånet av kärrornas hjul som sakta avtog vittnade om att de sista försenade resenärerna hade hunnit fram till sina värdshus.

I denna stad hade missionsarbetet pågått ett halvt sekel. Vördade namn i missionens historia kommo mig i minnet liksom namnen på flera kristna vilka här vunnit martyrkronan. Dessa och andra hade alla arbetat på denna plats. Och likväl — i kyrkan, skolan och sjukhuset, dessa byggnader som dunkelt avtecknade sig i stjärnljuset, hade på sistone uppstått mer av svårigheter än framgång i arbetet.

För mig framträdde det ena sorgeämnet efter det andra: det mot utlänningarne fientliga sinnelaget inom (såväl som utom) församlingen, förkunnelsen i vilken den populära patriotismen utträngde frälsningsbudskapet, de ledande, bland vilka många genom sin kunskap blivit uppblåsta och nu voro odugliga att hjälpa de bortkomma och okunniga och de många avfällingarna. — Slutligen hopen av dem som »alltjämt hålla på med att lära men aldrig kunna komma till sanningens kunskap».

Några mörka åskmoln hade stigit upp och dolde stjärnorna. De passade väl ihop med min sinnesstämning.

Då uppstod med ens en stor tystnad. Staden hade gått till vila — men, nej. Där hördes en röst som talade. På en vall helt nära hade en skara pojkar föregående vecka skrikit sig hesa med förbannelser över utlänningarne. Voro de där igen eller planerade de en nattdemonstration? Då kom en vindpust som gjorde att orden kunde urskiljas. Rösten tycktes komma borta från stadsmuren, från en öppen plats nära soldaternas tempel och orden hördes, avbrutna men fullt tydliga — »alla syndare» — »födda i synd — vi behöva frälsas —». Jag kunde uppfånga ett par ord då och då med långa mellanrum, så kunde jag åter höra en hel mening eller två, och jag lyssnade till den gamla alltid nya berättelsen

om frälsningen i Jesus Kristus, framburen i Andens kraft. Allt efter som talaren värmdes av sitt ämne höjdes rösten och orden kommo tydligare till mig: »Jesus har dött för dig — han kan frälsa även dig —». Det var inte tvivel om att åhörarne voro uppmärksamma. Den värme varmed orden uttalades vittnade om att de åhördes av en intresserad skara.

Stenlejon utanför tempel.
Foto L. Gustafsson.

Rösten kände jag ej, jag kände ej denne man. Det var »den okände kristne» — Gud välsigne honom! Åhörarne voro okända, — Gud välsigne dem! Och de voro modiga då de lyssnade till ett sådant budskap denna tid i denna stad.

Långt ifrån hördes skramlet av en gonggong. Väktarne voro ute på sin nattrond. »Väktare vad lider natten? Morgon kommer.» Guds rike kommer icke på sådant sätt, att det kan förnimmas med ögonen (med yttre sinnen, Luk. 17: 20).

Frisen friskade i något. Den lät mig till sist höra några ord med varm vädjan till avgörelse och sedan tystnade rösten.

De mörka molnen hade skingrats och stjärnorna strålade som förut. »De som hava fört många till rättfärdighet», tycktes de säga, skola lysa »såsom stjärnor alltid och evinnerligen».

Jag gick denna kväll ned till mitt rum med bördan avlyftad. Gud använder ännu de »okända kristna» och striden utkämpas icke blott av ledare, av människor kända och erkända.

De av oss okända men av Herren kända äro långt flera än vi ana. Vilka utsikter öppna sig ej för tron när vi ihågkomma, tacka och bedja för alla dem, deras liv och vittnesbörd, vilka äro »okända kristna» och dock kristna.

Robert Gillies.
(övers. fr. engelskan.)

TACKSÄGELSE- och BÖNEÄMNEN

Tack för »Den okände kristne», s. 68.
Steningemötet, s. 69.
Våra missionärer och de oroliga förhållandena i Kina, s. 70, 71, 72.

»Men Gud vare tack, som giver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!

Alltså, mina älskade bröder, varen fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk, eftersom I veten, att edert arbete icke är fåfängt i Herren.» 1 Kor. 15: 57, 58.

Ack, att vi en gång må befinnas vara goda och trogna tjänare, vi må nu hava haft mycket eller litet oss anförtrott! Vi borde alltid hava den dagen i våra tankar, då vi skola framträda inför Herren för att avlägga räkenskap för våra gärningar. Väl oss, om vi då befinnas vara trogna tjänare. Trohelen skall av Herren belönas långt utöver vad vi kunna bedja eller tänka.

S. M. K:s andra Steningemöte

kommer, vill Gud, att hållas *d. 3—7 aug.* Bibelstudierna komma även i år att ledas av missionsdirektor *E. Folke* och rektor *Joh. Rinman.* Programmet i övrigt kommer att tillkännagivas i Sinims Land under maj månad. Vi vore tacksamma om våra vänner redan nu ville med oss bära denna angelägenhet i bön inför Gud och därtill hjälpa oss att söka väcka intresse därför bland sådana troende unga vilka äro i behov av den vederkvickelse och uppbyggelse samt ock den större förtrolighet med tidens stora missionsproblem som de stilla Steninge-dagarne äro ägnade att bibringa.

Den 14 mars.

Mötet på Stadsmissionen i Stockholm hade samlat en skara vänner, vilka, gripna av det nuvarande allvarliga läget i Kina, kom mo för att gemensamt få framlägga allt detta inför Gud. Överste *Dillner* öppnade mötet med att läsa Ps. 136: 1: »Tacken Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen», samt påminde om hur stor orsak vi ha att tacka Gud för de 40 år, som vår mission fått nåd att arbeta. Efter att direktör *Edm. Skoglund* sjungit en sång, talade missionär *Richard Anderson* över 5 Mos. 8: 2—5. (Vi hoppas, att senare få införa hans föredrag i Sinims Land). Missionsföreståndare *E. Folke* lämnade sedan en hel del meddelanden om ställningen därute på missionsfältet och gav en inblick i, hur allvarsam denna är för all mission i Kina under närvarande tid, och hurusom Guds församling här hemma behöver på ett alldeles särskilt sätt ga in i bönekampen både för arbetet och missionärerna, och det bönemöte, som sedan följde, blev ett mycket allvarligt sådant. Gud vare tack för de vänner, som så vilja gå med in i kampen. Gemenskapen med vännerna ute i landet kändes mycket stark, och från en del hade också hälsningar kommit till mötet. Alldeles särskilt frambars ett tack till Gud för all hans nåd under de gångna 40 åren, och utbads över alla S. M. K:s vänner och medarbetare, att de under denna tid i trohet må kunna utföra det verk, som Gud har att anförtro åt oss. *L. B.*

Pucheng, Shc., Kina, 20 dec. 1926.

Kära missionsvänner!

Genom Herrens stora godhet hade vi glädjen att den 27 november få återkomma till vår station. Våra infödda lärare och evangelister jämte gosskolans elever väntade oss långt utanför staden, och vi blevo på det hjärtligaste emottagna.

Man känner sig färdig beklaga en så lång frånvaro ifrån missionsstationen, men vi tacka i stället Herren, som förskonat oss från de spännande tider, som stadsborna haft att genomgå, först vid generalens mördande och i samband med myteriet och sedan under den 48 dagar långa belägringen, då staden ibland besköts med kanoner. I vad tillstånd våra och i synnerhet systrarnas nerver, skulle ha befunnit sig, om ej Herren lett oss ut härifrån just da det skedde, är lätt att föreställa sig.

*

Medtagna efter den en halv manad långa hemresan i den påkommande kylan och ibland på svara och farliga vägar, kände vi oss vid framkomsten. Tacksamhet fyllde dock våra hjärtan, då vi fingo se, att blott ett par dagars dröjsmål skulle fört oss in ibland den nu biltoge generalen Ma's retirerande soldater.

Nu kunde vi börja vart arbete under, vad vår närmaste omnejd och Pei-shui betråffar, fredliga förhållanden. Om en vecka, d. v. s. 3 5 dec., kunde vi hålla vart »höstmöte» med god tillslutning. Herren gav oss en skön högtid. Bland våra åtta predikanter, som talade, hade vi glädjen hälsa välkommen en ung evangelist, nyligen utexaminerad från Yunchengs seminarium, och en annan, som nyligen fullbordat en treårig teologisk kurs vid Kina Inlandsmissionens bibelinstitut i Shansi. Båda hade de ett par månader mel välsignelse hjälpt till i predikotältet, som förut varit uppslaget på tvenne då fredliga platser norr och väster om vår stad. Några kvinnor och en man, som kommit till tron i den förra trakten, gladde oss med sin närvaro vid mötet.

*

I köpingen, där tältet nyss förut under en månads tid varit uppslaget, blev det strax efter vårt möte förbittrad strid. Tältpredikanterna drogo då ut med stora tältet 25 km. mot sydost för att så ut evangelium och vattna där redan förut utströtts säde. Somliga av tältpredikanterna voro ju goda vänner med byfolket och sågo framåt med glädje mot en god skörd.

Då kom plötsligt en massa trupper, som skulle inkvarteras i byn, och nu måste var och en i sitt hem arbeta med matlagning och anskaffande av allt vad soldaterna behövde, gratis förstås.

Hela landet mot sydost, öster och norr är översvämmat av trupper på en omkrets av många tiotal km. Varje hem har inkvarteringar. T. o. m. en sa liten familj som en av våra evangelisters som bor i trakten: man, hustru och ett barn, maste föda 12 soldater och dessutom skaffa bränsle för uppvärmning. Skenbart ha de kommit för att hjälpa till med intagningen av Tungchowfu, vilken stad hittills motstått alla anfall. I verkligheten ha de dragits till Tungchowfudistriktet för att fa mat, sedan de gjort slut på böndernas förråd i de trakter västerut, där de förut hallit till.

Lantborna här få nu vara nöjda med att mala säd och passa pa dessa soldater allt under det de se sina spannmålsbingar sina ut. Och ingen vet, huru länge denna invasion skall paga.

*

Tältpredikanterna kommo i gar hem och hålla idag pa att sälta upp det stora tältet på en stor loge utanför missionsstationen. Här blir nämligen i dagarna stor folksamling. Det är vår general (ef-

terträdaren till den av hans kolleger i maj mördade generalen), som rustar till begravningsstat. Hela vår tomma framgård har han lånat för att på den uppföra matsalar av mattor. Stallgården har omskapats till väldiga kök, varest de fyrtio svinen, som slaktats, jämte massor av annan mat tillagas. Gatan håller på att med stor konst förvandlas, så att när allt är färdigt skall man känna sig vara i det grannaste festslott, fullsatt längs sidorna med finaste sidenbroderier. Bord fullsatta med värdefulla kuriositeter skola också väcka åskådarnas beundran.

*

Alla de politiska förvecklingarna synas icke föra fram mot någon lösning av landets och folkets många problem. Nog ville Herren, att nöden skulle böja hjärtana till att söka de eviga tingen. Vi hoppas, att några, som se det hopplösa i allt, också skola höra Herrens kallande röst. Genom Eder förbön och den Helige Andes hjälp skall vår predikan ej vara fåfäng.

Fröken Hanna Wang samt min maka och vår dotter Margaret, som nu är hemma hos oss, förena sig med mig i hjärtlig hälsning.

Eder i Mästarens tjänst.
L. H. Linder.

*

Sedan ovanstående skrevs, ha vi här genomgått stormiga dagar. *En* förmiddag fick jag i tältet i lugn frambära evangelium för icke få uppmärksamma åhörare.

Men så bröt stormen lös.

Var stad hade dagarna förut sett skapandet av »den republikanska» föreningen eller »folkföreningen». Samtidigt hade tvenne föreningar bildats av studerande med kristendomsfientligt program. Det visade sig snart, att det var ett intimt samband mellan de tre. Ja, det var de bolsjevistiska studerandenas regler och metoder, sådana dessa fastslagits på större möten, som här ganska noggrant följdes.

En vecka före och en vecka efter juldagen samt vår evangelisationsvecka voro utsedda för angrepp mot missionen och den kristna församlingen. Första dagen vi hade möte i tältet kommo de på e. m. Vid min ankomst dit lågo bänkar, bord, svarta tavlan m. m. överända. Evangelisterna sutto där anfådda och rådlösa, överfallna som de blivit vid första försöket att bemöta motståndarna. Jag ställde i lugn sakerna till rätta och bad folket, som ville höra predikan, sätta sig.

Ynglingarna började då storma in, hojtande at folket att gå ut. Vi stämde upp en sång och läto icke överrösta oss trots deras hojtande och handklappande och stampande uppe på bänkarna. Våra små skolgossar stodo mig troget bi. Ehuru de fingo slag på munnen höllo de på att sjunga, och vi kunde behålla fältet.

När jag därutanför sedan sökte tala till omkringstående, sökte ynglingarna ställa till trängsel omkring mig i syfte att genom knuffningar få mig omkull. Ett par tre dagar pagingo uppploppen mot vår tältpredikoverksamhet och mot den kristna församlingen.

Evangelisterna begärde att studenterna skulle utse en deputation, som vore villig att lyssna och att tala resonligt. Men nej. De vara trängdes att genast diskutera för att så snart de öppnade munnen bli överröstade med otidligheter och hätsk oresonlighet. Med lögnhistorier av alla slag sökte man vinna massans sympatier för våldsåtgärder.

På grund av tältets närhet till den omkring festpaviljongen böljande folkmassan, som vi inte ville ha in i tältet under dessa förhållanden, försökte vi stänga tältet. Ungdomen trängde dock in och fortsatte sina anfall. Vill Ni inte predika? Vad sitta Ni då här för? Ni har ju alls ingen livskraft i Er! Hur långt kommer man med sådan beskedlighet, som Ni visa, om man vill gagna sitt land och sitt folk? Gud! Jesus! Låt oss få se honom och vad han duger till! Bibeln! En sådan utländsk smörja! Nej, Ni äro utlänningarnas politiska redskap. De vilja taga vårt land ifrån oss!

Till en början brukade man hån och hat. Då våra evangelister snart nog visade sig vara i stånd att bemöta deras argu-

ment, övergick man till lockelser och lovade anställning åt alla våra arbetare, som ville lämna församlingen.

På juldagen bådo evangelisterna mig att inte gå till kapellet där jag åtagit mig hålla förmiddagspredikan. Ynglingarna skulle nu komma med makt och göra slut på församlingen, hade man hört, och bröderna sade sig ha svårt att se mig förolämpad och kanske anfallen. Jag satt då i ett främre rum i vår bostadsgård och höll mig underrättad om mötets gång, beredd att gå in, i händelse man med hot skulle söka tvinga de svaga till förnekelse av Herren. Men allt avlopp lugnt. Nästa dag kommo de till tältplanen med en mängd fina flaggor och fanor. Vi märkte dock till vår förvåning en mycket fogligare ton i föredragen, som pågingo i flera timmar. Förklaringen fingo vi, då det berättades, att proklamation utkommit, som förbjöd anfall mot vår verksamhet.

Vår julro var emellertid förstörd. Julfesten för vår ungdom måste avlysas och kunde endast hållas en vecka senare i hemlighet. Kvinnorna och flickskolornas elever kunde ej heller vara med på några offentliga möten. Tillsammans med andra besvärligheter av olika slag, som mött oss, har detta utgjort det anfall, som Satan gjort mot våra försök att efter vår återkomst upphöja korsets banér. Hårdare och nerverna mera påfrestande strid har jag ej varit med om i Kina.

Våra bönerop ha emellertid ej förklingat ohörda. Mitt under allt larmet gav Herren oss från flera håll försäkringar om att han var med oss. Studenterna grävde f. ö. en grop åt sig själva, då de grepo in vid affärsföreningens årsmöte och där försökte tillintetgöra handelskammarens val av ordförande. De vilja nämligen inte ha styresmän i någon form, allt skall skötas av kommitté (kommissarier) t. o. m. borgmästarne skola indragas. Från handelskammarens årsmöte blevo de emellertid bortjagade med stenkastning, och affärsmännen, liksom den också anfallna reformerande buddistföreningen, hålla på att bereda sig till ytterligare strid. De säga sig beundra missionens »tålmodighet», men kunna inte vara så fromma, säga de. Vi få nu stå stilla och se, huru Herren strider för oss. Framtiden är oviss. Men Herren lever! Lovad vare vår klippa!

L. H. Linder.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.** Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

På smärtans stig. — Bönens makt. — Bön. — Den okände kristne. — Tacksägels- och Böneämnen. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.

N:r 7. ÅRG. 32. 5 APRIL 1927. PREN.-PRIS 2: 25.

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

DU SKALL KOMMA IHÅG.*

5 Mos. 8: 2—5.

Jag läste dessa ord icke med tanke på att dessa 40 år varit en vandring i öknen för vår mission, utan emedan det är 40 år, och på grund av att det är 40 år utav under. Jag ber att få säga det om igen. Det är 40 år utav underverk.

Trettondedagen hade jag förmånen att få vara nere i Norrköping. Då talade pastor Ramsten om för mig, att han någon dag förut träffat en affärsman, som sade till honom: »Det är ett under, som rent av har förbluffat mig, att missionen kan existera och fortgå på helt och hållet frivillig väg.» Det är ett under, och det är verkligen ett stort under.

Guds folks historia, antingen det är individers, eller om det är sammanslutningars, liknar i många avseenden Israels barns historia. Guds ledning med sitt gamla folk och Guds ledning med oss i det nya förbundet har bra många paralleller. Det är mycket, som stämmer överens, och icke minst detta, att Gud gjorde under med Israel dag efter dag. Det var en hel rad av under. Och låt oss tänka på det vänner, att så har det varit med våra enskilda liv, och det är och förblir så. Våra liv såsom födda på nytt i Kristus är ett underverk, och vår vandring blir bara underverk, därför att det är han, som måste göra det alltsammans på ett övernaturligt sätt.

Nu önskar jag, att jag kunde säga, att jag varit med alla dessa 40 år i vår mission, men det har jag inte. Det är bara halva tiden, som jag varit med, eller rättare sagt, som jag varit med såsom medlem av missionen. Ty med var jag nog långt före jag blev missionär. Men det är många här i afton, som varit med ifrån första dagen,

* Föredrag av missionär Rich. Anderson d. 14 mars på Stadsmissionen i Stockholm.

och vi som kommit med senare — jag känner det så för min personliga del — känna det, som om vi hade varit med ifrån första dagen. Vi ha så sammanlänkats med detta arbete, som Gud själv har lagt på våra hjärtan, att vi känna, som om vi ha varit med ifrån första dagen. När vi då se tillbaka eller framåt mot vad Gud vill ha oss att göra, så står det här: »Du skall komma ihåg allt vad som har skett på den väg Herren, din Gud, nu i fyrtio år har låtit dig vandra.»

Det är kanske inte så lätt att för minnet framkalla allt som hänt, ty mycket har hänt, men när vi tänka på vad Gud har gjort, så ha vi i sanning all orsak att prisa och lova hans namn. Det framkallar tack i våra hjärtan för vad han har gjort. Du skall komma ihåg allt vad han har gjort. Också det hur han lett dig och tuktat dig.

Jag tänker på Israels barn, huru Gud måste leda dem på krokiga vägar för att få dem till målet, och så har han kanske måst göra med oss såsom mission och individer. Han har nödgats leda oss på krokiga vägar ibland för att finna ut vad som finnes i våra hjärtan. Det är omständigheterna, som bringa fram ur hjärtana, vad som finns därinne. Det var verkligen så med Israels vandring genom Röda havet. Gud måste visa dem, vad som fanns i deras hjärtan, ty det visste de inte själva. Det var vid Röda Havet, där det ingen väg fanns, som det först blev uppenbart. Vad fanns det då i Israels barns hjärtan? Bara otro och tvivel. Vad fanns det i Moses hjärta? En mycket svag tro. Men den var stark nog att framkalla rop till Herren. Och så öppnade Gud väg, där ingen väg fanns. Och resultatet blev, att en gnista av tro tändes i deras hjärtan, ty psalmisten säger om detta prov och dess resultat: »Då trodde de hans ord och sjöngo hans lov.»

Ha vi icke stått många gånger i vår missions historia, där ingen väg har synts till, men Gud har öppnat väg. Vad som först drog mig till Svenska Missionen i Kina, det var den lilla boken »Sändebud till Sinims Land». Och vad som särskilt grep mitt hjärta var att se, hur Gud hade öppnat väg, då ingen väg fanns. Då tänkte jag: Är Gud en sådan Gud och gör han sådana under för denna lilla skara av män och kvinnor, som ställt sig till hans förfogande, då borde jag våga, om han kallar mig, att ställa mig i deras led. — Det berättas i den lilla boken, att mer än en gång, när missionärer skulle resa ut, det den ena dagen fattades mycket av de behövliga medlen för utresorna, men den dagen, som biljetterna skulle betalas, så fanns tillräckligt och mer därtill. Det är under, som Gud gör. Så har han ställt oss på prov många, många gånger.

Det var inte bara där ingen väg fanns, som Gud ledde sitt folk. Han ledde dem också till Mara, där det inte fanns annat än bittert vatten. Så även med oss. Tänk på år 1900! Huru många av oss tänkte ej då: »Nu är det slut med missionen och dess arbete i Kina.» Det var ett bittert Mara, som Gud ledde oss till. Men så lät han oss förstå, att han kunde förvandla det bittra vattnet till sött. —

»Jag lät eder hungra.» Och varför? Jo på det att ni skulle förstå, att Herren, eder Gud, har ett annat sätt att ge bröd än det vanliga sättet. Han ledde dem dit och lät dem hungra. Icke så länge, men bara för att få fram, vad som var i hjärtat och för att visa dem, att han kunde giva dem bröd, då de saknade både säd och mjöl.

Ha vi icke gjort den erfarenheten också, att Gud har gett oss bröd, andligt bröd, och att han gett oss lekamligt bröd? Jag tänker på åren under världskriget, när penningarna smälte ihop. Det skickades ut stora summor från Sverige, men när vi fingo ut dem till Kina, smälte dessa summor på grund av de svåra valutaförhållandena som vårens drivor, och jag minns, att vi ibland frågade: »Skola vi nu komma igenom?» Han lät oss hungra, icke bokstavligen, men han lät oss se hungern på mycket nära håll för att vi skulle förstå, att han skulle ge oss bröd på ett sätt, som ingen av oss förstod. Så gör han med oss. Men det är bara för att han skall få ge oss manna från höjden, ett bröd, som vi aldrig ätit och ett bröd, som icke är vanligt.

Det är nu så, att vi så lätt lita på organisationer och på det ena och det andra, men när Gud ser, att vi luta för mycket åt det hållet, ställer han oss på en plats och i omständigheter, där han får föra oss tillbaka till sig själv. Jag tror, att vi ibland kallas för trosmission. Ja, nog ha vi åtminstone det intrycket, att vi ha litet tro på Gud. Men hur var det den och den gången? Gud hjälpte igenom! Ja, men jag får säga, att det var oändligt litet tro i våra hjärtan, ja, kanske mer tvivel än tro.

Den käre gudsmannen Emil Gustafsson sade en gång: »Du säger, om du hade Abrahams tro, men du har Abrahams Gud, och det är bra mycket bättre.» Låt oss i afton prisa Gud, att det icke har hängt på vår tro, utan i stället berott på hans trofasthet.

Vi hörde i sången, som vår broder nyss sjöng, att alla omständigheter behärskas av vår Fader. Omständigheterna kunna växla, och vår tro kan så sina, att det ser ut, som om vi ingen tro hade alls. Men Gud, som var Moses' Gud och som hade mött honom vid den brinnande busken, som brann utan att förtäras, handlar så för att få visa oss, att han har vägar, medel, att han har sätt, som vi aldrig ha kunnat tänka ut och aldrig finna ut själva, för att vi »måtte förstå i våra hjärtan, att Herren fostrar oss såsom han fostrar sin son», att han bär oss, att det är han som gör allt.

Jag har aldrig förr känt det så tydligt, som jag känner det nu, att det måste vara av Gud alltsammans, både vår personliga frälsning och hans verk på jorden. När vi komma till denna visshet, så tror jag, att vi ha det allra bäst. Då känna vi, att vi ingenting kunna göra själva, utan han måste göra allt. Så ledde han Israels barn hela vägen, och så gav han dem allt vad de behövde i trots av olydnad.

Vi få kanske som en mission också många gånger bekänna, att vi inte alltid ha vandrat så lydigt på Guds

vägar. Det behövs bekännelse. Men hur oändligt stort, att samme Gud, som ledde Abraham ut ifrån Ur i Kaldéen och som ledde sitt gamla folk Israel, han ledde ock vår käre broder, som var den förste av oss missionärer och som i Guds hand var ett redskap att grundlägga den svenska Kinamissionen. Jag säger än en gång: Han ledde, ty det är alldeles visst, att ingen går ut, utan att det är Gud själv, som får taga riktigt starka tag i var och en personligen, och han leder steg för steg.

Ha vi inte sett det också i Kina, hur han leder sina barn? Ibland tycks det, som om det vore omöjligt att få våra kristna att fatta den djupaste, innersta innebörden av tron på Gud, och att det är av honom, men så ibland kommer han och visar, att de ha hunnit längre än vi.

Jag tänker på en man, som jag första gången såg strax före vår hemresa 1914. Hans namn var Li. Det låg något så reellt och öppet över honom. Vid vår återkomst till Kina, fick jag höra, att denne man hade gått igenom mycket svåra prov. Gud hade prövat honom, som han prövat Job. Han hade tagit ifrån honom undan för undan hans boskap och hans svin m. m.... Men hans tro blev i dessa prov luttrad och befästad.

Denne vår vän Li har varit en själavinnare. Det dröjde ej länge, förrän omkring 30 à 40 personer kommit till tro i hans by. En dag fick han ett bud ifrån en kvinna, som låg lam i en grotta, och hon bad honom komma dit. Hon sade till honom: »Jag har hört förunderliga ting berättas om Eder, som tro på en främmande Gud.» Men Li svarade: »Det är ingen främmande Gud. Det är våra fäders Gud. Vi borde ha dyrkat honom långt före detta. Han är vår Gud och icke bara utlänningarnas.»

Så satte Li sig ned och läste några verser ur bibeln och särskilt om hur Jesus botade sjuka, och även om mannen vid Betesda damm, som varit lam i 38 år. Då sade kvinnan: »Du sade, att eder Gud är samme Gud, att din Jesus är samme Jesus som då.» »Ja, det är sant», sade Li. »Men om han kunde göra underverk då, kan han väl göra under nu också», genmälde kvinnan. Då började Li att bli litet ängslig och tänkte, nu har jag gått för långt, och nu sätter hon mig i ett hörn och han började att stamma på målet. Men så kom han att tänka på att Jesus lade ofta händerna på de sjuka och bad. Och han lade sina händer på huvudet på den sjuka, där hon låg, men hon blev ej synbart bättre. Li gick hem med en förfärligt svag tro i sitt hjärta. Han kände det, som om han hade dragit skam över både Guds namn och sig själv. Två dagar senare kom bud, som sade, att hon inte var bra ännu. Och så gick han dit och bad än en gång med henne. Fjorton dagar efter detta, när han en söndagsmorgon stod och läste i kapellet, kom gumman in genom dörren. Då förstod Li, att hade det berott på hans bön och tro, så hade hon inte kommit, och så förstod han, att Herren Jesus själv hade gripit in och gjort vad inte Li trott kunde ske och vad Li icke kunde göra. Två år senare gick samma kvinna tre svenska mil till Honanfu och

blev döpt och hon gick tillbaka igen. Nu är hon inne i härligheten. »Du skall komma ihåg allt vad Herren, din Gud har gjort.»

Men det är omöjligt att berätta om allt. Dock, han har gjort stora ting i Kina, i det att han tagit ut en stor skara ur hedendomens natt, som i dag vandrar i frälsningens ljus och lovsjunger Gud och Lammet. Det är visst, att f. n. undra vi, hur skall det gå hädanefter? Men Gud vare lov! Han är samme Gud, som han varit i 40 år, och han är samme Gud, som var Abrahams Gud och Moses Gud. Vi få tro på honom, som är allsmäktig. Må vi ej falla i samma snara som Israels barn, då de sade: »Se visst slog han klippan, så att vatten flödade och bäckar strömmade fram, men kan han ock giva bröd, eller skaffa köttåt sitt folk?» Ps. 78: 20.

Guds församling i Kina får kanhända gå igenom ett nytt eldsprov, och det kanhända, att det är så, att Gud behöver sålla ut agnarna ifrån vetet. Men hur det än blir, så skall han föra sitt verk till seger, även om varenda en av missionärerna skulle nödgas lämna Kina för en tid. Den Gud, som har lett oss så underbart i 40 år, han skall fortsätta att göra det för sitt namns skull och för sin äras skull. Amen!

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Telegram

från Kina, avsänt i Yuncheng den 31 mars, meddelar: »Förhållandena häruppe i allmänhet äro fortfarande tillfredsställande. Kommunikationerna med Hoyang återställda. Det finns ingen anledning til oro.» Detta är ett stort tacksägelseämne.

Svenska Skolan i Kina

har på grund av oroligheterna lämnat Kikungshan. Efter att någon liten tid varit i Shanghai, ha de senare rest över till Japan, enligt ingånget telegram. Vi få komma ihåg dem också i förbön.

Böne- och offerdagen.

Med stor tacksamhet till Gud ha vi tagit emot meddelanden om 14 mars-möten på olika platser i landet. Det är så gripande att få höra om vännernas stora kärlek, som tar sig uttryck i förbön och offer. Gud vare tack för var och en, som inför hans ansikte gått in i helig böne- och offertjänst. »Ty Gud är icke orättvis, så att han förgäter vad I haven verkat, och vilken kärlek I bevisaden mot hans namn, då I tjänaden de heliga, såsom I ännu gören.» Ebr. 6: 10.

*

Med tanke på de 40 år, S. M. K. arbetat i Kina, har en kär vän skrivit och insänt följande:

Vad åren ändå hastar.
Ja, tiden vingar fått.
Tillbaks vi tanken kastar
På 40 år, som gått.

Sen' Folke första gången
Landsteg på Kinas jord
Att såsom Herrens vittne
Förkunna livets ord.

Mång't ångestrop har skallat
Om flera skördemän.
Och Herren mången kallat,
Men ropet höres än.

Och mången uti Kina
Sitt liv fått lägga ner.
Vi minnas nittonhundra.
Sen' skaran ökts med fler.

Vi många kämpar sakna,
Som förr i härens fanns.
De hava utbytt svärden
Mot livets segerkrans.

O, Gud! Välsigna Kina
Och stora skaror vinn,
Som härligt segerbyte
För kamp och smärta Din!

C. A.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Tungkwan den 7 jan. 1927.

Kära vänner!

Den 22 dec. kunde vi återvända hit från Puchowfu, där vi varit i tre veckor, medan det var krig och oroligt här. Vi fingo ordna litet till julhögtiden och hade glädjen att i frid fira den tillsammans med de kära kristna här. Pa juldagskvällen hade vi barnfest. Över 200 barn voro med. En obeskrivlig samling och grufvligt trångt, särskilt på kvinnosidan, som ju inte har så stort utrymme. Av dessa barn ga ett 60-tal i söndagsskolan här. Barnen i Tungkwan äro ovanligt vilda, men de flesta av dem vistas på gatorna hela dagarna och lära inte något gott. Må Herren välsigna söndagsskolan här, så att flera av dessa barn må bli vunna för Herren! Bedjen därom!

Både mandarinen och högste militärchefen här äro döpta och skola vara kristna, men märkvärdigt nog komma aldrig några av soldaterna på våra möten. De själva ha inte heller hälsat på här, churu min man varit uppe hos dem ett par gånger. De bruka ju alltid göra återvisit för artighetens skull, om inte för annat, men utlänningar äro inte väl sedda av nationalarmén och dess anhängare. Systrarna Ackzell och Nicholson kommo hit den 30 dec. Vi vänta, att Tungchow, som ännu är belägrat, snart skall öppna sina portar, så att systrarna kunna flytta dit. Vi ha nu en bibelkurs för kvinnor här, och 17—18 kvinnor ha samlats. Vår bibelkvinna har hela hösten varit bunden vid sitt hem till följd av sin svägerskas sjukdom, så vi ha ingen bibelkvinna här. Hon har sitt hem strax utanför staden, och nu kommer hon in hit varje morgon och går hem varje kväll, för att vara den sjuka till hjälp under natten. Det är ansträngande för henne, men hon vill så gärna vara med på kursen.

Kära hälsningar.

Olga Svensson.

Ett avskedsmöte.

Tungkwan den 145 febr. 1927.

I dessa tider med all främlingsfientlighet och agitation mot kristendomen, ha vi här haft ett möte, som gav oss stor anledning att tacka Gud. Det var avskedsmötet för våra vänner Olga och Nils Svenson, som just voro färdiga att lämna arbetet för att resa hem, efter att ej ha besökt Sverige på över 20 år.

Det var som om kineserna visste, att deras älskade pastor med fru ej ville ha några vackra tal, och det blev ej mycket prisande av människor. Men sa mycket mera fick Gud äran för vad vara syskon gjort. Flera av de kristna, både bröder och systrar, talade och det var glädje för oss alla, att höra deras vittnesbörd om vara syskons arbete, och vad Herren gjort genom dem. Mycken sång omväxlade med talen, och det var sanger till lovprisande av Herren. Det var en sadan gripande stämning över det hela, liksom ville de alla säga (fastän det ej sades med ord), att kärleken, som binder Guds folk samman, den räcker till även för de svåra prov på vilka den nu sättes i detta land.

En avskedsgåva skulle givas, men den skulle lämnas senare, för att därigenom visa deras kärlek. Och så tackade förstås våra syskon med några korta, hjärtliga ord.

I söndags talade äldste Iangs son, som är lärare i vår skola i Tungchow, på vår stora gudstjänst här. Det var en kraftig predikan, som med ledning av de första fyra verserna i Luk. cv. framhöll hur säkert och visst det är, som vi tro på. I dessa tider, med all den agitation, som råder mot kristendomen, så är ett sådant vittnesbörd mera än någonsin glädjande och trosstärkande för oss missionärer. Far och son lika varma, lika ödmjuka och lika fasta i sin tro vilket hopp ger det ej för församlingen, om vi missionärer snart måste lämna Kina. Men Herren har sina redskap bland detta folk, tack vare den mission, som redan bedrivits i många år. Men förbön, och åter förbön, det är vad vi bedja om för deras räkning. De ha oerhörda svårigheter just nu.

Ingeborg Ackzell.

Från Ishih.

Kapellet. Höstens stora händelse är kapellköpet, som avslutades enligt av sakkunnig gjord värdering. Det var ett mycket gammalt men väl bibehållet hus, ovanligt stort, så att det kan uppbyggas som det stod och ändå rymma omkring 300 personer. Men rivningen och hemforslingen tog en stor summa, så där virket nu ligger på vår bakgård, kostar det något över 1,000 kr.

Men så ha vi då också något att visa de många intresserade kristna, som komma och fråga: »Ska ni nu bygga kapell? — Ni har ju köpt virke, får jag se det!» I vår lilla »Mor Höftlams syförening» (se »Brukspatron Adamsson» 2 kap.) är intresset vid kokpunkten. Deras nit eggar även andra gummor ute i bygden, som ännu icke äro så lyckliga att de ha en syförening, så att de komma med sina bidrag; den ene ett stycke tyg, den andre en tapp bomull, en tredje ett par skor eller några hundra kasch, under det en annan kvinna, nyligen gift, glöder av iver att ge, men lyder rådet att först fråga sin man, om han är med därpå.

Smittan sprider sig nog vidare, även männen gripas säkert av lusten att vara med och bygga Herrens tempel — tänk om de unga männen härifrån, som i provinshuvudstaden förtjäna stora pengar, iländes av nit om Guds sak och gåve några hundra dollar var! Men man bör ej spänna förväntningarna över hövan. En av dem gav oss dock 30 dollar för en tid sedan.

Församlingen. Herren håller på att bygga sitt tempel, församlingen, oberoende även av yttre byggnad och anstalter. Men allt, som hjälper den yttre sammanhållningen, bidrager även till att förmedla den inre uppbyggelsen. I Peichuang, där de yttre anordningarna äro de bästa i vårt distrikt, har det visserligen varit sorgligt i flera avseenden, men de troende ha dock haft sitt kapell och sin gudstjänst samt varit trogna att besöka denna.

Vid det besök vi gjorde där för en tid sedan, gladdes vi ock över det inre uppbyggelsearbetet, som synbarligen är i gång. Det var bl. a. glädjande att se de köttsliga bröder, som förut levat i dödlig inbördes fiendskap, nu samlas med varandra till gudstjänst och sitta ned med varandra vid Herrens bord. För icke länge sedan såg detta omöjligt ut att få till stånd. Nu har Guds nåd gjort det. Den »Diotrefes» (3 Joh. 9), varom jag rent förtvivlat, har också varit föremål för nådens operation, så att han blivit liten och mjuk till den grad, att hans trosbröder, som förut fruktat hans skolmästaresätt, nu med glädje betjäna sig av den insikt, han har i Guds ord, och hans lätthet att tala och undervisa. Som vanligt kändes det varmt bland dessa syskon. Med alla sina skröpligheter äro de dock av familjen och deras väl utvecklade andliga förstånd gör dem till synnerligt goda lyssnare vid ordets förkunnande.

I Linchin se vi även tydliga tecken till nådens arbete. Ledaren i den kretsen, den nyvalde diakonen Chen, är församlingen till stor hjälp. Men den troende skaran där är liten och dess medlemmar spridda. Ingen bor i staden, där kapellet är, varför man trots egen lokal ändå saknar något. De troende där be oss också ofta att sända dit en evangelist att stanna hos dem en tid, och i höst gick det äntligen för unge

Hai att göra ett besök där och stanna några veckor. Han fick säkert vara dem till stort gagn.

»För att på allt frälsa några.» Evangelisten Hai har för övrigt tydligen vaknat upp över sitt ansvar som Kristi vittne och gripits av kärlek till själarna. Han har på sin cykel farit omkring i byarna och lyckats fiska upp en här och en där, som fått kärlek till sanningen.

Han har isynnerhet sökt inleda bekantskap med skollärarna i byarna, och flera sådana ha villigt lyssnat till vittnesbördet och några ha köpt biblar. Han berättar särskilt om tre lärare, som flitigt läsa bibeln och äro ivriga att inträngа i dess underbara hemligheter.

Hai bläddrade en dag i den enes bibel och fann Rom. 5: 8 understruket med rött bläck, likaså ordet om Jesu uppståndelse i Mattei evangelium — den läran, som är så svår för *hedningen* att tro på. Vid ett besök hos en av dessa lärare maste han stanna *fem* timmar under onpphörligt samtal om bibelns sanningar. Dessa lärare synas ha helt vänt sitt sinne från världen till Jesus och vilja till våren bli upptagna i församlingen.

Under vårt samtal om hans olika erfarenheter i detta arbete, om den omottaglighet, som å andra sidan ofta gör sig gällande, påpekade jag Herrens löfte om att ordet dock icke skall återkomma fåfängt. Den första, andra och tredje gången ger kanske intet resultat, men slutligen skall dock frukten visa sig. »Ja, med fotografen här i staden har jag ju hållit på nu i tre år», svarade Hai. »Första gången jag uppmanade honom att tro på Jesus, snäste han till: »Vad skall det tjäna till, att tro på Jesus?» (Denne fotograf synes nu verkligt gripen av sanningen).

Forts.

Såsom i bojor.

Ej att vara fånge direkt, och dock utan frihet, är den erfarenhet, som vi, som bo å S. M. K:s fälts nordvästra del, fått göra gång efter annan, ja, med så korta mellanrum och så ofta, att då vi 5 missionärer på platsen häromdagen skulle försöka räkna ut antalet gånger, kommo vi ej till klarhet därom.

Vi hade dock några månaders fullständig frihet sistlidne sommar och en del av våren, så att vi obehindrat kunde resa omkring i hela vårt distrikt och hålla missionsmöten och kurser m. m., ett tillfälle, som vi ock togo sommaren till hjälp för att tillfullo utnyttja.

Föga anade jag dock, då jag mot slutet av augusti reste ned till Kikungskolan med Rudolf, att jag åter skulle köra rakt in i fångenskapen. Så blev emellertid fallet; ty jag hann inte mer än uppå berget med pillen, förrän all kommunikation med berget upphörde och något över en vecka senare stodo striderna om själva bergets toppar, varunder vi, särskilt den morgon, då berget föll i fiendernas händer, blevo i tillfälle att lyssna till »Karl XII:s musik».

Dock har jag förnummit, att på detta sätt vara såsom fange är ej bara tråkigt, utan kan bliva såväl gymsamt som hälsosamt. Jag, som under sommaren ej unnat mig någon vila, fick ofrivilligt hela 6 veckors vila och erfor nogsamt dess välgörande inflytande på såväl sinne som fysik. Därtill kom den andliga uppbyggelsen, som fortfor hela tiden, emedan missionärerna icke kunde lämna berget. Den verkade obeskrivligt välgörande och stimulerande på mig. Så fick jag tillfälle att skriva många brev, som annars förblivit oskrivna, och även bidrag till S. L. m. m. och till allt stifta nya värdefulla bekantskaper och träffa kära gamla vänner, som ock — för fångenskapens skull — sälja för 700 kr. mattor för vår Industriskola, m. m. m. m.

När vi så omsider kunde vända åter hem — på en lång omväg — och nådde Hoyangs distrikt, stannade fröken Berg och jag över på en utstation sista söndagen av resan och ledde gudstjänsterna där. Det verkade så upplivande att se vännernas glädje över att ha fått oss tillbaka. Söndagen därpå tillbringade vi i Hoyang. Även då hörde vi många tackoffer frambäras till Gud för att han fört oss helbrägda tillbaka ut ur fångenskapen.

*

Redan söndagen därpå, hade vi lovat oss bort på missionsmöte till en större köping (Peh-liang) på vägen till Hancheng. Redan då hade jag fått höra mindre tillfredsställande rykten, ehuru jag icke ansåg det värt att sprida dem ens till våra egna på stationen. När Peh-liang mötet var över, lät jag därför fröknarna Berg och Sjöström under lämplig eskort fortsätta resan fram till Hancheng, där jag för dem hade på över 30 av våra utstationer annonserat en bibelkurs för kvinnor. Mig kallade dock plikten direkt tillbaka till Hoyang. Påföljande söndag var vårt månadsmöte i Hancheng. Jag begav mig dit och kom fram, även om det ej blev förrän vid frukosttiden på söndagen, enär jag nödgats stanna på en utstation utmed vägen för att tillsammans med de troende där rådgöra om sammanslagning av tvänne kretsar m. m. och utreda en giftermålssvårighet.

*

På vägen till Hancheng voro redan stora truppstyrkor i röreise. I Peh-liang såg jag 3 kompanier spisa middag, och i en backe fick jag vika åt sidan, medan omkring 700 man passerade mig. Ingen antastade mig emellertid, och när en överste och en general kommo i en fin droskgigg och tätt omslutna av en större, fint uniformerad och väl beväpnad livvakt, hälsade de mycket artigt på mig, ehuru vi ej voro personligen bekanta.

*

I Hancheng hade vi mycket folk. Alla hälsade de oss så glada över att se oss åter, särskilt fröken Sjöström, som varit borta så länge. De hade befarat, att vår fångenskap på Kikung hade varit värre, än fallet var. — På församlingsmötet hade vi flera allvarliga frågor till behandling, men alla löstes, som det syntes, till stor och nästan utan undantag allmän belåtenhet.

När jag fullgjort min uppgift i Hancheng och vände åter hit, sade jag till systrarna, att om jag fann ställningen riskabel för dem att fara fram till Hoyang, då de om en vecka skulle komma efter dit, skulle Martin eller jag fara dem ett stycke till mötes. Men när jag lyckligen nått Hoyangs stadsport på e. m. kl. 5 samma dag, fann jag den, ja alla portar tästa och förseglade. Stora truppstyrkor sades ligga i byarna runt omkring staden, ehuru icke inpå muren. Och det tog mig 5 kvarts parlamenterande, innan militären öppnade en port för mig, så jag fick komma in till mitt folk och därmed var jag med de mina i fångenskap på nytt.

*

Denna fångenskap har nu varat i 35 dygn. — I 3 veckor fingo vi alltså efter hemkomsten från Kikung känna oss någorlunda fria — ehuru icke fria att resa runtom i vårt distrikt, varav stora delar voro uppfyllda av militärer och här och där, särskilt i Chenghsien, krigade de.

Jag skrev utan dröjsmål till systrarna i Hancheng om, huru krigsoperationerna i vårt distrikt utvecklat sig och rådde dem att själva taga ställning därtill, ty jag kände saken för allvarlig för att taga ansvaret även för dem på mig. Vore de rädda för att bli inneslutna i Hoyang på obestämd tid, då återstod intet annat för dem, efter bibelkursens slut, än att först resa norrut till utstationen Siyuen och därifrån över Gula floden vid Y-Men-keo till Hotsin missionsstation, om de funno det nödvändigt, dock borde de ej fara till Yuncheng, enär det just då planerades ett anfall på Shansi från Tungchow med Yunchengs »guldgruva» (Saltsjön) som första mål.

Postförbindelsen hade emellertid redan då blivit oregelbunden och brevcensur hade börjat arbeta, så de fingo aldrig detta brev, och min varning var förgäves. Sedan de sålunda slutat sin mycket uppmuntrande bibelkurs, vände de på utsatt dag om hit med mina mulor, som jag sänt dem till mötes. Några andra fanns under dessa förhållanden icke att anskaffa. För mig eller Martin att möta dem gick likväl icke, och med möda kunde jag förhindra den sista portens igenfyllande, tills de hunnit fram till staden. Det var en dag av stor spänning för såväl dem som oss. Och när vi vid ett-tiden sågo dem inne

på stationen helbrägda, jublade vi högt i trots av fångenskapen.

*

Alltsedan, såväl som veckan förut, har skjutning, om än mera lamt, pågått såväl natt som dag, kanske möjligen med en eller två dagars undantag. Endast en gång har fienden försökt att storma staden, och detta utan resultat, men då var naturligtvis elden häftig och skräckinjagande.

Samma dag, som systrarna kommo hem, gav översten i staden ut order om att alla, som saknade större förråd av livsmedel, skulle lämna staden, ty sista porten skulle då tillslutas och belägringen bli långvarig. En stor skara folk tog tillfället i akt och lämnade staden för att försätta sig i säkerhet, om det nu lyckades dem.

*

Vi ha sedan dess firat årets förnämsta högtid och nyår, två härliga högtider i en belägrad stad.

Mycket och andaktsfullt folk ha vi haft vid mötena och mycken stillhet däremellan — Vi ha blivit så vana vid skjutning, att vi icke akta mycket därpå, fastän vi natt och dag kunna höra kulorna vina och emellanåt kanoner dåna. En människas anpassningskapacitet är underbar. Man kan t. o. m. finna sig i förhållanden som dessa, under vilka vi leva. - Det råder en viss högtidsstämning över det hela. Inga butiker hållas öppna, utom matstånd och restauranger. Inga åkdon rulla på gatorna. Inga väktare gå omkring och skrämma en med sina »gongonger» om nätterna. Intet buller eller skrän få förekomma i gator eller gränder. Endast soldaterna på muren få ropa högt. På så sätt hålla de varandra vakna under de långa och kalla vinternätterna, för övrigt höras endast stridslarmet, när fienden går till anfall.

Jag måste bekänna, att jag aldrig förut i Kina firat jul under så högtidlig stämning. Tänk att få sitta ned vid julbrasan på julafton när julgranen tändes, jul-evangeliet lästes, jul-psalmen sjöngs och julklapparna utdelades och öppnades, utan att gång på gång höra det ropas utanför dörren: »Muh szii, muh szii» och kallas ut i det ena ärendet efter det andra, så att man knappast hinner att komma i julstämning under hela julafton. Denna jul har det känts obeskrivligt skönt. Jag har fått vara med om familjens högtidsstunder, utan att ropas ut, och har fått hålla mina privata andaktsstunder morgon och afton och böja mina knän i bön, utan att någon knackat på mitt rums främre eller bakre dörr, och det har varit en sällsam och synnerligen skön erfarenhet. - - Att vidare *vid årsskiftet* få samla mina räkenskaper från ej mindre än 18 räkenskapsböcker och avsluta hundratals konton och därtill få skriva mina årsrapporter och ifylla statistiker *i tid* m. m. har känts över all beskrivning ljuvligt.

Men min årligen från 2:dra till 15:de januari återkommande konferens med församlingsråd, evangelister, lokalpredikanter och kretsledare, har i år ej kunnat hållas och detta har känts mycket tomt, ty våra bibelkurser, bibelsamtal och överläggningar pläga ofta bli ganska givande. Jag gläder mig därför i minnet av att mitt under sommaren ha haft dem samlade, om ej mer än en knapp vecka.

Vi äro, fastän i en belägrad stad i full verksamhet.

Bibelkurs med bibelkvinnorna pågår hela dagen. Som fröken Bergs skolflickor ej vid terminens slut kunde komma ut ur staden, har hon börjat skola med dem på nytt. Industriskolan fortgår som vanligt och jag tackar Herren, att om än inventering och bokslut visa, att förtjänsten varit mycket ringa, så har den dock icke gått med förlust. I opicasylen ha vi dock endast 4 patienter, men om vi göra oss samma möda med dem, som Herren med kvinnan vid Sykars brunn, torde även vi få se resultat.

Fick ett bibelspråk häromdagen i ett brev från Bibelsällskapets sekreterare i Hankow, som lyder: »Gud är vår tillflykt och starkhet, en hjälp i nödens tider, väl beprövad» och »Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg. Sela.» - - det gjorde oss så gott.

Rob. Bergling.

Redogörelse för Svenska Missionsrådets verksamhet under år 1926.

Det sammanträde, som Internationella Missionsrådets Kommitté den 17—25 juli förlidet år höll i Rättvik, utgör utan tvivel den mest betydelsefulla tilldragelsen inom det svenska missionslivet under det gångna året. Sasom hela detta möte från början till slut var genomandat av bön, så behöver man icke tvivla på, att dess resultat skall bliva till välsignelse för den evangeliska missionen i hela världen. Såväl mr J. H. Oldham som flera av de övriga deltagarna voro ock av den meningen, att konferensen i Rättvik var det mest givande sammanträde, som hållits inom Internationella Missionsrådet eller dess kommitté alltsedan Edinburghkonferensen 1910.

Det förnämsta resultatet av överläggningarna i Rättvik var det förslag, som sedermera utgått till de nationella missionsråden i olika länder, om anordnandet av ett internationellt missionsrådsmöte i Jerusalem den 24 mars—8 april 1928, varvid Missionsrådets ordinarie medlemsantal, som är 61, skulle utökas till ett antal ej överstigande 200. Denna ökning skulle ske på det sättet, att dels de länder, som hittills icke varit representerade i full proportion till sitt missionsarbetes omfattning, skulle få en utökning av tillsammans 24 ledamöter, dels missionsfälten i Asien, Afrika, Syd-Amerika och Stilla havets övärld skulle få en representation av 91 deltagare och dels slutligen skulle ett antal konsultativa medlemmar, ej överstigande 24, utses av Internationella Missionsrådets sekretariat. Enligt ifrågavarande förslag skulle Sverige i Jerusalem bliva representerat av tre ombud. — Då svar nu ingått till Internationella Missionsrådet från de olika länderna med förklaring, att respektive nationalråd godkänna förslaget, kan det anses för avgjort, att missionskonferensen i Jerusalem kommer till stånd. Svenska Missionsrådet har även tagit ställning till frågan. På samma gång det sasom sin mening uttalat — i likhet med Nordiska Missionsrådet vid sammanträdet i Oslo den 5 och 6 oktober — att Internationella Missionsrådets Kommitté vid planläggningen av Jerusalemskonferensen bort mera än som skett taga hänsyn till bevarandet av Internationalla Missionsrådets auktoritet antingen genom att för detta ändamål utlysa ett särskilt rådssammanträde före Jerusalemskonferensen eller vid Jerusalemskonferensen giva Missionsrådet en särställning i förhållande till de övriga deltagarna, så har Svenska Missionsrådet dock godkänt förslaget och kommer att låta sig representeras vid konferensen. Dr. John R. Mott har åtagit sig uppdraget att leda det förberedande arbetet.

Bland huvudfrågorna i Rättvik må även nämnas missionens skolverksamhet, de infödda kyrkornas ställning till missionen och de missionerande kyrkorna, vikten av att den uppväxande generationen inom de kristna kyrkorna vinnes för missionssaken, rasfrågan m. m. Ett mycket betydelsefulla ämne var även frågan om uppväckandet av ett rikare andligt liv inom de kristna kyrkorna. Med hänsyn till sistnämnda fråga beslöts vid Svenska Missionsrådets sammanträde den 20 oktober att till alla delar instämma i följande uttalande av Nordiska Missionsrådet vid dess sammanträde i Oslo den 5—6 oktober 1926:

> »I den övertygelse, att det kristna evangeliet endast kan segra genom andliga vapen, vilja vi med den store hednaapostelns ord vända oss till alla missionens vänner: 'Jag förmanar Eder, bröder, vid vår Herre Jesus Kristus och vid andens kärlek, att I striden tillsammans med mig i edra böner.' Andlig kraft till missionsarbetet ute och hemma kan icke tagas utan måste givas. Han, som gav sin kraft åt de första missionsarbetarna, är ännu densamma, rik i nåd för alla, som åkalla honom. Vi uppmana därför alla missionens vänner till bön om en andlig förnyelse av missionskärleken hos gamla och unga, och särskilt att den troende ungdomen må vakna upp till att

rätt förstå Guds vilja med hänsyn till evangelii förkunnelse bland de icke kristna folken.»

I likhet med vad som skett de senare åren har Svenska Missionsrådet under december månad förlidet år sänt ut ett upprop om bön för missionen Trettondagen 1927. Uppropet har varit publicerat såväl i de särskilda missionstidningarna som i ett flertal andra tidningar över hela landet.

Ett märkbart intresse inom så gott som alla missionskretsar har under de senaste åren gjort sig gällande för Afrika och den svarta rasen. Den stora missionskonferens, som den 14—21 september förlidet år hölls i Le Zoute i Belgien för behandling av Afrika-frågor, är en märklig yttring härav. Betydelsen av denna konferens kommer utan tvivel att visa sig vara mycket stor med hänsyn till såväl den kristna missionen i denna världsdel som till vederbörande kolonialmakters behandling av de infödda inom respektive områden. I Le Zoute var Sverige representerat av 8 ombud, vilka alla medförde de bästa intryck och lärdomar från konferensen. Till förberedelserna för konferensen hade även Sverige bidragit med åtskilliga utredningar.

Den byrå för afrikanska språk och afrikansk kultur, som under de senaste åren varit under förberedelse, har nu blivit grundad i London. Meningen är att genom denna byrå, i vilken missionssällskap i Amerika, Europa och Syd-Afrika skola samarbeta jämte en del vetenskapliga sällskap, som intressera sig för afrikansk kultur, söka lösa de många invecklade språkfrågor, som nu åstadkomma så många svårigheter för missionsarbetet och för de afrikanska folkens framåtskridande. Byrån står under ledning av den kände tyske språkforskaren, f. d. missionären numera Professor G. Vestermann. Såsom representant i institutionens styrelse för de kontinentala och nordiska länderna har insatts den svenske missionären Dr. K. E. Lamau. Byrån är för sin existens beroende av det understöd, som från olika håll lämnas densamma. Svenska Missionsrådet har för sin del beslutit lämna ett årligt bidrag av 16 pd.

Beslut har under året fattats om anordnandet av en fortbildningskurs för missionärer vid Holsbybrunn i Småland den 16—28 augusti 1927 enligt i huvudsak samma linjer som de båda föregående kurserna på denna plats. Den av missionsrådet tillsatta Programkommittén har redan haft två sammanträden och därvid gjort upp huvudpunkterna för programmet.

Missionsrådet har haft ordinarie sammanträden den 12 januari, 25 februari och 20 oktober och Verkställande Utskottet den 9 april. Ett missionsledaremöte var anordnat den 20 oktober, då sekreteraren lämnade redogörelsen för Internationella Missionsrådets kommittésammanträde i Rättvik samt för Afrikakonferensen i Le Zoute.

Svenska Missionsrådet består av följande ledamöter: Missionsförest. Erik Folke, ordf., repr. för Sv. Missionen i Kina; Missionsdirektor C. Brundin, v. ordf., repr. för Svenska Kyrkans Missionsstyrelse; Disponent Th. Ericsson, kassör, repr. för Helgelseförbundet; Missionsföreståndare J. Nyrén, repr. för Svenska Missionsförbundet; Missionsdirektor Nils Dahlberg, repr. för Ev. Fosterlandsstiftelsen; Professor Ad. Kolmodin, repr. för Svenska Jerusalemsföreningen; Stadsfogde K. A. Rundbäck, repr. för Svenska Alliansmissionen; Missionsföreståndare Hj. Stenberg, repr. för Fören. för Israelsmissionen; Redaktör J. Byström, repr. för Svenska Baptistmissionen; Doktor K. A. Jansson, repr. för Svenska Metodistmissionen; Fröken Anna Baeckman, repr. för Kvinnliga Missions-Arbetare; Fröken Agnes Jacobsson, repr. för Svenska Mongolmissionen; Redaktör Algoth Ahlbäck, repr. för Örebro Missionsförening; Sekreterare: Missionssekreterare J. E. Lundahl.

Från subkommittéerna ha följande redogörelse ingått:

1. *Kvinnokommittén.*

Under det gångna året har Kvinnokommittén sökt att i sin verksamhet följa samma linjer som under föregående år men har under det senare halvåret djupt känt saknaden av Ordförandens, Fröken Lotten Reuterskiöld, initiativrika och varmhjärtade ledning, då hon nu genom sjukdom varit hindrad att närvara vid kommitténs sammanträden. Sådana ha ägt rum fem gånger under året, tre på våren och två på hösten.

I början av året har det sedvanliga samkvämet hållits för missionärernas barn, vilken fest alltjämt omfattas med tacksamhet

och livligt intresse av de inbjudna. Aftonens program har också sökt göras så rikhaltigt och givande som möjligt, men det värdefullaste är dock, att de unga genom sällskaplig samvaro lära känna och förstå varandra och uppskatta arbetet, som utföres av de olika missionsorganisationerna.

Under Nordiska Missionskonferensen 1925 väcktes av deltagarinnor från våra grannländer förslag om hållandet av en Nordisk Kvinnokonferens för yttre missionen. Detta förslag togs upp av Kvinnokommittén, och ha under årets lopp förberedelser gjorts för ett sådant mötes hållande i Holsbybrunn den 11—15 augusti 1927.

Fröken Anna Baeckman har på grund av bristande tid avgått såsom Kommitténs sekreterare. I hennes ställe har därtill valts fru Maria Lundahl.

Stockholm i februari 1927.

Elisabet Lindberg,
v. ordf.

2. *Presskommittén.*

Det visar sig alltjämt svårt att få politiska tidningar i större antal att abonnera på Presskommitténs artiklar. I början av året utsändes till en mängd tidningar ett cirkulär angående Pres-kommitténs tidningsartiklar med anhållan om abonnemang. Cirkulären gjorde dock ej åsyftad verkan.

De abonnerande tidningarna ha varit: Göteborgs Veckotidning, Budskapet, Nerikes-Tidningen, Ulricehamns Tidning, Smålands-Tidningen, Östgöten, Jönköpings-Posten, Sydposten, Nya Växjöbladet, Familjevännen, Umebladet, Norrlandsbladet, Missionsförbundet och Jönköpings Läns Tidning.

De utsända artiklarna ha varit följande: Ett internationellt missionssammanträde i Rättvik av J. E. Lundahl, Kodyrkan i Indien och dess följder av E. Hedberg, Bolsjevismen och Kina av D. Landin, Intryck och äventyr från en resa i Abessinien av Nils Nilsson, Något om Kinas urinnevånare av K. W. Engdahl, Den svarta rasens framtid av J. E. Lundahl och När jag kom till Nineve av V. R. Rickland.

Förteckning över den utkomna viktigaste missionslitteraturen har sänts till The International Review of Missions.

Växjö i februari 1927.

Martin Westling.

3. *Missionsstudiekommittén.*

Ur kommittén har under året utgått lektor Adolf Ahlberg, varemot Svenska Missionsrådet på kommitténs förslag insatt två nya medlemmar, sekreteraren O. Terning samt läroverksadjunkten F. G. Blom.

De under ett par föregående år gjorda försöken att åstadkomma en läsebok med missionsinnehåll ha tyvärr ännu icke lett till resultat. Tanken har emellertid omfattats med ökat intresse, och hopp finnes om att i en snar framtid kunna förverkliga vissa förslag. Den av universitetskanslern på K. M:ts uppdrag fastställda studiplanen för missioskunskap i teol. lic.-examen har utgivits av trycket.

Under året har tre fortbildningskurser i missionskunskap för folkskolans lärare hållits, nämligen i Köping, Arboga och Landskrona. De ha omfattas med delvis stort intresse och ha finansierats medels avgifter av deltagarna och anslag: I Köping av föreläsningsföreningen, i Landskrona av skolstyrelser i staden och närmaste landsbygd.

För att utnytija det enastående tillfälle, da flera av världens främsta missionsledare besökte vårt land i och för Internationella Missionsrådets utskottssammanträde i Rättvik, anordnade kommittén en sommarkurs i missionskunskap i Strängnäs den 28—30 juli. Följande utländska talare medverkade: Mr Brockman (Kina), prof. Braga (Brasilien), Baron van Boetzelaer van Dubbeldam (Holland), Mr Turner (Förenta Staterna), D:r Fergan (Skottland), D:r Schlunk (Tyskland) och D:r Franklin (Förenta Staterna). D:r Eidem höll bibelstudium. Ett sjuttiotal deltagare från andra orter samt lika många från platsen närvaro.

Sekr. har haft tillfälle att hålla missionsföredrag i ett avsevärt antal skolor, folk- och småskolor, flickskolor samt läroverk och seminarier såväl i Stockholm som i landsorten, i de allra flesta fall på lektionstid.

På anmodan av Radiotjänst har sekr. tre gånger hallit missionsföredrag för barn i radio, likaså ett missionsföredrag i det allmänna programmet.

Ett förslag att bilda en internationell missionsstudiekommitté har dryftats, och kommittén har uttalat sin anslutning till det från England kommande förslaget. Man har dock därstädes icke fullföljt tanken.

Kommittén har haft tre sammanträden under året.

Paul Sandegren.

Följande revisionsberättelse för 1926 års räkenskaper har avgivits:

Aktiebolaget Revisionskammaren har enligt uppdrag reviderat Allmänna Svenska Missionskonferensens Arbetskommittés räkenskaper för år 1926 och funnit desamma riktigt förda samt vederbörligen verificerade.

Av räkenskaperna framgår att Arbetskommitténs inkomster under nämnda år uppgått

till	Kr. 8,888: 37	
härtill kommer kassasaldo från år 1925	» 742: 60	Kr. 9,630: 97

Utgifterna hava utgjort:

för Svenska Missionsrådet	Kr. 1,200: —	
» Missionsstudiekommittén ...	» 1,163: 43	
» Presskommittén	» 1,088: 30	
» Diverse omkostnader	» 127: 30	
Transport	3,579: 03	
» Missionsstatistiken	» 100: —	
» Nordiska Missionsrådet	» 100: —	
» Internationella Missionsrådet	» 5,379: 30	
» Kvinnokommittén	» 200: —	Kr. 9,358: 33
Det till år 1927 balanserade kassasaldot utgör		» 272: 64
		Kr. 9,630: 97

Å bankräkning hade arbetskommittén vid utgången av år 1926 innestående i kapital och upplupen ej uttagen ränta	Kr. 2,925: 98

Stockholm den 26 februari 1927.

Aktiebolaget
REVISIONSKAMMAREN
Th. Svensson.

Svenska Missionsrådet har anledning att med tacksamhet mot Gud se tillbaka på det gångna verksamhetsåret. Under bön om samma Guds välsignelse möta vi det nya året med hopp och förtröstan.

Stockholm i februari 1927.

Jakob E. Lundahl.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1927.

Allmänna missionsmedel.

385.	Offerkuvert fr. Fridhem, gm H. L., Älgarås	5: —
386.	M. L., Simrishamn	2: 75
390.	N. S., till E. Sjöströms underh., gm S. N., Skellefteå	20: —
391.	A. L., offerkuvert, till d:o, gm d:o	10: —
392.	H. N., Sörböle, för försålt arbete, gm d:o	10: —
393.	F. W., Oskarshamn, 22/2 1927	10: —
394.	»Dalecarlian»	25: —
395.	»Annie»	10: —
401.	D., Asarum	7: 75
402.	A. G—n, Norrköping	50: —
403.	F. G. D., Lundsbrunn, »ett löfte till Herren»	20: —
404.	C. N., Örebro, »ett ringa tackoffer för undfången nåd under flydda 80 år»	25: —
405.	L. L., Uppsala	50: —
406.	Eckerda mfg	50: —
407.	»Ur Guds rika förråd»	10: —
408.	»Tackoffer från 89-åriga tant A»	10: —
410.	R. J., Eslöv	10: —
412.	H. B., Enskede	50: —
413.	E. B., Sthlm	10: —
414.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll	100: —
417.	M. S., Örebro, bidrag jämte rab. å H. S. Ö.	18: 44
418.	S. J. »5 mars»	100: —
419.	F. H., Duvbo, tionde	12: —
420.	M. N., Sthlm	200: —
421.	A. L. och E. och M. L., »en blomma på Emma Anderssons grav»	11: 50
422.	Föreningen Missionsvännerna, gm L. H., Norrköping	100: —
423.	E. och E. L., Sthlm, »till minne av Mor och Far»	350: —
424.	»Ps. 34: 11»	500: —
425.	»1 Sam. 7: 12, tackoffer»	400: —
426.	»J. S., bidrag till hemresa för missionärer»	10: —
427.	Torsås kyrkl. missionssyförening	50: —
428.	Skolbarnens sparb.-medel, gm M. B., Hejde	76: —
429.	N. L., Falun	7: 75
430.	Ekenäs syförening	150: —
431.	Hassle Kristl. Ungd.-förening till fru Elsa Engbäcks underh.	75: —
432.	Källeryds Arbetsförening	50: —

433. Kinaföreningen Eksjö, d. 6/3 500: —
434. K. F. U. M:s södra distrikt, till Martin Berglings underh. 650: —
435. K. K., Hälsingborg 5: —
436. »Tackoffer vid minnet av d. 9 mars», gm A. B., Skellefteå 50: —
437. S. S. L. Ö., »till lilla Gretas minne», gm d:o 10: —
438. S. och L. Ö., tackoffer, gm d:o 6: —
439. »Herrens del» 600:
443. Ps. 46: 1, — Wenersborg, »ett litet bidrag till insaml. d. 14 mars» 50: —
444. F. P., Björklinge, »ett tackoffer på bön- och offerdagen den 14 mars 1927» 100: —
445. »Okänd» 200: —
448. E. L., Sundsvall, »Herrens del» 75: —
449. »Matt. 21: 3» 100: —
450. »H. E—n» 5: —
451. »Syskonringen på Fjället, d. 14 mars» 10: —
452. »Onämnd, offer d. 14 mars» 5: —
453. M. B., Umeå, »till den stora högtiden» 25: —
454. G. N., Malmö, »till offerdagen den 14/3» 25: —
455. Gåva fr. L., gm S. J., Eksjö 10: —
456. »Onämnd» 10: —
457. Allerums Kristl. Ungd.-fören. 25: —
458. »Offergåva 14/3» 40: —
459. S. U., Sthlm, »d. 14 mars» 50: —
460. K. B., Sthlm 4 30: —
461. Kyrkl. Ungdomskretsen, Vänersborg 20: —
462. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh. 120: —
463. »Onämnd» 10: —
464. Koll. i Mörteryd d. 5/3 27 15: —
465. Flickornas syförening, Boda 40: —
466. »Onämnd» 5: —
467. D. J., Stensjön 4: 55
468. E. S., Björköby 25: —
469. Koll. i Björköby d. 7/3 23: 39
470. Koll. och offergåvor i Naglarp 8/3 50: —
471. Koll. i Hjältaryd d. 9/3 7: 71
472. Ekenässjöns mfg 10: —
473. »Blommor på Edla Johanssons, Tjunnaryd, grav, av barn, släkt och vänner 110: —
474. Offergåvor på Stadsmissionen, Sthlm, vid möte den 14 mars 288: 05
476. K. F. U. M:s uppsvenska distrikt, till Morris Berglings underh. 900: —
477. F. och E. M., tillägg till offergåvan på Stadsmissionen 10:
478. Tillägg till offer-gåvan på Stadsmissionen 190: —
479. I. A., Norrköping 50: —
480. Koll. vid bönemöte 14/3 av vänner i Motala, gm Hj. F. 15: 77
481. Sparb.-m. av vänner i Motala, gm d:o 17: 77
483. »Han drog ut såsom segrare och för att segra». Upp. 6: 2 1,200: —
484. »Till S. M. K.» 50: —
485. Sparb.-medel fr. »En Kinavän» 10: —
486. H. J., Katrineholm 50: —
487. C. A., Hvetlanda 50: —
488. »Från ett litet Kina-möte i Köping d. 14/3», gm A. R. 15: —
489. En Kinavän i Köping, på offerdagen 14/3, gm d:o 5: —
491. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. 450: —
492. Koll. i Bränsta 8: —
493. D:o i Mossby 7: —
494. D:o i Delebäck 7: —
495. D:o i Gullspång 50: —
496. Tackoffer på 60-årsdagen 25: —
497. Koll. i S. Råda 7: —
498. A. L., Skagersvik 10: —
499. Koll. i Betel, Sunne 8: —
500. D:o i Slottsbron 4: —
501. D:o i Björnö 18: 50
502. D:o i Stömne 6: 50
503. D:o i Byn, Gillbergs 7: 50
504. D:o i Laxa 10: —
505. A. E., Laxå, d. 14/3 25: —
506. Koll. i Ingelsby 5: 50
507. E. K., Ingelsby 5: —
508. Koll. i Ämmeberg 10: —
509. D:o i Zinkgruvan 12: 50
510. D:o i Mariedam 7: —
511. Hvetlanda Flick- och Ungdomsförening, offer d. 14 mars 565: 15
512. Vid sparb.-tömning i Tenhults skola, gm J. H. 70: 50
514. Missionsm. insaml. vid Th. och S. Sandbergs föredrag i Öbrviken, gm H. O. 34: 30
515. »Ett ringa offer fr. E. E—n» 10: —
516. M. S—g, Björköby, »d. 14 mars» 25: —
517. K. E., G:a Uppsala 100: —
518. K. L., Stjärnhof 100: —
519. Systrarna O. och E. F., gm d:o 10: —
520. Offergåva fr. M. H., Nordlimsta, gm J. N., Kramfors 5: —
521. Insaml. vid Kinakretsens möte i Boden 14/3, gm E. J. 23: 50
522. Resebidrag fr. Hova, gm S. J. 20: —
523. A. S., Bäckaby 10: —
524. Syförening i Slättevalla 100: —
525. Skolsparbössan i Kronobäck, gm J. A. V. P. 1: 69
526. E. R—m, gm d:o 2: 50
530. Kollektmedel från missionsvänner i Ölmstad, gm O. L., Bröttjemark 15: —
531. J. L., Mölltorp, till O. Carléns underhåll 30: —
532. »Ps. 50: 23, på bön- och offerdagen den 14/3» 15: —
533. »S. M. K:s syförening i Malmö, i st. för blommor till J. E. Sundells bår», gm N. E. 40: —
535. »Tackoffer på S. M. K:s 40-årsdag», gm S. L., Ystad 100: —
536. »Från en Kinavän», gm d:o 10: —
539. Mörlunda biträdesförening 40: —
540. Några Kinavänner i Strängnäs», gm Th. S. 25: —
541. L. och A. W., Gbg, »på bröllopsdagen» 100: —
542. Koll. i Missionskyrkan, Uddevalla, d. 20/3 43: 50
543. Resebidrag fr. Uddevalla 20: —
544. Ynglingafören. »Libanon», Gbg 150: —
545. K. F. U. M:s uppländska distrikt till Morris Berglings underh. 600: —
546. Koll i Swedish Cong. Church, Brattleboro, V—t. U. S. A. 10: —
547. »Gunnar» 20: —
548. »14 mars, Ps. 89: 6» 100: —
549. »Mika 4: 1—4» 500: —
550. K. F. U. M., Norrköping, resebidrag till Rich. Anderson 25: —
552. Koll. i Missionskyrkan, Visby, gm A. N. 35: —
553. D:o i Klinte den 13 mars 18: 43
554. C. och A. M., Visby 7: 83
555. Björnö Kristl. Ungd.-fören. 25: —
556. »Blommor på Edla Johanssons grav», gm D. K., Tjunnaryd 5: —
557. G. K., Björköby 15: —
558. Koll. i Innervik 5/3, gm S. N. Skellefteå 24: —
559. D:o i Skellefteå stadskyrka 6/3, gm d:o 190: —
560. D:o i Bergsbyn, 11/3, gm d:o 18: 02
561. D:o i Yttervik 8/3 gm dito 43: 68
562. D:o i Vesviken 13/3, gm d:o 80: 16
563. D:o i Med'e 12/3, gm d:o 22: 80
564. D:o i Burea, 16/3, gm d:o 38: 63
565. D:o i Kåge 19/3, gm d:o 25: 75
566. D:o i Kusmark 20/3, gm d:o 40: 35
567. Sparb.-tömning & offer i Skellefteå 14/3, till Ester Sjöströms underh., gm d:o 1.000: —
568. A. B., veckoslantar, till d:o gm d:o 5: —
569. N. S., till d:o gm d:o 10: —
570. F. L., Bergsbyn, gm d:o 2: 55
573. R. L., Uppsala 10: —
574. Ett litet tack för 14 mars 1887! I

Herrens Jesu välsignade namn», av O. & H. K., Lund 25: —
575. Offerkuvert av G. L., gm H. B., Hova 13: —
576. »Th. R., 25 mars, en minnesdag», gm d:o 15: —
577. H. och A—lh. sparb.-medel, gm d:o 13: 25
578. C. och A. J—n, gm d:o 5: —
579. »I Jesu namn» 3: 75
580. Behållning av tesupé i Burea vid Th. och S. Sandbergs besök, gm A. G. 41: —
581. Ev. Luth. Missionssällskapet i Malmö, för offerdagen till den 14 mars 149: 33
582. Grebo mfg. till N. Engbäcks underh. 175: —
583. Offerdagskollekt 14/3 från Hälsingborg, gm A. S. 114: 50
584. »Ett tack» 10: —

Kr. 14,092: 10

Särskilda ändamål.

387. »Mathilda», till M. Pettersson, att anv. eft. gottf., gm H. L., Älgarås 10: —
388. »En trofast Kinavän», till Barnh. i Sinan, gm M. H., Björnö 40: —
389. »Fru M.», till d:o gm d:o 5: —
396. Från bönemötet i Betesdakyrkan, Sthlm, d. 1 mars, till kapellet i Ishih 41: —
397. S. M. och O. L., »till Carléns att anv. efter gottf.», gm O. L., Skövde 100: —
398. S. M. till d:o gm d:o 50: —
399. Koll. i Rygarbo, Ovanåker, till verks. i Shanchow och Lingpao, gm E. O. B. 7: 06
400. Koll. vid samkväm på Björnö, Mariadagen, till Barnh. i Sinan, gm M. H. 16: 50
409. Ur S. och Ch. K:s sparbössa, till d:o 15: —
411. Barnsyföreningen, Asaka, till hjälp för »Dyrbar Liljas» underh. 60: —
415. Forshems Kristl. Ungd.-förening, för Yuin Tangs underh. 25: —
416. Norra Edsbyns syförening, till Barnh. i Sinan 100: —
440. S. T., Sthlm, för bibelkv. Wang Tiao-si underh. 50: —
441. Kinavänner i Norrköping, till Rob. Berggling för Industriskolan i Hoyang, gm E. A. 130: —
442. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 30: —
446. N. L., Norrtälje, till M. Ringberg, att anv. i verks. eft. gottf. 200: —
447. S. T., Maspelösa, för evang. Heo Shuen-tao 300: —
475. A. K., Björkeryd, till Judith Hultqvist, att anv. eft. gottf. 10: —
482. Hälsingborgs Barnmfg, för Ai-Hua i Sinan 150: —
490. K. F. U. M:s missionskrets, Norrköping, insaml. medel till M. Ringberg, för infödda medarbetare 34: 40
513. »Tacksägelse på 60-årsdagen», till Barnh. i Sinan 20: —
527. »Mormors minne», för bibelkv. verks. i Puchow, gm J. A. V. P. 25: —
528. M. S., Sthlm, till kvinnoarb. i Mienchih 25: —
529. A. E. L., Broddetorp, till Carl Blom, att anv. eft. gottf. 10: —
534. I. A. M., för Loh. Teh-tao underh. 100: —
537. »Onämnd», till Hugo Linder, att anv. eft. gottf. 200: —
538. »En trofast Kinavän», till Barnh. i Sinan, gm M. H., Björnö 22: 50
551. Koll. tr. K. F. U. M., Norrköping, den 14 mars, till M. Ringberg att anv. eft. gottf. 65: 23
571. Fran Kinasyförening, Ljungby, till I. Ackzell för barn- och kvinnoarb. 225: —
572. E. S., Ljungby, till d:o 60: —

Kr. 2,123: 69

Allmänna missionsmedel	14,092: 10
Särskilda ändamål	2,123: 69
Summa under mars månad 1927	Kr. 16,215: 79

Med varmt tack till varje givare!

»Jag skall icke svika i trofasthet.» Ps. 89: 34.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1927 i sin 32:dra årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Du skall komma ihåg. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Red. för Svenska Missionsrådets verksamhet 1926. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1927.